

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΘ΄

Τρίτη 30 Αυγούστου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση πρακτικών, σελ. 14702
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 14655, 14679, 14680, 14681, 14686, 14688, 14695
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 14681

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», σελ. 14655 - 14702

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 14655 - 14673
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 14687 - 14702
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 14673 - 14687

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 14655
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 14655
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 14655, 14679, 14688
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 14655
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 14688, 14695
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 14679, 14681, 14686
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 14680
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 14655
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 14655

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ Θ. , σελ. 14681
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 14681

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων:

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 14694
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 14687, 14688
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 14701
ΓΕΝΝΙΑ Γ. , σελ. 14700
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 14698
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 14699
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 14676
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 14662
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 14690
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 14683, 14684, 14686
ΘΗΒΑΙΟΣ Ν. , σελ. 14658, 14660, 14688
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 14689
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 14697, 14698
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 14670, 14673
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 14675
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 14677, 14679
ΜΙΧΕΛΗΣ Α. , σελ. 14686
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 14688
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 14682

ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ Θ. , σελ. 14680
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 14679
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 14691
ΣΤΕΦΟΣ Ι. , σελ. 14693
ΤΑΣΣΟΣ Σ. , σελ. 14673
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 14693
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 14655, 14673, 14679, 14684, 14686, 14695
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 14660, 14664, 14671, 14673, 14701

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 14688
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 14688

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΘ'

Τρίτη 30 Αυγούστου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 30 Αυγούστου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.21' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΜΕΝΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κατ' αρχάς καλό φθινόπωρο, μιας και είναι νωρίς για χειμώνα. Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε, στη συνεδρίασή της στις 3 Αυγούστου του 2016, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πάρετε τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Θα μιλήσετε, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ναι, θα μιλήσω.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι μετά τους εισηγητές;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν προβλέπεται αυτή η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο Υπουργός έχει το δικαίωμα, κύριε συνάδελφε. Θέλει να μιλήσει στην αρχή. Δεν θέλετε να τον ακούσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Είναι κάτι που δεν είθισται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα ανοίξετε τον κατάλογο των ομιλητών, κύριε Πρόεδρε;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Οι εγγραφές θα γίνουν τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τον πρώτο εισηγητή.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ευχηθούμε «καλή χρονιά».

Η συζήτηση γίνεται σήμερα, λίγες μέρες πριν από τον αγιασμό και έντεκα μήνες μετά τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Είμαστε εδώ για να αναμετρηθούμε όχι με τις δυσοίονες προβλέψεις και την καταστροφολογία που τόσο καιρό ακούγαμε, αλλά με αυτά που εμείς είπαμε πριν από έντεκα μήνες και έχουμε πράξει. Τον Οκτώβριο είχαμε δεσμευτεί σε έναν εθνικό κοινωνικό διάλογο για την παιδεία χωρίς περιχαράκωσεις και τώρα αξιοποιούμε τα συμπεράσματα του διαλόγου.

Όλες οι μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, για να πετύχουν, έχουν ως προϋπόθεση την εμπιστοσύνη στον εκπαιδευτικό. Τού εμπιστευόμαστε τα παιδιά μας. Γιατί να μην εμπιστευτούμε και την κρίση του για την πορεία της εκπαίδευσης; Άλλωστε, το σχολείο ήταν και είναι πάντα οι άνθρωποί του, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και, βεβαίως, οι μαθητές.

Η πρώτη πράξη της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήταν να επαναφέρει το κλίμα δημοκρατίας στα σχολεία, να σταματήσουν οι εκδικητικές απολύσεις με το ψευδώνυμο της αξιολόγησης, να επιστρέψουν οι εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα και ακόμη να σταματήσει η κατρακύλα των δημοσίων δαπανών για την εκπαίδευση στο 2,8% του ΑΕΠ. Διότι αν κυβερνούσε ακόμη η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο που είχαν ψηφίσει, οι δαπάνες θα κατρακυλούσαν ακόμα περισσότερο στο 1,8% του ΑΕΠ και αυτή η διαφορά σε απόλυτους αριθμούς ισοδυναμεί με 175.000.000 ευρώ. Τόσο φτωχότερο θα ήταν το ήδη φτωχό δημόσιο σχολείο στη χώρα μας.

Σταματήσαμε, λοιπόν, την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Θέσαμε ως προτεραιότητα το σχολείο ισότητας και ποιότητας. Σχολείο ανοιχτό, φιλόξενο και δημοκρατικό για όλα τα παιδιά που ζουν στη χώρα μας. Το άριστο σχολείο παντού και όχι λίγες εκατοντάδες σχολεία αρίστων σε ένα τοπίο καθημαγμένης πραγματικότητας για τα υπόλοιπα χιλιάδες σχολεία.

Πολύς λόγος γίνεται για την αριστεία. Θα το κουβεντιάσουμε και σήμερα εδώ στη Βουλή. Δεν θα ήθελα να προκαταλάβω αυτόν τον διάλογο, αλλά ας γνωρίζουμε ότι πίσω από τη λέξη «αριστεία» διακυβεύονται διαφορετικές, μερικές φορές διαμετρικά αντίθετες πολιτικές. Υπάρχουν στοιχεία πως αυτή η επίκληση της λέξης «αριστεία» έχει οδηγήσει τα τελευταία χρόνια σε εξύωση των εκπαιδευτικών και κοινωνικών ανισοτήτων στα σχολεία.

Στο νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας, αντιμετωπίζουμε πολλά κρίσιμα ζητήματα του σχολείου. Το ένα αφορά στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση. Θα μιλήσει μετά ο Υφυπουργός, ο κ.

Πελεγρίνης. Το δεύτερο ζήτημα αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση και έχει καταστεί αντικείμενο ενός έντονου δημόσιου διαλόγου. Το τρίτο ζήτημα αφορά στην ειδική αγωγή. Το τέταρτο ζήτημα αφορά στο θέμα του προσφυγικού.

Θα αναφερθώ εισαγωγικώς στα δύο ζητήματα που έχουν μια ιδιαίτερη σημασία.

Ιδιωτική εκπαίδευση. Γνωρίζετε όλοι ότι υπάρχει συνταγματική επιταγή. Η εκπαίδευση δημόσια ή μη κρατική τελεί υπό κρατική εποπτεία και έλεγχο, ακριβώς διότι το Σύνταγμα αναγνωρίζει ότι το δικαίωμα στην παιδεία είναι ενιαίο. Τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, λοιπόν, με βάση το Σύνταγμα δεν είναι αμιγείς επιχειρήσεις.

Η διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών είναι προϋπόθεση για την αξιοπιστία της εκπαίδευσης και του ιδιωτικού σχολείου. Δεν είναι συντεχνιακό δικαίωμα. Οι εκπαιδευτικοί είναι υπεύθυνοι για τους δημόσιους τίτλους σπουδών που εκδίδουν τα ιδιωτικά σχολεία. Μπορεί να τελούν υπό το άγχος, τον φόβο ή και την απειλή της αιφνίδιας, ανατιολόγητης και συνήθως καταχρηστικής απόλυσης; Το δέχεται αυτό κανένας ως μια φυσιολογική κατάσταση;

Οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών μετά τη Μεταπολίτευση οδήγησαν, με βάση και τη συνταγματική επιταγή, στον νόμο Ράλλη του 1977. Έχει σημασία να διαβάσουμε τα Πρακτικά εκείνης της συνεδρίασης. Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή, Υπουργός Παιδείας Γεώργιος Ράλλης και από τους βασικούς υποστηρικτές της ρύθμισης, που σήμερα κατηγορείται ως σοβιετικοποίηση της εκπαίδευσης, ο Ευάγγελος Παπανούτσος. Στα θεωρεία και τότε, όπως και σήμερα, διακρίνω μια ιστορική φυσιογνωμία του κινήματος των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, τον ιστορικό πρόεδρο της ΟΙΕΛΕ, τον Γιώργο Φυσάκη.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ αναλυτικά στο τι έλεγαν τότε ο Γεώργιος Ράλλης, ο Ευάγγελος Παπανούτσος. Θα αναφερθώ όμως σε ένα κείμενο, το οποίο κατά τη γνώμη μου έχει σημασία, διότι απαντά με τρόπο σαφή στα όσα ακούγονται. Δεν τα υιοθετώ όλα, αλλά να τα ακούσουμε, πριν τα απορρίψουμε.

Λέει, λοιπόν, αυτό το κείμενο ενός προσώπου, που, αν του αποδώσουμε τους χαρακτηρισμούς που έχουμε δεχθεί αυτόν τον καιρό, πρέπει να είναι απαίδευτος, να είναι σοβιετόφρων, να είναι άνθρωπος της ήσσονος προσπάθειας, να είναι άνθρωπος που θέλει να ισοπεδώσει τη δημόσια εκπαίδευση και ταυτοχρόνως να διαλύσει το ιερό δικαίωμα της ιδιοκτησίας στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, λέει αυτό το πρόσωπο – διαβάζω:

«Η έλλειψη της μονιμότητας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών δεν αποτελεί μειονέκτημα μόνο για τους εκπαιδευτικούς, που αν περιοριζόταν σε αυτό θα είχε μόνο κοινωνική σημασία. Προκαλεί σειρά άλλων ανωμαλιών». «Οι διδάσκοντες εξαρτώνται πλήρως από τον εργοδότη που έχει ως βασικό στόχο το κέρδος. Κι όσο περισσότερο εξαρτάται αυτός που διδάσκει από τον εργοδότη, τόσο περισσότερο είναι το σχολείο επιχείρηση και τόσο λιγότερο είναι σχολείο και εκπαιδευτήριο. Η ανασφάλεια δε αυτή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών οδηγεί αναγκαστικά σε σειρά υποχωρήσεων, που τελικά καταλήγουν σε βάρος της εκπαίδευσής. Ιδιαίτερα εμφανές γίνεται αυτό στην κατηγορία εκείνη των ιδιωτικών σχολείων που συγκεντρώνουν μαθητές που για οποιονδήποτε λόγο δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν στο δημόσιο σχολείο».

Και συνεχίζει: «Η πρώτη υποχρέωση που θα έπρεπε να επιβληθεί στους επιχειρηματίες-πωλητές παιδείας»-αν τα λέγαμε αυτά εμείς σήμερα θα είχαμε ακούσει επί σταλινισμό πολλές κατηγορίες- «είναι η μονιμότητα του διδακτικού προσωπικού, για να μπορεί αυτό απερίσπαστο και μακριά από επιχειρηματικές πιέσεις να αφιερωθεί στη δουλειά του. Με μόνιμο διδακτικό προσωπικό στα ιδιωτικά σχολεία θα ασκείται καλύτερα και αποτελεσματικότερα και η κρατική εποπτεία σε αυτά. Κι όλα αυτά φυσικά για το μεταβατικό χρονικό διάστημα που θα υπάρχει ακόμα ιδιωτική εκπαίδευση. Γιατί η μακροχρόνια πολιτική της πολιτείας πρέπει να είναι η κατάργησή της και η προσφορά από το κράτος δωρεάν παιδείας».

Ποιος τα λέει αυτά; Παύλος Μπακογιάννης, Κυριακή 7 Νοεμβρίου 1976, στην εφημερίδα «Το Βήμα της Κυριακής».

Παρακαλώ να μπει όλο το άρθρο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρη-

σκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς τίποτα από αυτά τα οποία περιγράφει τότε ο Παύλος Μπακογιάννης δεν εισηγούμαστε. Πολύ λιγότερα, θα έλεγα, εισηγούμαστε.

Βέβαια, τότε ο Μπακογιάννης ζούσε στον αστερισμό του πολιτικού βίου όπου υπήρχε ένας πολιτικός ριζοσπαστισμός που έφερνε η Μεταπολίτευση στη χώρα μας. Υπήρχαν κινήματα, διεκδικήσεις, υπήρχε ενδιαφέρον για μια πραγματική δημοκρατική εκπαίδευση στη χώρα μας μετά από το έρεβος της επταετίας. Υπήρχε, βεβαίως, τότε και η ιστορία της «σοσιαλμανίας» - αυτό σε πολλά εισαγωγικά. Και κατηγορείτο ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και γι' αυτά και για άλλα ζητήματα ότι ήταν σοσιαλμανής.

Σήμερα, ζούμε την εποχή κατά την οποία η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει δει το φως το αληθινό του νεοφιλελευθερισμού. Αλλά, αν είναι να απαντήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση με επιχειρήματα στην πολιτική της Κυβέρνησης, πρέπει να απαντήσει ταυτοχρόνως με πιο ισχυρά επιχειρήματα στο παρελθόν του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού και όχι του νεοφιλελευθερισμού της παράταξής της, δηλαδή, στο παρελθόν εκείνου του καραμανλισμού.

Είναι προφανές ότι η κατάργηση του καθεστώτος των αιτιολογημένων απολύσεων –γιατί αυτό συζητάμε σήμερα- από την Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου με Υπουργό Παιδείας των Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλο άνοιξε μια μεγάλη τρύπα σε όλα αυτά τα οποία νωρίτερα ανέφερε ο μακαρίτης Παύλος Μπακογιάννης.

Τώρα, βεβαίως, μου κάνει εντύπωση ότι ο κ. Αρβανιτόπουλος υιοθετεί ανερωτημένα την προπαγάνδα των σχολάρχων για το νομοσχέδιο ότι «έρχονται τα Σοβιέτ στην Ελλάδα».

Παρακαλώ να κατατεθεί στα Πρακτικά της Βουλής το άρθρο του κ. Αρβανιτόπουλου, συνηγόρου των σχολάρχων, από τις 12 Αυγούστου του '16 στην εφημερίδα «Τα Νέα».

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι προφανές ότι οι αιτιολογημένες απολύσεις και το όργανο –συμβούλιο πέστε το- που κρίνει προτού το θέμα αχθεί ενώπιον της Δικαιοσύνης αποτελεί το αντικείμενο της πολιτικής δημόσιας διαφωνίας.

Αν θα είναι υπηρεσιακά συμβούλια ή κάποιο άλλο όργανο –υπάρχουν προτάσεις, τις ακούω και τις συζητούμε- έχει μικρή σημασία. Το βασικό είναι να υπάρξει διακομματική συνεννόηση. Συζητούμε, λοιπόν, σχήματα που επί της ουσίας δεν έχουν μεγάλη διαφορά, αλλά θέτουν ένα όργανο που θα κρίνει επί του αν είναι αιτιολογημένες οι απολύσεις ή όχι, πριν το θέμα αχθεί ενώπιον της δικαιοσύνης.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να κρατήσουμε το κλίμα σύγκλισης που φάνηκε στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Από διαφορετικούς δρόμους το ΚΚΕ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Φορτσάκης συνέκλιναν στην επαναφορά του καθεστώτος των αιτιολογημένων απολύσεων, που είχε δυστυχώς ξηλωθεί επί υπουργίας Διαμαντοπούλου και καταργήθηκε εντελώς επί υπουργίας Αρβανιτόπουλου.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ στη δήλωση που έκανε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, ο οποίος με παρρησία διατυπώνει την άποψη υπέρ του νομοσχεδίου και μάλιστα στο επίμαχο αυτό ζήτημα. Παρακαλώ η δήλωση του κ. Κακλαμάνη να καταχωρηθεί στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά υπάρχει και η δήλωση της ΓΕΣΕΕ, που θα βάλουμε στα Πρακτικά, νεότερη δήλωση, καθώς επίσης και η κοινή ανακοί-

νωση των τριών συνδικάτων των εκπαιδευτικών, της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ και της ΟΙΕΑΕ. Παρακαλώ και αυτή η δήλωση να καταχωρηθεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι προφανές ότι υπάρχει ένα κοινωνικό μέτωπο υπέρ της εκπαίδευσης, υπέρ της εκπαίδευσης όχι ως εμπόρευμα, αλλά ως κοινωνικό δικαίωμα. Αυτό διατυπώνεται –στον ένα ή άλλο βαθμό συμπίπτουν οι απόψεις με πολλά κόμματα μέσα στη Βουλή– και με τις δράσεις, με τις ανακοινώσεις, με τις δημόσιες παρεμβάσεις των παραγόντων που ανέφερα νωρίτερα.

Είναι, επίσης, σαφές ότι την πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης να δημιουργήσει ένα κλίμα ανόρθωσης της αξιοπιστίας συνολικά της εκπαίδευσης μέσα από την ενίσχυση της αξιοπιστίας των εκπαιδευτικών και ειδικότερα ένα κλίμα ανόρθωσης της αξιοπιστίας συνολικά και της ιδιωτικής εκπαίδευσης μέσα από τη δημιουργία συνθηκών που να μπορεί ο εκπαιδευτικός να ασκεί ανεπηρέαστος το λειτουργικό του υπέρ της μορφώσεως των παιδιών μας, αυτήν την απόφαση δεν υπάρχει περίπτωση να την πάρουμε πίσω. Θα την θέσουμε στην κρίση της ελληνικής Βουλής όσο και αν δημιουργούνται και παρακινούνται, από τα ιδιοτελή συμφέροντα, άλλου τύπου παρενέργειες και παρεμβάσεις. Η Κυβέρνηση διαθέτει τη νομοθετική πρωτοβουλία και την αυτονομία της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Αυτά, για να μην υπάρχουν όνειρα θερινής ή μάλλον, τώρα πια, φθινοπωρινής νυκτός.

Το δεύτερο ζήτημα, το οποίο περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, αφορά στα φροντιστήρια. Είναι προφανές ότι τα φροντιστήρια πρέπει να λειτουργούν με στοιχειώδεις εργασιακές συνθήκες των νέων συνήθως σε ηλικία εργαζομένων εκπαιδευτικών σε αυτά.

Καθιερώνουμε τη διαδικασία, ώστε με είκοσι μία ώρες εργασίας εβδομαδιαίως να έχουν πλήρη ασφάλιση κοινωνική και αυτό σημαίνει και μια καλύτερη αμοιβή. Και είναι προφανές ότι για δεκάδες χιλιάδες –επαναλαμβάνω– νεότερους εκπαιδευτικούς είναι ένας δρόμος μιας στοιχειώδους εργασιακής εξασφάλισης, που ταυτοχρόνως τους δίνει την δυνατότητα να μπορούν με καλύτερο τρόπο να εργάζονται απέναντι στα παιδιά στα φροντιστήρια.

Υπάρχει και το ζήτημα που αφορά τα παράτυπα πτυχία. Και αυτό έχει πολυσυζητηθεί. Θα ήθελα να πω ότι εμείς θα εφαρμόσουμε τον νόμο Γιαννάκου, μετά από πολλά χρόνια απραξίας των προηγούμενων μονιμοκρατών κυβερνήσεων. Και κυρίως είναι χαρακτηριστική και εξόφθαλμη η απραξία του σημερινού Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος αν και ψήφισε τον νόμο Γιαννάκου, τον υποστήριξε, τον γνώριζε, κατόπιν ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν τον εφάρμοσε.

Εμείς τον εφαρμόζουμε. Τον εφαρμόζουμε και θα έχουμε συντόμως αποτελέσματα. Η περίπτωση να ισχύουν άτυπα πτυχία δεν υπάρχει. Θα μπει τάξη. Για τα πλαστά δεν συζητούμε. Είναι το έργο της εισαγγελίας.

Για το θέμα των ελέγχων στα ιδιωτικά σχολεία: Πρέπει να σας πω ότι επί των ημερών της Κυβερνήσεώς μας έγινε ο μοναδικός έλεγχος για τις κτιριολογικές προδιαγραφές που αφορά αυθαίρετα, πυροπροστασία, πρόσβαση για ΑΜΕΑ στα ιδιωτικά σχολεία από την ψήφιση του ν.4093 του 2012. Θα έπρεπε όλοι αυτοί οι έλεγχοι να έχουν τελειώσει στις 31/8/2013, δηλαδή τρία χρόνια πριν.

Από τα μέχρι σήμερα στοιχεία, σε σύνολο διακοσίων δεκαεννέα ιδιωτικών σχολείων που υπέβαλαν φάκελο για χορήγηση άδειας λειτουργίας –τα οποία ήλεγξε ο ΕΟΠΠΕΠ, ο αρμόδιος φορέας του Υπουργείου Παιδείας–, το 27% απ' αυτά είχαν προβλήματα ως προς τις κτιριολογικές τους προϋποθέσεις. Από τα εκατόν δύο σχολεία που εγκρίθηκε ο φάκελός τους, μόνο το 30% δεν παρουσίαζε κανένα πρόβλημα. Πρόθεση του Υπουργείου είναι να ολοκληρωθούν συντόμως όλοι οι έλεγχοι των ιδιωτικών σχολείων.

Ακόμει ένα επιχείρημα αντιπερισπασμού για τα δημόσια. Ο κτιριολογικός έλεγχος των δημόσιων σχολείων είναι έργο των

δήμων και των κοινοτήτων. Προχωρεί κι όσο προχωρεί, θα επισπευθεί. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να αφήσουμε τα κτίρια των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στο έλεος των παρανομιών που μπορεί να έχουν και πολύ σοβαρές συνέπειες για τη λειτουργία τους.

Προχωρώ στο θέμα της ειδικής αγωγής. Είναι μια τροπολογία, η οποία κατατέθηκε σε δημόσια διαβούλευση, όπου συμμετείχαν περίπου πέντε χιλιάδες ενδιαφερόμενοι, αναπτύχθηκε πλούσιος διάλογος και με αντιθετικά επιχειρήματα.

Θα ήθελα να πω, κατ' αρχάς, ότι για εμάς η ειδική αγωγή είναι υποχρέωση και δεν είναι απλώς μία από τις συνηθισμένες πολιτικές ρουκέτες. Το αποδείξαμε εμπράκτως τη χρονιά που πέρασε, όπου υπήρξε ρεκόρ προσλήψεων αναπληρωτών για την ειδική αγωγή. Κάναμε και τώρα κάνουμε νέα βήματα για τη συμπερίληψη, ώστε το σχολείο να είναι για όλα τα παιδιά, χωρίς γκέτο για τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αυτό σημαίνει διαφοροποιημένη διδασκαλία και συνεπώς επιμόρφωση του διδακτικού προσωπικού. Το Ι.Ε.Π. θα προχωρήσει σε ανάλογο πρόγραμμα συντόμως. Σημαίνει, επίσης, προσλήψεις, αλλά και διορισμούς – και τονίζω τη λέξη «διορισμούς», διότι ειδικά η ειδική αγωγή έχει μικρό αριθμό μόνιμων διορισμών. Τη χρονιά που έρχεται, που θα προχωρήσουμε σε μόνιμους διορισμούς, κατά προτεραιότητα θα έχουμε διορισμούς στην ειδική αγωγή.

Όμως, θα ήθελα να αναφερθώ και στη δημιουργία εκατοντάδων νέων δομών ειδικής αγωγής. Μετά από οχτώ χρόνια αδιαφορίας για την κάλυψη των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών, ιδρύθηκαν φέτος και θα λειτουργήσουν από φέτος πεντακόσια τριάντα ένα τμήματα ένταξης, εξήντα ένα σε νηπιαγωγεία, τριακόσια σαράντα τέσσερα σε δημοτικά και εκατόν είκοσι έξι σε γυμνάσια. Τρία ειδικά νηπιαγωγεία, έξι ειδικά δημοτικά σχολεία, πέντε Ε.Ε.Ε.Κ., εννέα ειδικά επαγγελματικά γυμνάσια και δώδεκα λυκειακές τάξεις.

Από τη μεθεπόμενη σχολική χρονιά, όλα τα ειδικά επαγγελματικά γυμνάσια, παλιά και νέα, δηλαδή τριάντα δύο συν εννέα, θα λειτουργήσουν υπό τη νέα μορφή του Ενιαίου Ειδικού Επαγγελματικού Γυμνασίου – Λυκείου, τέσσερα συν τεσσέρα χρόνια.

Για τις προσλήψεις αναφέρθηκα νωρίτερα και θα ήθελα να πω και τούτο: Φέτος θα προσληφθούν εννέα χιλιάδες εκπαιδευτικοί για την ειδική αγωγή. Είναι εξασφαλισμένες οι πιστώσεις. Κι ακόμα εξασφαλίσαμε άλλες τετρακόσιες πιστώσεις για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, που θα ενισχύσουν το δίκτυο υποστήριξης των σχολείων και γενικής εκπαίδευσης.

Αποτελέσματα: Υπερδιπλασιάζεται το σύνολο των σχολείων γενικής εκπαίδευσης, που οι μαθητές τους θα τύχουν εξειδικευμένης εκπαιδευτικής και ψυχοσυναισθηματικής υποστήριξης από ειδικό επιστημονικό προσωπικό.

Οι προσλαμβανόμενοι για τον σκοπό αυτό δεν θα αμείβονται με τους μισθούς των Προγραμμάτων Κοινωνικού Εργασίας, αλλά με τους μισθούς των αναπληρωτών, πράγμα που σημαίνει ότι διπλασιάζονται οι αποδοχές τους σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Άρα, μιλάμε για ένα σύνολο 9.500 εργαζομένων που θα στελεχώσουν την ειδική αγωγή κατά τη σχολική χρονιά 2016-2017.

Θα ήθελα τελειώνοντας να αναφερθώ στο θέμα –το ακούμε– που έχει ανακύψει. Διατυπώνεται ένας φόβος μήπως οι πτυχιούχοι των ειδικών τμημάτων, ειδικής αγωγής, δεν προσληφθούν. Αυτό δεν ισχύει. Η τροπολογία αφορά προσλήψεις αναπληρωτών. Έχουμε ανάγκη –επαναλαμβάνω– από 9.100 εκπαιδευτικούς. Οι πτυχιούχοι από τον Βόλο και το ΠΑΜΑΚ είναι 2.000 και είναι σίγουρο ότι θα προσληφθούν. Πολλοί απ' αυτούς έχουν μεγάλη προϋπηρεσία. Ακόμα και λόγω της προϋπηρεσίας τους έχουν το προσόν να προσληφθούν.

Το ερώτημα το οποίο υπάρχει είναι πώς θα καλύψουμε την ανάγκη από τους 2.200 έως τους 9.100 του έκτακτου προσωπικού των αναπληρωτών. Και εκεί είναι λογικό να αξιοποιούμε ανθρώπους οι οποίοι έχουν αυξημένα τυπικά προσόντα και παρουσία στο έργο της ειδικής αγωγής στα σχολεία μας, ακόμα και δασκάλους –αυτό γίνεται την τελευταία πενταετία, δεν είναι καινούριο– οι οποίοι αναλαμβάνουν έργο στον χώρο της ειδικής αγωγής. Είναι μάλιστα δάσκαλοι χωρίς ειδικά προσόντα. Διότι είσαι

σε ένα δίλημμα: τι θα κάνεις στην περίπτωση όπου υπάρχει ανάγκη στήριξης; Θα αφήσεις το παιδί χωρίς στήριξη ή θα στείλεις έναν δάσκαλο να τον βοηθήσει;

Δεν είναι δική μας –επαναλαμβάνω- αυτή η πραγματικότητα. Την τελευταία πενταετία-εξαετία -απ' ό,τι έχω δει- προσλαμβάνονται από το δημόσιο 500 έως 1.000 δάσκαλοι χωρίς ειδική εξειδίκευση και προσόντα –είναι η αλήθεια- για να στηρίξουν την ειδική αγωγή. Άρα, δεν υπάρχει κανείς φόβος να μην προσληφθούν φέτος όσοι είναι απόφοιτοι των δύο τμημάτων ειδικής αγωγής.

Το θέμα των διορισμών, που αφορά το μόνιμο καθεστώς, είναι ένα θέμα που πρέπει να συζητήσουμε και θα το συζητήσουμε ως Υπουργείο συντόμως από τον Νοέμβριο για το σύνολο των εκπαιδευτικών. Διότι δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή ένα σαφές, δίκαιο σύστημα, κατά τη γνώμη μας, προκειμένου να υπάρξουν μαζικοί διορισμοί. Άρα, θα συζητήσουμε το θέμα αυτό και στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης βεβαίως θα ληφθούν υπ' όψιν και τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των πτυχιούχων των δύο παιδαγωγικών σχολών ειδικής αγωγής.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να φοβόμαστε. Έχουμε αποδείξει ότι συζητούμε, ότι λύνουμε προβλήματα και δεν δημιουργούμε. Έχουμε αποδείξει ότι είναι δυνατόν να προχωρήσουμε και σε ένα σύστημα μόνιμων διορισμών τον Σεπτέμβριο του 2017. Για να γίνει αυτό, όμως, πρέπει να είμαστε έτοιμοι ήδη από τα Χριστούγεννα.

Πέρυσι θέλαμε να έχουμε αυτήν τη δυνατότητα των μόνιμων διορισμών για τον Νοέμβριο του 2016. Δεν έγινε δυνατό για τον απλούστατο λόγο ότι δεν είχε τελειώσει η πρώτη αξιολόγηση. Τώρα έχει τελειώσει και προχωρούμε.

Για το προσφυγικό θέμα, η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται στην αλληλεγγύη που έχει δείξει η κοινωνία και στην υποδοχή της κοινωνίας προς τους πρόσφυγες. Ανταποκρινόμαστε όχι μόνο στις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας –επαναλαμβάνω- αλλά και στο κλίμα αγάπης και αλληλεγγύης που δείχνει η κοινωνία.

Το σχέδιο το έχουμε αναφέρει. Δεν μπορεί να διατυπωθεί σε έναν νόμο μέσα γιατί έχει πολλές μεταβλητές. Το γνωρίζουμε αυτό το πράγμα. Ποια είναι η κατεύθυνση; Τμήματα ένταξης στα σχολεία γύρω από τα camp, νηπιαγωγεία μέσα στα camp -διότι τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας δεν φεύγουν εύκολα μακριά από τη μητέρα τους ούτε η μητέρα τους τα αφήνει να φύγουν-, σχολικές μονάδες σε όσα camp είναι μακριά και εκτός από τον οικιστικό ιστό και συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να μεταφερθούν για τάξεις υποδοχής και ένταξης σε σχολεία της περιοχής.

Έχουμε εξασφαλίσει από τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης 9 εκατομμύρια ευρώ για τις μετακινήσεις, έχουμε 7 εκατομμύρια από κοινοτικούς πόρους για την οργάνωση και το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι 24 εκατομμύρια βιβλία έχουν πάει από τα μέσα Αυγούστου σε όλα τα σχολεία της χώρας. Και αυτό το αυτονόητο δεν ήταν αυτονόητο όταν, για παράδειγμα, τη χρονιά της κ. Διαμαντοπούλου μέχρι τον Δεκέμβριο τα μαθήματα γίνονταν με φωτοτυπίες.

Επίσης, θα υπάρξουν είκοσι χιλιάδες οκτακόσιοι αναπληρωτές, που οι περισσότεροι, η μεγάλη πλειοψηφία τους, επιδιώκουμε να πάνε από τις πρώτες ημέρες στα σχολεία και όχι κατά κύματα μέχρι τον Δεκέμβριο, όπως συνέβαινε τα τελευταία είκοσι χρόνια και ιδιαίτερα τα χρόνια των μνημονίων.

Το άνοιγμα των σχολείων στην ώρα τους είναι κέρδος για ολόκληρη την κοινωνία. Σηματοδοτεί τη σταθερή επιστροφή της χώρας στην κανονικότητα, για να βγει από την κρίση. Καθιστά ακόμα πιο αξιόπιστο το δημόσιο σχολείο. Γι' αυτό λίγες ημέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία είναι λάθος να στήνεται κομματική αντιδικία και να μετατρέπεται το άνοιγμα των σχολείων, όπως ειπώθηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ως «η μητέρα των μαχών» και από κοντά να αθροίζονται νοοτροπίες του πελατειακού κράτους στην εκπαίδευση και αντιλήψεις ενός κακώς εννοούμενου κηδεμονευόμενου συνδικαλισμού με μοναδικό στόχο να καθυστερήσει το άνοιγμα των σχολείων, έστω σε ορισμένα σημεία, μπας και υπάρξει φθορά της κυβερνητικής εικόνας.

Στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή σε λίγο

καιρό, όταν το πρόγραμμα του Πρωθυπουργού το επιτρέψει, συντόμως, θα παρουσιάσει η κάθε μία παράταξη το σχέδιό της για το σχολείο. Για εμάς είναι το σχέδιο της δημοκρατικής μεταρρύθμισης της εκπαίδευσης για ένα σχολείο ποιότητας και ισότητας, για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αυτό το δημόσιο σχολείο υπονομεύει ο νεοφιλελευθερισμός, όταν μάλιστα επαναφέρει σήμερα και την ιστορία με τα κουπόνια, να μην έχει το κράτος την ευθύνη για τη λειτουργία του σχολείου, αλλά δήθεν να υπάρχει η επιλογή του γονιού να παίρνει το κουπόνι, το αντίτιμο των διδάκτρων, και να επιλέγει σε ποιο δημόσιο ή σε ποιο ιδιωτικό σχολείο θα πάει τα παιδιά του. Στη χειρότερη των περιπτώσεων αυτό σημαίνει, όπως καταλαβαίνετε, μια πλήρη διάλυση και της δημόσιας και της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Στην «καλύτερη» -σε πολλά εισαγωγικά- σημαίνει αδιαφάνεια και διαφθορά. Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει δημόσιο χρήμα, το οποίο το ενθυλακώνει ο καθένας και το αξιοποιεί κατά το δοκούν με συναλλαγές που δεν γνωρίζουμε, για να πάνε τα παιδιά του στο ένα ή το άλλο σχολείο; Είναι η λογική που θέλει σχολεία πολλών ταχυτήτων. Όχι καλά σχολεία, αλλά σχολεία τα οποία για κοινωνικούς λόγους θα ενισχύονται και σχολεία τα οποία για κοινωνικούς λόγους θα καταβαρυνώνται.

Εμείς θέλουμε όλα τα σχολεία να είναι καλά, να είναι άριστα. Δεν θέλουμε σχολεία τα οποία θα λειτουργούν στη βάση συνταγών του Φρίντμαν και του Πινোসέτ, σχολεία δηλαδή που καταβαρυνώνουν τον δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου της γειτονιάς και δίνουν κέρδη στην ιδιωτική εκπαίδευση, μια ιδιωτική εκπαίδευση την οποία μάλιστα η Νέα Δημοκρατία θέλει να την αφήσει ασύδοτη, χωρίς κανέναν νομικό έλεγχο, χωρίς καμία εποπτεία του κράτους, όπως λέει η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Περνάμε στους εισηγητές.

Τον λόγο έχει ο πρώτος στη σειρά, ο κ. Νίκος Θηβαίος, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι στη συζήτηση στις επιτροπές, με αφορμή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο άνοιξαν μια σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με το πολιτικό και ιδεολογικό στίγμα της εκπαίδευσης, όπως ανέφερε προηγουμένως και ο Υπουργός.

Είναι πολλοί που ακόμα και τώρα αναρωτιούνται γιατί αυτό το νομοσχέδιο συζητείται στις 30 Αυγούστου. Για έναν πολύ απλό λόγο, ότι θέλουμε να είμαστε πανέτοιμοι τα σχολεία να λειτουργήσουν για πρώτη φορά, παντού, σε όλες τις βαθμίδες στις 12 Σεπτεμβρίου.

Ως εκπαιδευτικός σάς ενημερώνω ότι ουδέποτε στην επαγγελματική μου καριέρα υπήρξαν σχολεία που να λειτουργήσουν στις 12 του μήνα. Ουδέποτε! Τις περισσότερες φορές, στην καλύτερη περίπτωση, τα σχολεία λειτουργούσαν μετά τις 15 Οκτωβρίου. Κατά τα άλλα, έφταγαν οι μαθητές που έκαναν καταλήψεις και έπρεπε να αναπληρώσουμε τις ώρες το Πάσχα!

Είναι μία υποκριτική εικόνα για την εκπαίδευση που την έχουμε ζηήσει πάρα πολλά χρόνια και αξίζει τον κόπο -με αφορμή και τη συζήτηση στη Βουλή σε επίπεδο Αρχηγών- να γίνει μία κουβέντα, να ανοίξει ένας ουσιαστικός διάλογος για μία σειρά ζητήματα που αφορούν κυρίως την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είναι πάρα πολλά τα θέματα που «κάνει» αυτή τη στιγμή, κυρίαρχα βέβαια τον μαθητή και τον Έλληνα γονιό.

Ας έρθουμε λίγο στο νομοσχέδιο. Στο νομοσχέδιο με τίτλο «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση...» πρέπει να πούμε ότι το θέμα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης είναι ένα σημείο πολύ σημαντικό, γιατί σήμερα απαιτείται η οργανωμένη παρουσία της ελληνικής γλώσσας και παιδείας και πολιτισμού στον σύγχρονο κόσμο και γενικότερα σε ένα ανθρωπιστικό πλαίσιο, που να προάγει το δημοκρατικό φρόνημα των σύγχρονων κοινωνιών.

Πρέπει να πούμε ότι το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο έχει εξαντλήσει τη δυναμική του εξαιτίας της οικονομικής συγκυρίας που οδηγεί στην αδυναμία του κράτους να ανταποκριθεί στις υπερβολικές δαπάνες και υποχρεώσεις, εξαιτίας των εξελίξεων στις εκπαιδευτικές ανάγκες και στις μορφωτικές απαιτήσεις των σύγ-

χρονων κοινωνιών -μην ξεχνάμε ότι σήμερα υπάρχουν Έλληνες τέταρτης και πέμπτης γενιάς στο εξωτερικό- καθώς και στις ιδιαίτερες μορφωτικές ανάγκες όπως διαμορφώνονται σήμερα σε διεθνή πλαίσια.

Επίσης, πρέπει να δούμε την επιτακτική σήμερα ανάγκη επανασύνδεσης στις συνειδήσεις των πολιτών του κόσμου της ελληνικής παιδείας και του πολιτισμού με το ανθρωπιστικό και δημοκρατικό τους περιεχόμενο.

Το μοντέλο παροχής της ελληνικής παιδείας και της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό αναπτύχθηκε τα τελευταία κυρίως χρόνια με πρακτικές διάχυτης και ανεξέλεγκτης διάθεσης πόρων, εκπαιδευτικών, χρημάτων, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς όραμα, χωρίς έλεγχο. Έχει αποτύχει σε γενικές γραμμές να εκπαιδεύσει τα παιδιά των Ελλήνων του εξωτερικού και να ανταποκριθεί στις ανάγκες τους. Έχει οδηγήσει στην απομόνωση των Ελλήνων της διασποράς, καθώς δεν τους επιτρέπει να ενταχθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας εγκατάστασής τους, κρατώντας τους ακόμα και κοινωνικά περιθωριοποιημένους. Σήμερα, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους, είναι μεγάλη ανάγκη με το προτεινόμενο σχέδιο να γίνει ένας εκ νέου σχεδιασμός της πολιτικής της Ελλάδας στον τομέα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Πρέπει να πούμε ορισμένες αλήθειες. Σήμερα το Υπουργείο Παιδείας γνωρίζει πόσοι εκπαιδευτικοί υπάρχουν στη χώρα, σε κάθε βαθμίδα, σε κάθε σχολείο, πόσοι μαθητές, ποια είναι τα αναλυτικά προγράμματα, εάν τηρούνται, ποια είναι η ύλη, την πορεία της ύλης. Όλα αυτά τα γνωρίζει. Ε, λοιπόν, στη Γερμανία δεν τα ξέρουμε όλα αυτά, ούτε το τι γίνεται ούτε καν πόσοι καθηγητές διδάσκουν. Δεν ξέρουμε ούτε πόσα παιδιά είναι ούτε εάν τηρούνται τα προγράμματα ούτε τίποτα. Δηλαδή, αυτό το γνωστό σε όλους «myschool», αυτό το στοιχειώδες, το απλό, είναι καίριος να εφαρμοστεί και για την εκπαίδευση των παιδιών στο εξωτερικό.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει την αναβάθμιση των δραστηριοτήτων στον τομέα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης, που ανταποκρίνεται και στις ανάγκες των ατόμων μη ελληνικής καταγωγής, με σκοπό την υποστήριξη της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Επίσης, προβλέπεται ότι στη Μόνιμη Διυπουργική Επιτροπή Συνεργασίας θα συμμετέχει εκπρόσωπος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής και ο πρόεδρος του εξειδικευμένου φορέα ελληνικής γλώσσας.

Θα υπάρχουν προγράμματα ανταλλαγών μαθητών και εκπαιδευτικών, με διακρατικές συμφωνίες.

Θα προχωρήσουμε στο πιστοποιητικό ελληνομάθειας, το οποίο πρέπει να εκδίδεται από εξειδικευμένο φορέα του Υπουργείου.

Θα υιοθετηθεί η σύσταση μόνιμης επιτροπής για την παρακολούθηση του έργου των φορέων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Επίσης, ορίζεται ότι η εποπτεία των δίγλωσσων σχολείων θα ισχύσει και θα λειτουργήσει μετά από διακρατική συμφωνία.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονται λεπτομερώς τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα επιλογής και ανάδειξης των συντονιστών και διευθυντών του σχολείου. Η επιτροπή επιλογής των συντονιστών διευρύνεται με την τοποθέτηση ενός μέλους από τη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού, προκειμένου να ενισχυθεί και ο ρόλος της ομογένειας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση θεσπίζονται για τα συντονιστικά γραφεία διαδικασίες προκήρυξης για την πρόσληψη εκπαιδευτικών ομογενών ή αλλογενών, με σκοπό τον εξορθολογισμό των δαπανών για την κάλυψη θέσεων σε χώρες που δεν υπάρχουν υποψηφιότητες για απόσπαση.

Τέλος, εξορθολογίζεται το καθεστώς των αποσπάσεων και ορίζεται σαφώς η θητεία των εκπαιδευτικών να είναι τρία χρόνια με επιμίσθιο και δυο χρόνια χωρίς επιμίσθιο, μη επιτρεπόμενης όποια παράτασης πέραν της πενταετίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου αναφερόμαστε στις ρυθμίσεις για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Πρέπει να πούμε ότι οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης και της οξυτάτης προσφυγικής κρίσης, όπως εμφανίζεται, συνοδεύτηκαν με την επανεμφάνιση ως έναν βαθμό και την ενίσχυση ενός ακροδεξιού εξτρεμισμού και ρατσιστικών αντιλήψεων και έναν κοινωνικό φόβο μέσα στην ελληνική κοινωνία. Το φαινόμενο αυτό είχε το ανά-

λόγο του την ίδια χρονική περίοδο στην εκπαίδευση, με χαρακτηριστικό σύμπτωμα την αύξηση περιστατικών ρατσιστικής βίας, σε περιορισμένο βέβαια αριθμό σχολείων, όπως διαπιστώνουν οι ετήσιες εκθέσεις του Συνηγόρου του Παιδιού.

Η διαπολιτισμική κατανόηση μπορεί να επηρεάσει θετικά όλους τους μαθητές, τις μαθήτριες και συνολικά, αν θέλετε, τη σχολική κοινότητα. Η ευαισθητοποίηση και η εκπαίδευση σε θέματα που αφορούν τη διαφορετικότητα πρέπει να ακουμπήσουν όλον τον μαθητικό πληθυσμό και γενικότερα το σύνολο της κοινωνίας και να ξεκινά από την προσχολική ηλικία.

Σε σημαντικούς τομείς, όπως είναι τα αναλυτικά προγράμματα και τα λοιπά διδακτικά υλικά, είναι επιτακτική η ανάγκη να γίνουν δραστηριότητες παρεμβάσεις σε συγκεκριμένα διδακτικά αντικείμενα, κυρίως αυτά που καλλιεργούν, αν θέλετε, την κοινωνία, τις επιπτώσεις της κοινωνίας και την ανάπτυξη του ανθρωπισμού.

Επίσης, χρειάζεται να προχωρήσουμε σε μια ψυχοκοινωνική υποστήριξη των μεταναστών και προσφύγων, μαθητών και μαθητριών, ενισχύοντας και με αυτόν τον τρόπο τη διαδικασία εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων μέσα στα camps, όπως ανέφερε προηγουμένως ο Υπουργός, αλλά και στα περίξ σχολεία, που θα πρέπει να στελεχωθούν με το αντίστοιχο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Επίσης, στόχος στη διαπολιτισμική εκπαίδευση είναι ότι τα σημερινά σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης θα πρέπει να μετατραπούν σε πειραματικά σχολεία, σε σύνδεση τόσο με άλλα δημόσια σχολεία της χώρας όσο και με τα ΑΕΙ.

Επίσης, υπάρχει ανάγκη για τη σύσταση των αναγκαίων θέσεων προσωπικού, για να λειτουργήσουν τα συγκεκριμένα σχολεία, και πέραν των εκπαιδευτικών, με ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς.

Ρυθμίζεται η σταδιακή μετατροπή των εκπαιδευτικών μονάδων που λειτουργούν με ελληνόγλωσσο πρόγραμμα μέχρι σήμερα σε όλες τις βαθμίδες και η μετατροπή τους τελικά σε δίγλωσσα σχολεία. Αυτή η προοπτική πιστεύουμε ότι μπορεί να ξεκινήσει από το σχολικό έτος 2018-2019.

Ερχόμαστε στο τρίτο κεφάλαιο, που αφορά τις ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση. Εδώ, από ό,τι καταλάβαμε, υπάρχει μια κοινή αντίληψη: Ότι σχετικά με τη ρύθμιση για τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας των ΑΕΙ είναι καθαρό ότι ουδέποτε ο νομοθέτης είχε ως σκοπό να εξαιρέσει από την υποχρέωση απόδοσης ποσοστού στους ΕΛΚΕ τους καθηγητές οι οποίοι ασκούσαν ή ασκούν ελεύθερο επάγγελμα μέσω εταιρειών, διότι κάτι τέτοιο θα αντέβαινε προφανώς στην αρχή της ισότητας.

Κατά παρέκκλιση, ορίζεται εικοσαετής παραγραφή των οφειλόμενων προς τους ΕΛΚΕ και θεσπίζεται η δυνατότητα επικοινωνίας των ΕΛΚΕ με τις ΔΟΥ, προκειμένου να εντοπίζονται τα έσοδα των υπόχρεων και να υπολογίζεται το ύψος της οφειλής.

Ερχόμαστε στο επίμαχο θέμα που μονοπώλησε -θα τολμούσα να πω- τη συζήτηση στις επιτροπές, αλλά και τη μεγάλη αρθρογραφία στον Τύπο και στο διαδικτυο: τις ρυθμίσεις για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Οι ρυθμίσεις αυτές δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να προσπαθούν να αποκαταστήσουν τη συνταγματικότητα, τη νομιμότητα και να εναρμονιστούν με τις προβλέψεις του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Πραγματικά, εδώ περιμένουμε να μας πει κάποιος αν αυτές οι ρυθμίσεις που ισχύουν σήμερα έχουν κάποια σχέση με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, με το Σύνταγμα και με τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Δεν το άκουσα μέχρι τώρα και ελπίζω ότι κανείς δεν θα τολμήσει να ισχυριστεί κάτι τέτοιο.

Είναι ξεκάθαρο και έχει κατ' επανάληψη κριθεί, ακόμα και σε δικαστικό επίπεδο, ότι τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια δεν αποτελούν αμιγείς επιχειρήσεις. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να εξασφαλίζουν στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς λειτουργούς σταθερές σχέσεις εργασίας. Νομίζουμε ότι αυτό είναι απαραίτητο για μια αποτελεσματικότερη εκπλήρωση του σκοπού της παιδείας, ο οποίος έχει αναχθεί στον συνταγματικό λόγο, σαν θέμα δημοσίου συμφέροντος.

Είναι γνωστές σε όλους μας -τις ακούσαμε και στις επιτροπές- οι θέσεις και της ΓΣΕΕ και της ΟΙΕΛΕ και η πρόσφατη ανακίνηση που είδαμε σήμερα, η οποία λέει ξεκάθαρα ότι πρέπει να

περάσει η εποπτεία της ιδιωτικής εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας.

Θα πρέπει να καταπολεμηθεί η μαύρη εργασία και η φοροδιαφυγή, μέσω της υποχρεωτικής δήλωσης όλων των δραστηριοτήτων των ιδιωτικών σχολείων στο Υπουργείο Παιδείας. Θα πρέπει να σταματήσει το φαινόμενο των ανατιολόγητων απολύσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, όπως είδαμε πρόσφατα. Θα πρέπει να σταματήσει η καταστρατήγηση των ωρολογίων προγραμμάτων, η νόθευση βαθμολογιών και η έκδοση παράνομων τίτλων σπουδών, όπως κατήγγειλε ο Συνήγορος του Πολίτη και όπως καταδεικνύουν συγκεκριμένα παραδείγματα που έχουν φθάσει στα δικαστήρια.

Πρέπει να δούμε ορισμένα ζητήματα σύγχρονα. Είναι ανυπολόγιστα τα κέρδη τα οποία έχουν οι σχολάρχες από τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν σήμερα και όχι μονάχα σε επίπεδο κερδών, αλλά και σε μια σειρά ζητήματα που αφορούν στην έλλειψη εποπτείας στα ιδιωτικά σχολεία.

Στη συζήτηση που έγινε ακούσαμε από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας το επιχείρημα όσοι θεωρούν άδικη την απόλυσή τους να πάνε στα δικαστήρια. Καλά, πιστεύει κανείς σήμερα ότι ένας ιδιωτικός εκπαιδευτικός μπορεί να αντέξει δικαστήρια, εφευτεία για τέσσερα-πέντε χρόνια και συγχρόνως να είναι άνεργος; Είναι πολιτική απάντηση αυτή; Νομίζω, λοιπόν, ότι κάποιοι απλά υπεκφεύγουν ή πιστεύουν σε αυτή την κοινωνία -ακόμα χειρότερα.

Τι μας λέει η Δημοκρατική Συμπράταξη; Να επανέλθουμε στον νόμο Διαμαντοπούλου. Να το συζητήσουμε. Τι λέει ο νόμος Διαμαντοπούλου; Ποια ήταν η ουσία του νόμου Διαμαντοπούλου; Στην απέξω η αιτιολογημένη απόλυση.

Όχι, εδώ πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι η απόλυση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και μη καταχρηστική. Εδώ λοιπόν εμείς υιοθετούμε την άποψη...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να μην εκτροχιαστούμε από τώρα, κύριε συνάδελφε. Κάντε γρήγορα, να βαινομε προς το τέλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Εμείς, λοιπόν, υιοθετούμε τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τον Απρίλιο του 2012, που υπεγράφη και από τον κ. Μπαμπινιώτη και ορίζει ότι οι απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα θα πρέπει να ελέγχονται ως προς τη νομιμότητα και την καταχρηστικότητά τους από Υπηρεσιακά Συμβούλια. Αυτό ερχόμαστε σήμερα να υιοθετήσουμε. Δεχτείτε το.

Το τελευταίο θέμα αφορά την ειδική αγωγή, ένα τεράστιο ζήτημα. Με την προτεινόμενη τροπολογία ρυθμίζονται επείγοντα και σοβαρά θέματα της ειδικής αγωγής, που ανέπτυξε προηγουμένως ο Υπουργός. Ορίζεται ρητά το δικαίωμα της ισότιμης συμμετοχής του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού στους συλλόγους διδασκόντων και των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής. Αποκαθίσταται η αρχή της ισότητας σχετικά με τη στελέχωση των δομών ειδικής αγωγής και εξασφαλίζεται ο ενιαίος χαρακτήρας της δημόσιας εκπαίδευσης. Καθορίζονται με σαφήνεια και ομοιομορφία για όλους τους κλάδους της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης οι όροι και οι προϋποθέσεις με τους οποίους αποδεικνύεται η εξειδίκευση στην ΕΑΕ. Καταργούνται διατάξεις που διαχώριζαν του εκπαιδευτικούς με τη δημιουργία διαφορετικών κλάδων.

Με το συγκεκριμένο νομοθέτημα επαναπροσδιορίζεται η ειδική αγωγή ως αναπόσπαστο μέρος του εκπαιδευτικού συστήματος και όχι σαν αυτόνομο, παράλληλο σύστημα δομών, το οποίο στερείται της απαιτούμενης επικοινωνίας και δημιουργεί ζητήματα κοινωνικής δυσλειτουργίας. Κατοχυρώνεται με σαφήνεια η δυνατότητα μετακίνησης των εκπαιδευτικών με εξειδίκευση στην ειδική αγωγή, από δομές ειδικής αγωγής στην εκπαίδευση, στη γενική και επαγγελματική εκπαίδευση. Εξορθολογίζεται το θεσμικό πλαίσιο της ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και ιδρύεται ένα νέου τύπου ενιαίο ειδικό επαγγελματικό γυμνάσιο-λύκειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε συνάδελφε, πέ-

ρασαν και το δύο λεπτά. Βάλτε μια τελεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Η τροπολογία για την ειδική αγωγή, μαζί με το πλήθος των διορισμών για τις ανάγκες, ανοίγει έναν νέο κοινωνικό και εκπαιδευτικό δρόμο στη χώρα μας, προσπαθώντας να βγάλει την ειδική αγωγή από το εκπαιδευτικό και κοινωνικό περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα αποφύγω να σας χαρακτηρίσω θαυμαστή του καθεστώτος της Βορείου Κορέας, απαντώντας στον αφορισμό που εκτοξεύσατε προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, χαρακτηρίζοντάς μας «οπαδούς του Πινσέτ». Προτιμώ να ομιλώ περί πραγμάτων και ουχί περί προσώπων, γιατί τα πράγματα είναι δυσάρεστα και, μέρα με την ημέρα, γίνονται ακόμη περισσότερο δυσάρεστα για εσάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση πραγματοποιείται λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των πανελληνίων εξετάσεων για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Στον απόηχο, λοιπόν, της εισαγωγής στα ΑΕΙ της χώρας φοιτητών που έγραψαν «1,5», η Κυβέρνηση προαναγγέλλει στον Τύπο την αλλαγή του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σύμφωνα με όσα διαρρέουν από το Υπουργείο Παιδείας, η Κυβέρνηση προωθεί την «ελεύθερη πρόσβαση» στα τμήματα μειωμένου ενδιαφέροντος. Αντί να επαναφέρει τη βάση του «10», που απέτρεπε τέτοια φαινόμενα εκφυλισμού στις εισαγωγικές εξετάσεις, τις καταργεί, προφανώς για να γίνει αρεστή στους μαθητές, που θα έχουν πλέον και το δικαίωμα του να ψηφίζουν στα δεκαεπτά έτη της ηλικίας τους.

Όπως όμως πληροφορούμαστε, για τις σχολές υψηλής ζήτησης δεν θα ισχύει η ελεύθερη πρόσβαση. Δύο μέτρα και δύο σταθμά, που, εκ των πραγμάτων, θα οδηγήσουν στην υποβάθμιση και απαξίωση των ΑΕΙ, που θα εγγράφουν ελεύθερα τους φοιτητές στα τμήματά τους και, κατ' επέκταση, στην απονομή τίτλων που κινδυνεύουν να μην έχουν κανένα κύρος στην κοινωνία και στην αγορά εργασίας.

Ήδη οι πρόεδροι των ΤΕΙ, καταθέτοντας τη διαφωνία τους για την κατάργηση της βάσης του «10» για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, επισήμαναν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων το μέγα πρόβλημα που δημιουργήθηκε με τους λιμνάζοντες φοιτητές, που εισάγονται μεν, αλλά αδυνατούν να πάρουν πτυχίο δε. Μπαίνουν στα ΤΕΙ και στα πανεπιστήμια, αλλά, αδυνατώντας να ανταποκριθούν στο επίπεδο των σπουδών, μετατρέπονται σε αιώνιους φοιτητές. Δημιουργούν μια ψευδαίσθηση επιτυχίας στην οικογένειά τους, η οποία, στην πορεία του χρόνου, συνειδητοποιεί το κόστος της αυταπάτης, γιατί τα παιδιά τους δεν παίρνουν πτυχίο και δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Αυτή τη φενάκη πάτε να διευρύνετε με τη λεγόμενη «ελεύθερη πρόσβαση», μία επιλογή που επιβεβαιώνει το μήνυμα της ήσσο-νος προσπάθειας που θέλετε να στείλετε στην ελληνική κοινωνία. Εμφανίζετε ως δήθεν φιλολαϊκό μέτρο την είσοδο χωρίς εξετάσεις, υποστηρίζοντας ότι θα αντιμετωπίσει την ανάγκη προσαρμογής στα φροντιστήρια. Εκείνο που θα καταφέρετε είναι να γενικεύσετε το φροντιστήριο και για τους φοιτητές, προκειμένου να μπορέσουν να πάρουν πτυχίο.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας μίλησε για *baccalauréat*. Όπου αυτό εφαρμόζεται υπάρχει αδιάβλητο σύστημα εξετάσεων με τράπεζα θεμάτων. Θυμίζω ότι όχι μόνο διαβάλατε και κατασκευοφαντήσατε την τράπεζα θεμάτων που εμείς καθιερώσαμε, αλλά σπεύσατε, μόλις αναλάβατε, να την καταργήσετε.

Εμείς πιστεύουμε ότι για την πρόσβαση των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα αξιο-

λόγησης. Προς αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε. Επεξεργαζόμαστε προτάσεις που σύντομα θα παρουσιάσουμε στην ελληνική κοινωνία με υπευθυνότητα και όχι χαιδεύοντας αυτιά, όπως κάνει η Κυβέρνηση.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου γίνεται και τις παραμονές έναρξης του νέου σχολικού έτους, με αλλαγές που έχουν προαναγγελθεί στη βάση –υποτίθεται– του λεγόμενου «εθνικού διαλόγου για την παιδεία», ενός διαλόγου που επικαλέστηκε πριν από λίγο ο κύριος Υπουργός και που πραγματοποιήθηκε με το καθ' ύλην αρμόδιο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας να παρακολουθεί ως θεατής, μια παρωδία διαλόγου, στη διάρκεια του οποίου το Υπουργείο κατέθετε ρυθμίσεις, κατά κανόνα με εκπρόθεσμες τροπολογίες της νύχτας και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου για ζητήματα που υποτίθεται ότι αποτελούσαν αντικείμενο του διαλόγου.

Όλες οι παρεμβάσεις που βαφτίζονται μεταρρυθμίσεις διέπονται από την αρχή της ισοπέδωσης προς τα κάτω. Την κατάργηση των πρότυπων σχολείων ακολούθησε η κατάργηση του ολοήμερου σχολείου με ενιαίο αναμορφωμένο πρόγραμμα, σε μια προσπάθεια εξοικονόμησης ανθρωπίνων πόρων. Τούτο γιατί, παρά τις μεγαλόστομες και κατ' επανάληψη διαβεβαιώσεις του Υπουργού Παιδείας και φέτος δεν θα υπάρξουν διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών στα σχολεία.

Έτσι η κατάργηση του ΕΑΕΠ με μείωση των ωρών διδασκαλίας σε χίλια τριακόσια τριάντα επτά δημοτικά, από τριάντα πέντε σε τριάντα ώρες την εβδομάδα, μεταφράζεται σε τέσσερις χιλιάδες εκπαιδευτικούς λιγότερους. Η κατάργηση των δύο χιλιάδων τετρακοσίων κλασικών ολοήμερων και η μετατροπή τους σε ενιαίου τύπου ολοήμερα, με μείωση των μαθημάτων κατά εννέα ώρες την εβδομάδα, συνεπάγεται άλλους εννιακόσιους εκπαιδευτικούς λιγότερους.

Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση η μείωση στα γυμνάσια των ωρών διδασκαλίας από τριάντα πέντε σε τριάντα δύο την εβδομάδα δημιουργεί ένα πλεόνασμα περίπου τεσσάρων χιλιάδων εκπαιδευτικών, ενώ άλλοι πεντακόσιοι θα εξοικονομηθούν από τις ρυθμίσεις για την εργαστηριακή διδασκαλία.

Προφανώς, κύριε Υπουργέ, αν μειώνατε κι άλλο τις ώρες διδασκαλίας θα γλιτώνατε όχι εννιάμισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς, όπως σας παρουσίασα, αλλά πολλούς περισσότερους. Είναι, όμως, πρόκληση αυτό να βαφτίζεται αναβάθμιση των δημόσιων σχολείων. Όλα αυτά γίνονται σε βάρος της ποιότητας της εκπαίδευσης, καθώς επιπλέον αυξάνονται τα μονώρα μαθήματα και, όπως λένε οι εκπαιδευτικοί, «μία ώρα ίσον καμμία».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζουμε να λέμε ότι οι εκτός συνόρων Έλληνες είναι δυο φορές Έλληνες. Νοιάζονται για την πατρίδα και, όποτε χρειαστεί, σήκωσαν ψηλά τη σημαία των εθνικών μας δικαιών. Σε αυτούς, οι οποίοι στα ξένα είναι Έλληνες και στην Ελλάδα ξένοι, η πατρίδα έχει χρέος να τους προσφέρει τη δυνατότητα να διδαχθούν τη μητρική τους γλώσσα.

Εμείς πιστεύουμε ότι οφείλουμε να τους δώσουμε και το δικαίωμα της ψήφου στον τόπο της κατοικίας τους, το δικαίωμα να έχουν λόγο για τον τόπο που αγαπούν και πολλοί επιθυμούν να επιστρέψουν, πόσω δε μάλλον όταν πολλοί έχουν μεταναστεύσει σε αναζήτηση καλύτερης μοίρας.

Μιλώντας για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε τη συμβολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην παιδεία των ομογενών και στη διατήρηση της εθνικής τους συνειδήσης, ιδιαίτερα στην Αμερική και στην Αυστραλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο επιβάλλει τη μετατροπή των αμιγών ελληνικών σχολείων σε δίγλωσσα από το 2018-2019. Τούτο γίνεται σε μία περίοδο που παρατηρείται αύξηση των μεταναστευτικών ροών προς τη Γερμανία από εργαζόμενους γονείς, που, όπως δηλώνουν, επιλέγουν την πόλη εγκατάστασής τους και με βάση την ύπαρξη ελληνικού σχολείου για τη συνέχιση των σπουδών των παιδιών τους.

Βεβαίως, στόχος μας θα πρέπει να είναι η μετάβαση στα δίγλωσσα. Για ποιο δίγλωσσο, όμως, σχολείο μιλούμε; Τα υφιστάμενα δίγλωσσα σχολεία στη Γερμανία επιπέδου αντίστοιχου δεκατάξιου, τα λεγόμενα *gesamtschule*, τα γενικά σχολεία, είναι από τις χαμηλότερες βαθμίδες εκπαίδευσης, που οι απόφοιτοί τους δεν έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκ-

παίδευση. Η δική μας ξεκάθαρη θέση είναι ότι το δίγλωσσο σχολείο στο οποίο προσβλέπουμε είναι το ποιοτικό σχολείο, που δίνει δυνατότητα πρόσβασης στα ΑΕΙ τόσο της χώρας υποδοχής όσο και της ημεδαπής.

Πραγματικά, δεν περιμένα από μία Κυβέρνηση της Αριστεράς να μην επιτρέπει στα παιδιά των ομογενών μας να έχουν δικαίωμα στο όνειρο για μία καλύτερη ζωή από τους γονείς τους, για ευκαιρίες σε πανεπιστημιακή μόρφωση, αλλά η μόνη διέξοδος που επιφυλάσσει για αυτά να είναι οι κατώτερες σχολές μαθητείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα της κρίσης φαίνεται ότι λεφτά υπάρχουν στο Υπουργείο Παιδείας. Έτσι, αντί να προτάσσονται για τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών στα σχολεία της ομογένειας οι εκπαιδευτικοί χωρίς επιμίσθιο, που είναι σύζυγοι Ελλήνων του εξωτερικού ή αλλοδαπών, η Κυβέρνηση θέτει μία σειρά εμποδίων, προκειμένου να κάνει αποσπάσεις με επιμίσθιο, με επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Καταθέτω στα Πρακτικά το υπόμνημα της ΕΛΜΕ Βάδης-Βυρτεμβέργης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι επειδή, προφανώς, αυτοί που έχετε κατά νου δεν έχουν τα απαραίτητα προσόντα, τα ψαλιδίζετε. Συνεπώς στο δόγμα «η αριστεία είναι ρετινιά», η Κυβέρνηση υποβαθμίζει την προϋπόθεση της άριστης γνώσης της γλώσσας στη χώρα υποδοχής για την κατάληψη θέσης συντονιστών εκπαίδευσης ή διευθυντών σχολείων. Πάλι καλά, θα πει κανείς, σε σχέση με τη Σιβιτανίδειο, όπου εκεί καταργήθηκε τελείως η προϋπόθεση γνώσης ξένης γλώσσας, προκειμένου να τοποθετηθεί ο διευθυντής της αρεσκείας σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πιο εμβληματική, όμως, διάταξη στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, που δείχνει τις εμμονές και τις ιδεοληψίες της Κυβέρνησης με τον ιδιωτικό τομέα, είναι η ρύθμιση για την ιδιωτική εκπαίδευση. Αντί να αναβαθμίσει το δημόσιο σχολείο με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών δομών, η Κυβέρνηση επιχειρεί να «κοντύνει» το ιδιωτικό σχολείο. Αφού δεν μπορεί να διορίσει εκπαιδευτικούς στο δημόσιο, παρά τα μεγάλα λόγια, επιχειρεί να μονιμοποιήσει τους εκπαιδευτικούς στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Με τη νέα ρύθμιση, ουσιαστικά το σχολείο δεν θα μπορεί να διαφυλάξει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών εκπαίδευσης, όταν δεν θα μπορεί μετά την παρέλευση διετίας να αντικαταστήσει τον εκπαιδευτικό που θεωρεί ότι δεν αποδίδει.

Ο καλός εκπαιδευτικός, κύριε Υπουργέ, δεν χρειάζεται καμμία ρήτρα μονιμότητας. Είναι διαφήμιση για το σχολείο. Το επιχείρημα της απόλυσης των παλαιότερων, διότι στοιχίζουν ακριβότερα από τους νέους εκπαιδευτικούς, καταρρίφθηκε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή. Η διαφορά είναι μόλις 150 ευρώ τον μήνα, όταν τα ετήσια δίδακτρα είναι περί τις 5.000 ευρώ. Ποιο σχολείο θα ρίσκαρε να χάσει μαθητές αντικαθιστώντας καταξιωμένους δασκάλους;

Επιπλέον, αν ένας εκπαιδευτικός δεν συμπληρώσει το ωράριό του, θα πρέπει να αμείβεται πλήρως, με την υποχρέωση του σχολείου να εφευρίσκει πρόσθετες δράσεις, για να συμπληρώσει το ωράριό του.

Δεν ξέρω αν πράγματι αναζητείτε ταξικούς εχθρούς ή χρησιμοποιείτε την παιδεία για να δώσετε εξετάσεις αριστεροφροσύνης στον κομματικό σας πυρήνα, που δυσανασχετεί μετά την υπογραφή του αριστερού μνημονίου με τον κόφτη. Θα πρέπει, όμως, να ξέρετε ότι οι ογδόντα πέντε χιλιάδες οικογένειες που επιλέγουν την ιδιωτική εκπαίδευση δεν είναι οι πλούσιοι κάποιων κολλεγίων. Κατά κανόνα ανήκουν στη μεσαία τάξη, που σφίγγει το ζωνάρι για να προσφέρει κάτι καλύτερο στα παιδιά τους.

Το επιχείρημα ότι η παιδεία είναι δημόσιο αγαθό και θα πρέπει να έχει λόγο το Υπουργείο Παιδείας στις προσλήψεις και απολύσεις των εκπαιδευτικών είναι έωλο. Δημόσιο αγαθό είναι και η υγεία, αλλά ο Υπουργός Υγείας δεν καθορίζει τις προσλήψεις ή τις απολύσεις των γιατρών στα ιδιωτικά θεραπευτήρια, εκτός και αν αυτό είναι το πρώτο βήμα.

Αντί να ανοίξετε τη συζήτηση για την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση -κινδυνεύει να χαθεί και αυτή η ευκαιρία της συνταγματικής Αναθεώρησης- επιχειρείτε να «στραγγαλίσετε» και την ιδιωτική πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αναφορικά με την τροπολογία που ενσωματώσατε για τα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών χωρίς κανέναν διάλογο με τους εμπλεκόμενους φορείς, όπως οι ίδιοι κατήγγειλαν, φοβούμαι ότι ο υπερβάλλων ζήλος σας να φανείτε αρεστοί στους εργαζόμενους μπορεί να φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα.

Ο καθορισμός πλήρους ωραρίου με είκοσι μία ώρες, όταν στη δημόσια εκπαίδευση το ωράριο είναι είκοσι τρεις ώρες με επιπλέον επτά ώρες για διοικητικά καθήκοντα, θα οδηγήσει σε έξαρση των ιδιαίτερων μαθημάτων και της αδήλωτης εργασίας, φέρνοντας τελικά λουκέτα σε πολλά συνοικιακά φροντιστήρια.

Καταθέτω στα Πρακτικά τη διαμαρτυρία της Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά στη ρύθμιση για τα παράτυπα πτυχία που χορηγήθηκαν από ΤΕΕ που δεν λειτουργούσαν με νόμιμες προδιαγραφές, ο νόμος Γιαννάκου, όταν έγινε γνωστό το ζήτημα, έδωσε τη δυνατότητα χορήγησης τίτλων στους μαθητές των σχολικών ετών από το 2004 έως το 2008 με γραπτές εξετάσεις. Με τη ρύθμιση που εσείς φέρνετε καταργείτε κάθε χρονικό περιορισμό, παγώνοντας αυτή τη διαδικασία. Σε κάτι τέτοιο δεν μπορούμε να συναινέσουμε. Μετά τον θόρυβο που υπήρξε το 2008, κανείς δεν έχει άλλοθι άγνοιας. Δεν δίνουμε, λοιπόν, άφεση αμαρτιών σε όσους μετά το 2008 έκαναν χρήση αυτών των τίτλων και διορίστηκαν στο δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ τα δυο λεπτά που δώσατε και στον προηγούμενο συνάδελφο.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία ως κυβέρνηση, με Υπουργό Δημόσιας Διοίκησης τον νυν Πρόεδρό της Κυριάκο Μητσοτάκη, είχε την τόλμη να στείλει το θέμα στο Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης.

Παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις μας δεν λάβαμε απάντηση από την Κυβέρνηση για τον «σκοτεινό» αριθμό αυτών των δημοσίων υπαλλήλων, για το πόσοι είναι και σε ποια Υπουργεία διορίστηκαν. Επιπλέον, τι θα πράξετε, αν κάποιος δεν πετύχει τη βαθμολογία με την οποία διορίστηκε; Θα απολυθεί και θα δημιουργηθούν νέοι πίνακες διοριστέων με επιλαχόντες εκείνης της περιόδου;

Σε μια εποχή έκρηξης της ανεργίας και μετανάστευσης νέων με προσόντα είναι πρόκληση η επέκταση της ρύθμισης έως σήμερα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, ενδεικτική του τρόπου με τον οποίο νομοθετεί η Κυβέρνηση, αλλά και της σημασίας που δίνει στην ειδική αγωγή εκπαίδευσης, αποτελεί η τροπολογία για την ειδική αγωγή. Επιφέρει την ισοπέδωση, καθώς ακόμα και εκπαιδευτικοί που δεν έχουν καμμία απολύτως εξειδίκευση στην ειδική αγωγή θα μπορούν να διδάσκουν εφεξής σε αυτή. Είναι πρόχειρη, αποσπασματική και έρχεται ουσιαστικά για να τοποθετήσει πλεονάζοντες δασκάλους της γενικής εκπαίδευσης στην ειδική αγωγή.

Καταθέτω το υπόμνημα του Συλλόγου Αναπήρωτων Καθηγητών Ειδικής Αγωγής στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής και καλούμε την Κυβέρνηση να πάψει να πειραματίζεται στον χώρο της παιδείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Ηλιόπουλος, εισηγητής της Χρυσής Αυγής, έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Για εμάς είναι ντροπή ακόμα και ο τίτλος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση και διαπολιτισμική εκπαίδευση». Για το «διαπολιτισμική» θα μιλήσουμε στη συνέχεια, θα αφιερώσουμε το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας μας.

Η ελληνική νεολαία εντός και εκτός Ελλάδος έχει ανάγκη πραγματικά ελληνικής και εθνικής παιδείας και όχι απλά ελληνόγλωσσης, όπως την έχετε καταντήσει τις τελευταίες δεκαετίες.

Ελληνόφωνοι είστε εσείς, οι περισσότεροι στον ΣΥΡΙΖΑ, που καλύπτετε τους φίλους σας, που βεβηλώνουν καθημερινά εκκλησίες, που διακόπτουν τη θεία λειτουργία, που ξυλοκοπούν ανελήγητα ενστόλους, επειδή υπηρετούν την πατρίδα, που καίνε την ελληνική σημαία και άλλα τόσα. Όμως, αν είχε διακοπεί μία προεσχί σε ένα τζαμί, θα είχατε κάψει την Ελλάδα.

Δεν βγάλατε ούτε μία ανακοίνωση για όλα αυτά που συμβαίνουν. Και πώς να βγάλετε, άλλωστε, αφού αυτοί είναι οι πολιτικοί σας φίλοι όλα αυτά τα χρόνια και τους καλύπτετε, για να σας βοηθούν στις δύσκολες στιγμές, οι παρακρατικοί σας φίλοι;

Ξεχάσατε, όμως, ότι δεν είσατε ακόμη η «γκρούπα» των αριστοκρατών του 2%, αλλά δυστυχώς για τη χώρα είστε η Κυβέρνηση της πατρίδας μας. Έχετε καταντήσει να φυλάσσονται οι εκκλησίες, για να μη βεβηλωθούν, και όλα αυτά στην Ελλάδα του 2016. Δεν έχετε ίχνος εθνικής συνείδησης και μισείτε κάθε τι ελληνικό και εθνικό.

Θα ξεκινήσω με ένα θέμα παιδείας, που δεν αφορά όμως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά αφορά χιλιάδες οικογένειες, που δεν μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, λόγω της παγίδας των εισοδηματικών κριτηρίων.

Βλέπετε και εδώ, αν είσαι λαθρομετανάστης και δεν δηλώνεις απολύτως κανένα εισόδημα, αλλά έχεις εισβάλει στη χώρα μας και εργάζεσαι «μαύρα», μπορείς να έχεις προτεραιότητα σε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Αν είσαι Έλληνας και δηλώνεις, όπως όλοι μας, όλα τα εισοδήματά σου, είσαι εκτός των σταθμών. Περιπτώσεις επτά χιλιάδες παιδιά θα μείνουν φέτος εκτός βρεφονηπιακών σταθμών, δηλαδή ένα στα τρία.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα, για να μπούμε και στο σημερινό νομοσχέδιο. Ο τόσο ευαίσθητος Υπουργός Φίλης, στο ενάμισι, δύο χρόνια που είναι Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχει μεριμνήσει ούτε για να σιτίζονται τα Ελληνόπουλα που αποδεδειγμένα οι οικογένειές τους δεν έχουν ούτε τα προς το ζην.

Ερχόμενοι στο σημερινό νομοσχέδιο, να ξεκαθαρίσουμε πρώτα τι είναι πρόσφυγας και τι είναι λαθρομετανάστης. Πρόσφυγες ήταν οι παππούδες μας, που ήρθαν κατασφαγμένοι από τους φίλους σας τους Τούρκους μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Οι άνθρωποι αυτοί που μπαίνουν παράνομα, λαθραία, που εισβάλουν στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια, δεν έρχονται από εμπόλεμες περιοχές, κανένας τους. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν μπορείς να στραγγίζεις οικονομικά τον Έλληνα φορολογούμενο, τον Έλληνα πολίτη, για να δίνεις αφειδώς ανέσεις σε αυτούς που έχουν εισβάλει στην πατρίδα σου.

Στα περίφημα hot spot -μας έχει γίνει συνήθεια αυτή η λέξη τα τελευταία χρόνια- υπάρχει το εξής παράδοξο, να χρησιμοποιούνται οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, τα Ελληνόπουλα, τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, για να γίνονται «Φιλιππινέζες», για να καθαρίζουν τους λαθρομετανάστες.

Θέλετε να τους μάθετε και γράμματα. Μάθετέ τους πρώτα πώς να ζουν καθημερινά χωρίς να είναι υπάλληλοί τους οι Έλληνες. Εκεί που λιάζονται –όπως λέει και Υπουργός σας- και έχουν τους Έλληνες οπλίτες να τους εξυπηρετούν, να μάθουν να αυτοοργανώνονται. Αν θέλουν, μπορούν να αυτοοργανωθούν και στην εκπαίδευσή τους.

Όλο αυτό το νομοσχέδιο που έχετε φέρει -θα πω μερικά σημεία μόνο- δείχνει ότι τους λαθρομετανάστες δεν τους έχετε φέρει στην πατρίδα μας για ένα μικρό χρονικό διάστημα, αλλά σίγουρα θα τους μονιμοποιήσετε και θα τους νομιμοποιήσετε.

Προσλαμβάνετε, λοιπόν, οκτακόσιους, ίσως και περισσότερους, εκπαιδευτικούς, ακόμα και πολιτισμικούς διαμεσολαβητές. Με ποια κριτήρια και τι προσόντα, άγνωστο, μόνο με την υπογραφή του Υπουργού. Δημιουργείτε οκτακόσια κενά τμήματα μόνο για λαθρομετανάστες εντός των hot spot, αλλά και εντός

των ελληνικών σχολείων. Μόνο το κόστος για τη μεταφορά τους είναι 9,2 εκατομμύρια. Συγκρατείστε λίγο τα νούμερα.

Τεράστιο το κόστος για κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό, τεχνολογικό εξοπλισμό, όπως προβλέπεται στο νομοσχέδιο και στις εκθέσεις της επιτροπής. Υπάρχει πρόβλεψη και για εξοικείωσή τους με νέες τεχνολογίες. Θα βλέπουμε, λοιπόν, τα Αφγανάκια να κυκλοφορούν με τα iPad στα ελληνικά σχολεία.

Βάλατε αρκετούς πανεπιστημιακούς όλο αυτό το τελευταίο διάστημα, να ασχολούνται με το να φτιάξουν μια έκθεση για την εκπαίδευση αυτών των παιδιών, η οποία περιλαμβάνει από εκμάθηση ξένων γλωσσών μέχρι και παροχή ψυχοκοινωνικής στήριξης. Αυτή η επιτροπή έβγαλε μια έκθεση την οποία μας μοιράσατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά θα πρέπει να τη διαβάσουν όλοι οι Έλληνες.

Θα πρέπει να διαβάσουν ότι μόνο στα Διαβατά -είναι μια πολυσέλιδη έκθεση, την οποία θα βγάλουμε στη δημοσιότητα σιγά-σιγά τις επόμενες ημέρες- δώδεκα έμμισθοι υπάλληλοι μαθαίνουν ατομική καθαριότητα από τις 9.00' μέχρι τις 17.00' σε δέκα, όπως τα λέτε, προσφυγόπουλα. Στο Σχιστό δέκα υπάλληλοι της «ACTIONAID».

Οι συνάδελφοι εδώ της Νέας Δημοκρατίας γνωρίζουν την «Actionaid». Την έχει η αδερφή του Κυριάκου Μητσοτάκη, του Προέδρου σας.

Δέκα ψυχολόγοι, δύο κοινωνικοί λειτουργοί και δύο μεταφραστές της «ACTIONAID» απασχολούνται από τις 13.00' μέχρι τις 17.00' για να τους μάθουν πλέξιμο -τα μεταφέρω από την έκθεσή σας- και χειροτεχνία στο Σχιστό. Αξιωματικοί και στρατιώτες διδάσκουν -στο Σχιστό πάλι- αγγλικά και ελληνικά. Στη Λέσβο - «ACTIONAID» κι εδώ - έμμισθοι υπάλληλοι διδάσκουν ζωγραφική. Να τους χαίρεστε!

Θέλετε να προσεγγίσετε τοπικές, λέει, ποδοσφαιρικές ομάδες για να εντάξουν αυτά τα παιδιά στο δυναμικό τους. Θα τους περνάτε χωρίς εξετάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την ώρα που η ελληνική οικογένεια «ματώνει» για να περάσει το παιδί της σε μια σχολή. Εκεί, βέβαια, να τους παρέχετε, γιατί δεν έχουν τη δυνατότητα, υποτροφίες, σίτιση και στέγαση.

Προβλέπονται δράσεις για τους γονείς, για να τους πείσετε να στείλουν τα παιδιά τους σε αυτά τα ειδικά τμήματα, ενημέρωση και επιμόρφωση στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των γονέων, των τοπικών αρχών και των κοινωνιών για την ιστορία των προσφύγων, τον θρήσκευμά τους, τα δικαιώματά τους και την ένταξή τους.

Αυτή την έκθεση την έχουν φτιάξει οι δικοί σας άνθρωποι. Δεν πήρατε κάποιους τυχαίους. Πήρατε δικούς σας πανεπιστημιακούς για να φτιάξουν την έκθεση. Το τονίζω αυτό. Εσείς μας τη μοιράσατε.

Και κλείνει η δική σας έκθεση με κάτι πάρα πολύ ενδιαφέρον. Η συμβολή, λέει, κάποιων ΜΚΟ είναι μηδενική, παρά τη γενναία χρηματοδότησή τους. Μπράβο σας!

Οι άνθρωποι, λοιπόν, αυτοί είναι χωρισμένοι σε θρησκείες, δόγματα και φυλές. Πόσα διαφορετικά τμήματα θα φτιάξετε, κύριε Φίλη, μέσα στα σχολεία; Θα κάνετε τα σχολεία όπως έχετε κάνει και τα hot spots. Θα τα κάνετε πεδία μαχών.

Για τη φυμاتیωση, την ηπατίτιδα και τις άλλες ασθένειες, που ξαφνικά μάθαμε ότι έχουν επανεμφανιστεί στην πατρίδα μας, δεν λέτε τίποτα. Θα γίνει και η υγεία των παιδιών μας θυσία στις διενιστικές σας ονειρώξεις.

Έχουν καταλάβει ολυμπιακά γήπεδα, στα οποία θα έπρεπε να αθλούνται τα ελληνόπουλα και κατασκηνώσεις. Ένα ολόκληρο εκπαιδευτικό σύστημα θα ασχολείται αυτή τη χρονιά, από τα πρώτα στάδια μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση, με λαθρομετανάστες.

Και κάτι άλλο: Αποδεδειγμένα αυτοί οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται να ενσωματωθούν στις δυτικές κοινωνίες, δεν ενδιαφέρονται για τον δικό μας τρόπο ζωής. Θέλουν να παραμείνουν με τις μαντίνες τους και τα δικά τους ήθη και έθιμα. Και θα έρθει η ώρα -ελπίζω να μην έρθει ποτέ- που η θρησκεία θα τους επιβάλει -γιατί η θρησκεία τους μαθαίνει να μισούν καθετί αλλόθρησκο- να ανατινάζονται στην πατρίδα μας όπου βρουν. Και μην πείτε ότι δεν είναι όλοι τζιχαντιστές. Ένας αρκεί για να σπείρει τον πανικό. Το έχουμε δει να συμβαίνει σε χώρες όπως η Γαλλία

και το Βέλγιο, οι οποίες τους έχουν μεταφέρει και τους έχουν διδάξει, για παράδειγμα στη Γαλλία, τον γαλλικό πολιτισμό και τη γαλλική παιδεία. Και αυτοί το «ευχαριστώ» ξέρουμε όλοι πώς τους το ανταποδίδουν κάθε τρεις και λίγο.

Μας μιλάτε για διαπολιτισμική εκπαίδευση, αλλά δεν μας λέτε για τους αναπληρωτές. Μας είπατε, βέβαια -η ομιλία σας, όμως, ήταν τραγική όπως πάντα- ότι οι αναπληρωτές θα έρθουν από την αρχή της σχολικής χρονιάς. Ψεύδεστε, βέβαια. Έχουν βγει ήδη στη δημοσιότητα τα κενά που θα υπάρξουν με την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Συνεχίζετε να συντηρείτε ένα αισχρό για εμάς μέτρο, αυτό των αναπληρωτών. Κανονικά όσες είναι οι ανάγκες των σχολείων. Τόσοι θα πρέπει να είναι οι μόνιμοι καθηγητές. Δεν μπορούμε να περιμένουμε σωστή εκπαίδευση των παιδιών μας από ανθρώπους που δεν γνωρίζουν αν την καινούργια χρονιά θα προσληφθούν για να διδάξουν και πού θα πάνε να διδάξουν.

Βέβαια, δεν συζητούμε για τον μισθό τους που δεν καλύπτει ούτε τις βασικές τους ανάγκες. Και περιμένουμε με αυτό το καθεστώς αυτοί οι άνθρωποι να προσφέρουν σοβαρή παιδεία! Αυτά είναι για γέλια!

Απ' ό,τι μαθαίνουμε, υπάρχουν γονείς σε σχολεία που λένε «πόσους αναπληρωτές θα έχει φέτος το σχολείο;», για να κάνουν την επιλογή τους σε ποιο σχολείο θα πάνε τα παιδιά τους.

Ερχόμαστε στη Νέα Δημοκρατία. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας λίγο πριν, ξαφνικά, μέσα στην εισήγησή του και ενώ δεν είχε πει τίποτα για λαθρομετανάστες, ανέφερε το εξής: «Να σας πω και ποιο είναι το πιο εγκληματικό άρθρο σε αυτό το νομοσχέδιο». Περιμένω, λοιπόν, να πει ότι θα είναι το άρθρο που δίνει απεριόριστες δικαιοδοσίες στον Υπουργό για τους λαθρομετανάστες στα σχολεία. Αντ' αυτού, βέβαια, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μάς είπε κάποιες αερολογίες γι' αυτό που τον καίει πιο πολύ, έτσι όπως καίει το νεοφιλελεύθερο μόρφωμα - γιατί κάτι τέτοιο είναι η Νέα Δημοκρατία - για τα ιδιωτικά σχολεία.

Η Νέα Δημοκρατία δεν είπε στα δεκαεπτά λεπτά που μίλησε ο εισηγητής της, ούτε λέξη για τις είκοσι δύο χιλιάδες λαθρομετανάστες που θα κατακλύσουν φέτος τα σχολεία μας. Και τι να πει, βέβαια, ένας νεοφιλελεύθερος γι' αυτό; Η Νέα Δημοκρατία θα υπερψηφίσει με χέρια και με πόδια, όπως έκανε με τα τζαμιά και όπως κάνει σε τόσα άλλα νομοσχέδια, βάζοντας πλάτη στην εθνοπροδοτική Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Μην ξεχνάμε, βέβαια, ότι και οι λαθρομετανάστες για ένα νεοφιλελεύθερο μόρφωμα όπως είναι η Νέα Δημοκρατία, είναι και αυτό μία μπίζνα. Και το αποδεικνύει και με πράξεις. Σας είπα και πριν ότι η αδερφή του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει την «ACTIONAID», η οποία βέβαια ελέγχεται από τις γαλλικές οικονομικές υπηρεσίες, απ' ό,τι μάθαμε, αλλά δεν ελέγχεται από τις ελληνικές υπηρεσίες. Βέβαια, αν σε λένε Μητσοτάκη, σιγά μη σε ψάξουν οι ελληνικές υπηρεσίες!

Τουλάχιστον, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ο Φίλης, ο Τσίπρας και το παραέκι τους είχαν δηλώσει πριν βγουν ότι είναι διενιστές, ότι είναι αριστεριστές, ότι δεν τους ενδιαφέρει τίποτα εθνικό. Μάλιστα, ηδονίζονται -και γι' αυτό το κάνουν κιόλας- να βλέπουν τους φαντάρους μας με το εθνόσημο να γίνονται υπηρετές λαθρομεταναστών.

Εσείς, όμως, είστε ακόμα χειρότεροι, γιατί εσείς φοράτε την προβιά του πατριώτη. Και φορώντας αυτή την προβιά, μπορεί κάποιους να τους πείθετε ή να θέλουν οι ίδιοι να τους πείθετε ότι εκπροσωπείτε κάτι δεξιό, κάτι εθνικό. Βέβαια, ευτυχώς, αυτές τις λέξεις τις βγάζει ο Πρόεδρος σας, τις έχει αφαιρέσει ήδη.

Αφαιρείτε τη Γενοκτονία των Ποντίων, μειώνετε τις ώρες διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών, την ίδια στιγμή που η Γαλλία ενσωματώνει τα αρχαία ελληνικά στα σχολεία της, προσπαθείτε να εξισώσετε τα πάντα προς τα κάτω, όποια παιδεία λαμβάνουν τα παιδιά μας προσπαθείτε να την υποβαθμίσετε. Μάλιστα, ο Φίλης προχθές, σε μια εκδήλωση στον Γράμμο, μας είπε ότι θα αλλάξει και τα βιβλία για τον συμμοριτοπόλεμο.

Σε μια χώρα όπου, δυστυχώς, την ιστορία την έχουν γράψει οι ηττημένοι, δεν σας έφταναν όλα αυτά τα ψέματα και οι ανακρίβειες που γράφουν τα βιβλία, αλλά θέλετε να την αλλάξετε ακόμη περισσότερο, να την κάνουνε ακόμη πιο διενιστική. Μπορείτε να βάλετε μέσα και αποσπάσματα για τον «πατερούλη» σας, για

τον Στάλιν, για τον Λένιν, για όλους αυτούς και από τα βιβλία της Ιστορίας και να τα βάλετε στα Θρησκευτικά, αφού τον έχετε και σαν θεό! Η ιστορία δεν αλλάζει, βέβαια, ό,τι και εάν κάνετε, όσο και εάν προσπαθείτε να την παραποιήσετε.

Εμείς, λοιπόν, εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό και του λέμε ότι όλες αυτές οι μεθοδεύσεις του ανεκδιήγητου αντεθνιστή Υπουργού συνιστούν ωμές προπαρασκευαστικές ενέργειες μοιμοποίησης και αφομοίωσης τεράστιων κυμάτων αλλογενών ανθρώπων, πλήρως ασύμβατων με τον ελληνικό τρόπο ζωής με τα ήθη και την παράδοσή μας. Οι συνεχείς παροχές στα τέκνα λαθρομεταναστών είναι απροκάλυπτες πράξεις εγκαταστάσεως μέσα στην πατρίδα μας χιλιάδων αλλοεθνών. Δεν ρώτησαν κανέναν, δεν δίνουν λογαριασμό πουθενά. Σε αφανίζουν με μεθοδολογία, πατώντας πάνω στα ανθρωπιστικά σου αισθήματα. Μην τους αφήσεις να εξαφανίσουν εσένα και τα παιδιά σου και το μέλλον της πατρίδας μας.

Με το ανθελληνικό αυτό νομοσχέδιο δεν διακυβεύεται μόνο η συνέχεια της ελληνικής παιδείας. Η διείσδυση τέκνων λαθρομεταναστών στα σχολεία είναι το πρώτο βήμα. Έπεται ο αφανισμός του ελληνικού λαού. Δημογραφικό, υπογεννητικότητα και μαζική αφομοίωση αλλογενών, οδηγούν αναμφιβόλως την Ελλάδα στον

θάνατο. Η Ελλάδα, όμως -πάρτε το χαμπάρι- ανήκει στους Έλληνες. Τελεία και παύλα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Καταθέτω μία νομοτεχνική βελτίωση που αφορά το θέμα με τους ΕΛΚΕ και μία άλλη που αφορά τα ζητήματα της ιδιωτικής εκπαίδευσης για τη συστέγαση των ιδιωτικών σχολείων με φροντιστήρια και με κέντρα ξένων γλωσσών που δεν είναι επιτρεπτή, καθώς επίσης και ζητήματα τα οποία αφορούν άλλα ζητήματα για την ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι δευτερεύουσας σημασίας.

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣΑ. ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»

1. Στην παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3391/2005 (Α' 240), όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 2 του άρθρου 27 του σ/ν,

οι φράσεις «κέντρα σπουδών» και «κέντρων σπουδών» αντικαθίστανται από τις φράσεις «κέντρα διά βίου μάθησης» και «κέντρων δια βίου μάθησης» αντιστοίχως και οι φράσεις «σπουδών προπτυχιακών ή μεταπτυχιακών» αντικαθίστανται από τη φράση «μεταπτυχιακών σπουδών».

2. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 30 του ν. 682/1977, το οποίο προστίθεται με την παρ. 1 του άρθρου 28 του σ/ν, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Καταβάλλεται αποζημίωση ενός μηνός για κάθε έτος προσφοράς των υπηρεσιών του στο αυτό σχολείο. Στην αποζημίωση υπολογίζεται και η υπηρεσία του με σύμβαση ορισμένου χρόνου.»

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 30 του ν. 682/1977, το οποίο προστίθεται με την παρ. 1 του άρθρου 28 του σ/ν, διαγράφονται οι λέξεις «ΠΥΣΔΕ, ΠΥΣΠΕ,»

4. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 682/1977, η οποία αντικαθίσταται με την παρ. 2 του άρθρου 28 του σ/ν, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η συστέγαση των ιδιωτικών σχολείων με φροντιστήρια και με κέντρα ξένων γλωσσών.»

5. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 30 του σ/ν διαγράφεται η φράση «και τις διακοπές».

6. Στον τίτλο του άρθρου 31 του σ/ν διαγράφεται η φράση «πρωτοβάθμιας και».

Β. ΤΗΣ αρ. 641/62 29.8.2016 ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση
εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»

1. Στο τέλος του προτελευταίου εδαφίου της υποπεριπτ. ββ' της περιπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3699/2008, όπως αντικαθίσταται με την παρ. 4 του άρθρου «Ρυθμίσεις θεμάτων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης» της τροπολογίας, προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Οι απολυτήριοι τίτλοι των αποφοίτων των Εργαστηρίων Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, που χορηγήθηκαν ως την εφαρμογή του ν. 4186/2013 (Α' 193) διατηρούν τα επαγγελματικά δικαιώματα που καθορίζονται στην παρ. 23 του άρθρου 1 του ν. 2817/2000 (Α' 78).»
2. Στην περίπτ. ιν του εδαφίου α' της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997 (Α' 188), όπως αντικαταστάθηκε με την περιπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν. 3404/2005 (Α' 260) και αντικαθίσταται εκ νέου με την παρ. 1 του άρθρου «Ρυθμίσεις για θέματα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και της μη τυπικής εκπαίδευσης» της τροπολογίας, η φράση «στη χώρα αποφοίτησης τους» αντικαθίσταται από τη φράση «σε χώρα της αλλοδαπής».
3. Στο τέλος της περίπτ. ιν του εδαφίου α' της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2525/1997 (Α' 188), όπως αντικαταστάθηκε με την περιπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν. 3404/2005 (Α' 260) και αντικαθίσταται εκ νέου με την παρ. 1 του άρθρου «Ρυθμίσεις για θέματα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και της μη τυπικής εκπαίδευσης» της τροπολογίας, προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Η εν λόγω τροποποίηση ισχύει για τους εισακτέους με την ως άνω ειδική κατηγορία το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018 και εφεξής.»
4. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου «Οργανώσεις γονέων» της αιτιολογικής έκθεσης της τροπολογίας διαγράφεται η λέξη «τέως».
5. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 53 του ν. 1566/1985 (Α' 167), όπως

αντικαθίσταται με την παρ. 1 του άρθρου «Οργανώσεις γονέων» της τροπολογίας, μετά τη φράση «ή Δημοτικής Ενότητας» προστίθεται η φράση «ή Δημοτικής Κοινότητας».

6. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 53 του ν. 1566/1985, όπως αντικαθίσταται με την παρ. 2 του άρθρου «Οργανώσεις γονέων» της τροπολογίας, η λέξη «του» αντικαθίσταται από τη λέξη «της».

7. Στις περιπτ. β΄, γ΄ και δ΄ της παρ. 11 του άρθρου 53 του ν. 1566/1985, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παρ. 4 του άρθρου «Οργανώσεις γονέων» της τροπολογίας, η λέξη «κάθε» αντικαθίσταται από τη φράση «του επόμενου».

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2016

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Νικόλαος Φίλης

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Α. Επί του κειμένου του σχεδίου νόμου με τίτλο «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΤΗ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» που περιλαμβάνεται στην Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων της 3^{ης} Αυγούστου 2016.

Η περίπτωση β) της παρ. 1 του άρθρου 27 του ως άνω σχεδίου νόμου με τίτλο «Ρύθμιση για τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας των Α.Ε.Ι., το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας (ΔΙ.ΠΑ.Ε.) και τη λειτουργία και την ανάπτυξη της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.)», αντικαθίσταται ως εξής :

«β) προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

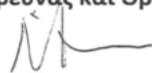
«Τα ποσά που οφείλουν, σύμφωνα με τα άρθρα 15 παρ. 1 εδ. α' του ν. 2817/2000, 59 περ. στ' του ν. 4009/2011, 18 του ν. 4283/2014, 24 του ν. 4386/2016, οι καθηγητές και οι υπηρετούντες λέκτορες πλήρους απασχόλησης που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, είτε ατομικώς είτε μέσω εταιρείας, παραγράφονται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, με την πάροδο εικοσαετίας από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου βεβαιώθηκε ως έσοδο του οικείου ΕΛΚΕ, ενώ εισπράττονται και διεκδικούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Για τον προσδιορισμό του οφειλόμενου ως άνω ποσού οι ΕΛΚΕ μπορούν να απευθύνονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., η οποία υποχρεούται να παρέχει κάθε αναγκαίο στοιχείο σχετικό με το ύψος των εισοδημάτων των υπόχρεων από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας κατά τα κρίσιμα έτη. Οι Διοικήσεις των ΕΛΚΕ των Α.Ε.Ι. οφείλουν να προβούν στην έκδοση και κρινοποίηση πράξεων επιβολής των οφειλόμενων κρατήσεων σε βάρος των υπόχρεων για το τρέχον και τα παρελθόντα οικονομικά έτη, εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση της κοινής υπουργικής απόφασης της παρούσης παραγράφου, διαφορετικά υπέχουν ευθύνη σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για το χρονικό διάστημα που αφορά τη θητεία τους. Σε περίπτωση κατά την οποία έχουν ζητηθεί στοιχεία από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. η προθεσμία αρχίζει από την περιέλευση των στοιχείων στους Ε.Λ.Κ.Ε. .».

Β. Της με γενικό αριθμό 645 και ειδικό αριθμό 66/30.8.2016 ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

Στην περ. γ) που προστίθεται στην παρ. 8 του άρθρου 21 του ν. 4332/2015 (Α 76) στο άρθρο με τίτλο «Ρύθμιση για θέματα μετεγγραφών» μετά τη λέξη «αντίστοιχο» και πριν από τη λέξη «με» προστίθενται οι λέξεις «ή συναφές» .

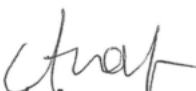
Αθήνα, 30 Αυγούστου 2016

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Νικόλαος Φίλης

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Αθανασία Αναγνωστοπούλου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγο μετά τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων, επιτρέψτε μου να συγχαρώ τους επιτυχόντες και να τους ευχηθώ τα καλύτερα. Θα ήθελα, ωστόσο, να ευχηθώ και σε αυτούς που δεν τα κατάφεραν να συνεχίσουν να αγωνίζονται και η επιτυχία θα έρθει. Θα έρθει στο αμέσως επόμενο διάστημα.

Θα ήθελα, επίσης, να συγχαρώ τους επιτηρητές, τους βαθμολογητές, τους υπαλλήλους του Υπουργείου Παιδείας και όλους τους εμπλεκόμενους για το υψηλό αίσθημα ευθύνης και καθηκόντος σε χαλεπούς καιρούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό είναι κομβικό για την οργανωμένη παρουσία της ελληνικής γλώσσας, της παιδείας και του πολιτισμού στον σύγχρονο κόσμο, για την υποστήριξη των Ελλήνων της Διασποράς, για τη διατήρηση του γλωσσικού και πολιτισμικού δεσμού της Ελλάδας με τα παιδιά της.

Η μέχρι σήμερα παρέμβαση της ελληνικής πολιτείας στα παραπάνω πεδία στηρίχθηκε σε ένα θεσμικό δίπολο, στο νομικό πλαίσιο της δεκαετίας του 1970 -με τα νομοθετικά διατάγματα 695/1970 και 154/1973- που θέσπισε και οργάνωσε την ίδρυση και λειτουργία αμιγώς ελληνικών σχολείων στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στη Γερμανία και, κατά δεύτερον, στις πολιτικές διαπιστώσεις και παραδοχές της δεκαετίας του 1970, οπότε και συμπεριλήφθηκε το παραπάνω θεσμικό πλαίσιο με τον ν.2413/1996.

Με τα παραπάνω δόθηκε έμφαση στην ενίσχυση των ελληνικών κοινοτήτων του εξωτερικού, καθώς και των φορέων της Διασποράς, με πόρους, εκπαιδευτικό προσωπικό και πλήρη εκπαιδευτικό σχεδιασμό. Έτσι, διαφυλάχθηκε η πολιτιστική και κυρίως η γλωσσική μας κληρονομιά. Στη συνέχεια, η οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική πραγματικότητα, η ύπαρξη Ελλήνων τέταρτης και πέμπτης γενιάς στο εξωτερικό, οι μορφωτικές τους ανάγκες, όπως διαμορφώνονται στο πλαίσιο των κοινωνιών που ζουν, οδήγησαν στην ανάγκη εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου.

Τότε, να θυμίσω ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Υπουργό την κ. Φώφη Γεννηματά έκανε μία νομοθετική παρέμβαση με τον ν.4027/11. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, λοιπόν, να απαντήσει στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της ελληνόγλωσσης και διαπολιτισμικής εκπαίδευσης με τρόπο σύγχρονο και επιστημονικά τεκμηριωμένο.

Δηλαδή, κύριοι της Κυβέρνησης, όπως και στο νομοσχέδιο για την έρευνα, έτσι και στο παρόν νομοσχέδιο, πατάτε σε χαρτογραφημένα μονοπάτια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη συζήτηση για την ελληνόγλωσση και διαπολιτισμική εκπαίδευση, η πολιτεία συνειδητοποιεί το γεγονός της πολυεθνικότητας και πολυπολιτισμικότητας. Η διαπολιτισμική φιλοσοφία δεν θεωρεί τους πρόσφυγες πρόβλημα ούτε, φυσικά, ενοχλητικό παράγοντα. Τους συμπεριλαμβάνει ισότιμα και δίκαια στις εκπαιδευτικές διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί διεύθετση του ν.4027/2011. Επιχειρείται, λοιπόν, μία επαναδιατύπωση των εισηγητικών εκθέσεων των ν.2413/96 και 4027/11, χωρίς φυσικά ουσιαστικές αλλαγές και βελτιώσεις.

Θα έλεγα επί της αρχής ότι διευθετεί κυρίως ζητήματα διοικητικού χαρακτήρα, χωρίς προοπτική, χωρίς όραμα, χωρίς στρατηγική, χωρίς έναν πραγματικό βηματισμό προς τα μπροστά.

Τα θέματα της διαπολιτισμικής ή αντιρατσιστικής εκπαίδευσης περιέχονται σε πέντε άρθρα, δηλαδή στα άρθρα 20-25.

Ωστόσο, δεν διευκρινίζεται τι είναι διαπολιτισμική εκπαίδευση, όπως και ποιο μοντέλο εκπαίδευσης προωθεί για την ένταξη των αλλόγλωσσων μαθητών και προσφύγων. Θα συνεχιστούν τα προγράμματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης που υλοποιούνται από τα πανεπιστήμια της χώρας; Αυτό είναι ένα ερώτημα.

Επίσης, παρά τις εξαγγελίες του κυρίου Υπουργού -και μάλι-

στα στις 10/2/2015- για την αντιρατσιστική εκπαίδευση, για τους Ρομά, για τα σχολεία του εξωτερικού, για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης των μουσουλμάνων της Θράκης, στο παρόν νομοσχέδιο δεν βλέπουμε προτάσεις αξιόλογες και τεκμηριωμένες επιστημονικά. Δεν υλοποιούνται προγράμματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, δεν περιγράφεται καμμία πολιτική για τους Ρομά. Οι Ρομά για άλλη μια φορά βρίσκονται στο περιθώριο. Γιατί αυτή η εγκατάλειψη των Ρομά, κύριε Υπουργέ; Και αυτά τα παιδιά είναι παιδιά μας.

Κύριοι συνάδελφοι, και αυτά τα παιδιά έχουν ανάγκη από μόρφωση και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να τους την παρέχουμε.

Και έρχομαι στο άρθρο 22, όπου και εδώ διαπιστώνεται μια ανακολουθία. Μετατρέπει τα σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης σε πειραματικά σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να θυμίσω στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης τη σφοδρή κριτική που είχαν ασκήσει στο παρελθόν για τα σχολεία αυτά, τα οποία να θυμίσω ότι τα ονόμαζαν «σχολεία γκέτο». Σήμερα όλα ξεχάστηκαν. Φυσικά τα συμπεράσματα είναι δικά σας!

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε επισημάνει ότι προκειμένου να επικεντρωθούμε στη συζήτηση και μάλιστα στον πυρήνα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που αφορά τους απανταχού Έλληνες και τον Ελληνισμό και την προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας στις νέες προκλήσεις που δημιουργεί το ρεύμα των προσφύγων, θα έπρεπε να αποσυρθούν άρθρα και τροπολογίες που απαιτούν, κύριε Υπουργέ, ουσιαστικό διάλογο και συζήτηση σε βάθος.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, ζητήσαμε να αποσυρθεί το άρθρο 28. Δεν το κάναμε για να κρυφτούμε, αλλά για να έρθει ως νομοσχέδιο και να μην κρυφτεί ως ένα άρθρο μέσα σε ένα νομοσχέδιο. Το κάναμε για να γίνει συζήτηση και διαβούλευση σε βάθος και όχι να κρυφτεί, όπως είπα και πριν, μέσα σε ένα άρθρο.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, κρύβεται όποιος δεν έχει έργο, όποιος δεν έχει άποψη, όποιος δεν έχει πρόταση. Κρύβεται όποιος δεν έχει να στηρίξει τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, όποιος δεν νοιάζεται για το περιεχόμενο της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα ελληνόπουλα που φοιτούν στα ιδιωτικά σχολεία.

Οι αγώνες των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και τα αιτήματά τους βρήκαν ευήκοα ώτα στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Μια σειρά από νομοθετικές παρεμβάσεις που και εσείς ο ίδιος μνημονεύσατε θετικά ξεκίνησαν επί υπουργίας κυβερνήσεων και ανθρώπων του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, στηρίζουμε την άποψη να εποπτεύεται η ιδιωτική εκπαίδευση από το Υπουργείο Παιδείας. Άλλωστε, όταν διοικητικά ανήκει στις διευθύνσεις εκπαίδευσης και παιδαγωγικά εποπτεύεται από τους σχολικούς συμβούλους, δεν μπορεί να ισχύει κάτι άλλο. Η κανονικότητα είναι σαφής και η θέση μας ξεκάθαρη.

Καταδικάζουμε και καταγγέλλουμε κάθε παρατυπία και παραποίηση τίτλων και απολυτηρίων, κάθε βαθμολογία και εξέταση που δεν είναι αδιάβλητη και αντικειμενική. Στην εκπαίδευση δεν χωρά το δόγμα «ό,τι πληρώνεις, παίρνεις».

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο της κανονικότητας, με σεβασμό στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, στις αποψεις των οργάνων της διοίκησης των ιδιωτικών σχολείων, με εποπτεία και έλεγχο από το Υπουργείο Παιδείας, εμείς με μια σειρά νόμων, όπως τον ν.1531/1983, τον ν.1566/1985, τον ν.2986/2002 και φυσικά τον ν.3848/2010, διαμορφώσαμε ένα πλαίσιο που διασφαλίζει τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών με την απαραίτητη, φυσικά, κρατική εποπτεία από το Υπουργείο Παιδείας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος οποιασδήποτε ρύθμισης για τα ιδιωτικά σχολεία πρέπει να είναι η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Ενδεικτικό της απορρύθμισης που προκαλεί το άρθρο 28 είναι ότι στην παράγραφο 3 προβλέπεται η καταγγελία σύμβασης αορίστου χρόνου των εκπαιδευτικών λόγω κατάρρευσης των τμημάτων ή τάξεων, το οποίο ουσιαστικά, κύριε Υπουργέ, καταργείται στην παράγραφο 13.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Συμπαράταξη προτείνει την επαναφορά των διατάξεων 3848/2010 και άκουσα

τον αγαπητό συνάδελφο να αναφέρει αν είναι αιτιολογημένη ή ανατιολόγητη η απόλυση. Να θυμίσω ότι και στη συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή ακούστηκε από όλους τους φορείς ότι οι τότε απολύσεις μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Αυτό, λοιπόν, ας καταγραφεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέματα που ρύθμιζαν τα εργασιακά ζητήματα στα ιδιωτικά σχολεία ήταν το ένα ζητούμενο. Νομίζω ότι ο ν.3848/2010 ουσιαστικά, αναδεικνύει λύσεις και αποτελέσματα αυτών.

Κύριε Υπουργέ, με το ν.3848/2010 και την εφαρμογή του από τα συμβούλια σε περιφερειακό και κεντρικό επίπεδο, δεν υπήρξε κανένα μπαράζ απολύσεων, δεν υπήρξε καμμία καταγγελία σύμβασης που να έγινε δεκτή χωρίς αιτιολόγηση.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα ζούμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση. Από τη μία η τροπολογία για την ειδική αγωγή και από την άλλη η εργασιακή ομηρία των χιλίων τετρακοσίων εκπαιδευτικών, που έθεσαν ουσιαστικά την παραίτησή τους για να πάρουν τη σύνταξη, οι οποίοι πρέπει να επιστρέψουν λόγω πλάνης στην υπηρεσία γιατί δεν δικαιούνται σύνταξη.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να το δείτε διεξοδικά, εκτενέστερα και άμεσα το θέμα αυτό.

Οι διατάξεις των άρθρων 33 του ν.4386/2016 και 239 του ν.4389/2016 θα έλεγα ότι είναι έωλες. Οδηγούν σε απόγνωση τους εκπαιδευτικούς. Πρέπει, λοιπόν, το θέμα να ρυθμιστεί νομοθετικά άμεσα. Και όταν λέμε άμεσα, κύριε Υπουργέ, εννοούμε αύριο.

Σε σχέση με την τροπολογία της ειδικής αγωγής, κύριε Υπουργέ, εμείς ζητάμε την απόσυρση της. Η τροπολογία συνθλίβει τόσο τους μαθητές με αναπηρία, καθώς και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, όσο και τους εκπαιδευτικούς της ειδικής αγωγής εκπαίδευσης ΠΕ61 και ΠΕ71.

Η αποσπασματικότητα νομοθετικών διατάξεων συνεχίζεται χωρίς τη διεξαγωγή ενός εθνικού διαλόγου για μια ολοκληρωμένη νομοθετική πρόταση -θα έλεγα- με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Στο άρθρο 2 της τροπολογίας δυστυχώς είμαστε μάρτυρες ενός πωγωνίσματος αναφορικά με τη στελέχωση των δομών της ειδικής αγωγής εκπαίδευσης και τον τρόπο διαχείρισης του εκπαιδευτικού προσωπικού. Όταν ο βασικός τίτλος σπουδών, κύριε Υπουργέ, ουσιαστικά αποτελούσε πάντα το προσόν διορισμού, σήμερα τι γίνεται; Υποβαθμίζεται. Όμως, έτσι, υποβαθμίζεται και η ποιότητα της εκπαίδευσης. Έτσι δίνεται η δυνατότητα τοποθέτησης στην ειδική αγωγή εκπαιδευτικών χωρίς -θα έλεγα- κανένα πρόσθετο προσόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ανάγκες της ειδικής αγωγής καλύπτονται εδώ και πολλά έτη με αναπληρωτές από τους πτυχιούχους των Τμημάτων Ειδικής Αγωγής Βόλου και Μακεδονίας, δάσκαλοι και νηπιαγωγοί ειδικής αγωγής ΠΕ71 και ΠΕ61. Σε κανέναν άλλο εκπαιδευτικό κλάδο δεν συμβαίνει τέτοια απαξίωση του βασικού πτυχίου, δηλαδή να μην διορίζεται κάποιος με το βασικό του πτυχίο, αλλά να καταλαμβάνει τη θέση του κάποιος

βάσει του μεταπτυχιακού του ή κάποιων σεμιναρίων τετρακοσίων ωρών στην ειδική αγωγή.

Κύριε Υπουργέ, με τις ρυθμίσεις για το ολόήμερο σχολείο, με την κατάργηση των ΕΑΕΠ, με τις πέντε χιλιάδες πεντακόσιες λιγότερες εγγραφές στα νηπιαγωγεία, θα έλεγα ότι έχετε δημιουργήσει πλεονάσματα σε δασκάλους και νηπιαγωγούς, τα οποία και επιδιώκετε να απορροφήσετε με κάθε τρόπο, καθώς και με τη μείωση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση από τις τριάντα πέντε στις τριάντα δύο ώρες. Και εδώ έχουμε τέσσερις χιλιάδες λιγότερες θέσεις εργασίας.

Η εύκολη, λοιπόν, λύση είναι η στελέχωση των ειδικών σχολείων και των τμημάτων ένταξης με τα πλεονάσματα σε βάρος, όμως, της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Η ειδική αγωγή πρέπει να στηριχθεί με μόνιμους διορισμούς άμεσα. Είναι το χρέος μας απέναντι στα παιδιά με τις ειδικές δεξιότητες. Είναι το ελάχιστο της στήριξης στις οικογένειες που δίνουν τον δικό τους αγώνα. Η στήριξη της ειδικής αγωγής δίνει, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιότητα στη δημοκρατία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο θα μπορούσε να τύχει ευρείας αποδοχής. Ο Υπουργός, όμως, μας αιφνιδίασε με το άρθρο 28 και την τροπολογία για την ειδική αγωγή που καταθέτει. Εμείς καλούμε τον κύριο Υπουργό να έρθει στο τραπέζι του διαλόγου και της συναίνεσης. Η παιδεία, άλλωστε, δεν προσφέρεται για αιφνιδιασμούς. Ξεπερνάει τα κόμματα και -θα έλεγα- τις στείρες αντιπαράθεσεις.

Ο διάλογος, όμως, κύριε Υπουργέ, θέλει δύο. Και η Κυβέρνηση, επιτέλους, πρέπει να προσέλθει ουσιαστικά σε αυτόν. Αυτόν τον διάλογο περιμέναμε, αλλά ακόμη δεν τον είδαμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Τάσος, εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να καταθέσω μια νομοθετική βελτίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Συγγνώμη, κύριε συνάδελφε.

Κατ' αρχάς, υπάρχει νομοτεχνική βελτίωση που αφορά το θέμα -και θα το δείτε τώρα- της καταχρηστικότητας για την απόλυση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, ότι μπορούν να κρίνουν για το ζήτημα αυτό τα υπηρεσιακά συμβούλια για περιπτώσεις που αφορούν την προηγούμενη χρονιά. Μόνο, όμως, για το θέμα της καταχρηστικότητας.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση η οποία έχει ως εξής:

επιστρώσεως από τον Υπουργό

Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

κ. Φίλης

Σελίδα
34/08/2016

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»

1. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, προσφυγές ενώπιον του αρμόδιου Συμβουλίου κατά καταγγελιών συμβάσεων εργασίας που έλαβαν χώρα κατά το σχολικό έτος 2015-2016 εξετάζονται μόνο ως προς την ύπαρξη λόγου καταχρηστικότητας της απόλυσης.»

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2016

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Νικόλαος Φίλης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, θα ήθελα πολύ σύντομα, επειδή δημιουργούνται εντυπώσεις, να πω ότι είναι ανακριβή τα δημοσιεύματα για το συνταξιοδοτικό θέμα των εκπαιδευτικών. Δεν πρόκειται για χίλιους πεντακόσιους που υπέβαλαν αίτηση συνταξιοδότησης φέτος, αλλά για περίπου εκατό, εκατόν τριάντα άτομα.

Η πρόταση του Υπουργείου που ψηφίστηκε από τη Βουλή, ήταν ότι όσοι έχουν υποβάλει αίτηση για να φύγουν και να πάρουν σύνταξη τον Μάιο, όπως είναι η νομοθεσία, θα φύγουν με το παλιό καθεστώς συνταξιοδότησης, με δεδομένο ότι 31/8 τυπικά φεύγουν οι εκπαιδευτικοί από την υπηρεσία τους. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει μέχρι 4-5-2016 τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τις συμπληρώνουν αργότερα, είναι προφανές ότι δεν μπορούν αυτή τη στιγμή να φύγουν και να θεωρηθεί ότι από 5-5-16 έως 31-8-16 διανύουν ή διήνυσαν συντάξιμη υπηρεσία.

Επαναλαμβάνω, δεν αφορά τους χίλιους πεντακόσιους που αναφέρθηκαν. Αφορά εκατό, εκατόν είκοσι εκπαιδευτικούς. Αυτό το ζήτημα θα αντιμετωπιστεί, όμως για τη δική τους τάξη και ασφάλεια ως προς τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα δώσαμε τη δυνατότητα μέχρι 31-8-16 να ανακληθεί η αίτηση παραίτησης.

Επαναλαμβάνω, πρόκειται για εκατό, εκατόν είκοσι εκπαιδευτικούς και όχι για χίλιους πεντακόσιους που είναι το σύνολο των συνταξιοδοτηθέντων φέτος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Κύριε Τάσσο, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τους καλούμε όλους πίσω.

Γι' αυτούς που έχουν κάνει αίτηση συνταξιοδότησης θα ήθελα να το δείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Επαναλαμβάνω ότι για όσους έχουν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης έως τις 4-5-2016 και εκείνη την ημερομηνία πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Όσοι δεν πληρούσαν στις 4-5-2016 τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και υπολόγιζαν να τις πληρούν στις 31/8, όπως ξέρετε αποχωρούν οι εκπαιδευτικοί και τυπικά από τα σχολεία, αυτοί δεν καλύπτονται. Το ποσοστό αυτό των ανθρώπων είναι μικρό. Είναι μόλις εκατό, εκατόν τριάντα άτομα το πολύ σε σύνολο χιλίων πεντακοσίων.

Η προσπάθεια του Υπουργείου ήταν και είναι να συνταξιοδοτηθούν οι εκπαιδευτικοί με το παλιό καθεστώς που ίσχυε. Ήταν μια αδικία, επειδή αναγκάζονταν να βγουν 31/8 οι άνθρωποι αναγκαστικά, να τους πηγαίνουμε με το νέο καθεστώς. Για τους χίλιους διακόσιους – χίλιους τριακόσιους το πετύχαμε και συνταξιοδοτούνται με το παλιό καθεστώς. Για τους εκατό, εκατόν τριάντα δεν το πετύχαμε, διότι υπήρχε αντίδραση από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, που επικαλείται σχετική νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Κύριε Τάσσο, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο με τίτλο «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», όπως κάθε νομοσχέδιο άλλωστε, έχει την ιδεολογική, πολιτική και οικονομική του διάσταση. Ιδεολογικά κινείται στη μεταφυσική και ιδεαλιστική αντίληψη του κόσμου, όπου έχουμε τυχαία συσσώρευση πραγμάτων και φαινομένων, ασύνδετων και απομονωμένων το ένα από το άλλο, που βρίσκονται σε σταθερή κατάσταση.

Συνέπεια αυτής της βασικής θέσης, είναι ότι δεν υπάρχει μια αντικειμενική πραγματικότητα και ότι η συνείδηση του καθένα από εμάς καθορίζει το είναι του και την πραγματικότητά του.

Στον αντίποδα είναι η διαλεκτική και υλιστική αντίληψη, όπου τα πράγματα και τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα σε ένα ενιαίο όλον, εξαρτημένα και καθορισμένα το ένα από το άλλο με σχέσεις αιτίου και αποτελέσματος, σε συνεχή κίνηση και αλλαγή και μετάβαση από το απλό στο σύνθετο τόσο στη φύση όσο και στην κοινωνία.

Ο υλικός κόσμος, η πραγματικότητα, υπάρχει ανεξάρτητα από τη συνείδηση του ανθρώπου και η συνείδησή του δεν είναι παρά η αντανάκλαση αυτής της ενιαίας και μιας πραγματικότητας, που είναι ανεξάρτητη από τη θέλησή του και την οποία μπορεί να αλλάξει με τη θέλησή του, χωρίς όμως να μπορεί να καταργήσει τους αντικειμενικούς νόμους της κίνησής της.

Για να φέρουμε ένα παράδειγμα για να γίνει κατανοητό αυτό που λέμε, αν το νερό το αφήσεις ανεξέλεγκτο, υπακούοντας στον νόμο της βαρύτητας, θα πλημμυρίσει μια πεδιάδα. Αν το καναλιζάρεις, θα το κατευθύνεις εκεί που θέλεις, χωρίς βέβαια να καταργήσεις τον νόμο της βαρύτητας.

Συνέπεια της μεταφυσικής και ιδεαλιστικής αντίληψης είναι η αυτονομία και ο ατομικισμός, τόσο στο επίπεδο του σχολείου όσο και στο επίπεδο του μαθητή, όπου ο μαθητής διαπαιδαγωγείται και κοινωνικοποιείται να δρα και να λειτουργεί με ατομικιστικό τρόπο, μέσα από ατομικές διαδικασίες μάθησης, εξέτασης και βαθμολόγησης, έτσι ώστε να δημιουργεί τη δική του εικονική πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που στο τέλος τον οδηγεί στη σύγχυση, την αποξένωση, την παθητικότητα, την αδιαφορία και τη φυγή στους τεχνητούς παραδείσους των ναρκωτικών.

Αντίθετα οι συλλογικές και ενιαίες διαδικασίες που παράγουν τη συνεργασία και την ομαδικότητα ανάμεσα στους μαθητές, τους οπλίζουν με αγωνιστικότητα και αισιοδοξία, με στόχο πρώτα να γνωρίσουν και μετά να αλλάξουν την αντικειμενική πραγματικότητα. Είναι η ταυτότητα της διαλεκτικής και υλιστικής αντίληψης.

Στο πλαίσιο αυτό και στο Κεφάλαιο Α', που αφορά την ελληνόγλωσση εκπαίδευση και σε συνδυασμό με την πολιτική και οικονομική διάσταση του νομοσχεδίου, δεν υπάρχει ένα ενιαίο σύστημα του ελληνικού κράτους για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, αλλά το σύστημα προσαρμόζεται πλήρως στις ανάγκες της αγοράς, ανάλογα και με τη χώρα υποδοχής και το εκπαιδευτικό της σύστημα. Ανοίγει διάπλατα η πόρτα για ιδιωτικούς φορείς, παραδείγματος χάριν ΜΚΟ, εκκλησία, κοινότητες, ιδρύματα, συλλόγους, σωματεία και νομικά ή φυσικά πρόσωπα να μπουσαν σαν φορείς στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση, όπου ο καθένας θα προωθήσει την πραγματικότητά του. Η ιστορία θα ξαναγράφεται, ο κομμουνισμός εξισώνεται με τον φασισμό, το δηλητήριο του αντικομμουνισμού, που είναι η επίσημη ιδεολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα μολύνει το μυαλό των νέων ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Η προσαρμογή στις ανάγκες του κεφαλαίου διαπερνά όλο το νομοσχέδιο, ιδιαίτερα όσον αφορά την οικονομική διάσταση. Παρά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό είχε υποστεί μεγάλη συρρίκνωση και μετρά τραγικές ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς, παρά το ότι οι Έλληνες μετανάστες στο εξωτερικό έχουν αυξηθεί, το νομοσχέδιο δεν φέρνει καμιά αισιοδοξία ότι θα αντιστραφεί αυτό το κλίμα, αφού στο άρθρο 5, αναφέρεται ότι το Υπουργείο Παιδείας μπορεί να ενισχύει τις μονάδες ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, που σημαίνει ότι το Υπουργείο, δηλαδή το ελληνικό δημόσιο, δεν έχει την υποχρέωση να χρηματοδοτεί και να λειτουργεί αυτές τις μονάδες αλλά μπορεί να τις ενισχύει - μπορεί και όχι -, για να εξοικονομεί έτσι πόρους για τους δανειστές και το κεφάλαιο να κάνει επενδύσεις. Για ενίσχυση των ενταγμένων και μη ενταγμένων τμημάτων ελληνικής γλώσσας βάσει αυστηρές προδιαγραφές και απαιτεί οι μαθητές που τα παρακολουθούν να είναι πάνω από πενήντα, οι έξι μαθητές ανά βαθμίδα, και οι απουσίες τους να μην υπερβαίνουν το 20% των ωρών της διδασκαλίας.

Στη λογική αυτή της εξοικονόμησης πόρων για το κεφάλαιο κινείται και η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ιδιαίτερα για τα τμήματα ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού, που προβλέπεται ότι μπορούν να λειτουργούν ενταγμένα σε ΑΕΙ της ημεδαπής και τα οποία προσφέρουν εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Άρα εξοικονομούνται έτσι εκπαιδευτικοί. Ακόμα και αν δεν εντάσσονται σε ελληνικά ΑΕΙ, προβλέπεται γενικά για τα τμήματα ότι η διδασκαλία μπορεί να πραγματοποιείται και εξ αποστάσεως, με τη χρήση των νέων τεχνολογιών, πληροφοριών και επικοινωνίας, ειδικά σε περιπτώσεις ολιγομελών τμημάτων σε απομακρυσμένες περιο-

χές, όπου είναι ανέφικτο οικονομικά να αποσπαστεί εκπαιδευτικός. Κανείς βέβαια δεν μπορεί να είναι αντίθετος με τη χρήση επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας στην εκπαίδευση. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη φυσική παρουσία του δασκάλου, αλλά να τον διευκολύνει και να τον κάνει πιο αποτελεσματικό στο έργο του. Συστήνεται επίσης -και σωστά- πιστοποιητικό ελληνομάθειας, για το οποίο οι όροι και οι προϋποθέσεις απόκτησής του και η διαδικασία των εξετάσεων θα οριστούν με προεδρικό διάταγμα.

Για τους εκπαιδευτικούς που αποσπώνται σε σχολεία του εξωτερικού με μισθό στην Ελλάδα και επιμίσθιο στο εξωτερικό προβλέπεται μεταξύ άλλων. Η παροχή του επιμισθίου είναι σε άμεση συνάρτηση με την παροχή διδακτικού έργου. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο εκπαιδευτικός κατά τη διάρκεια της απόσπασής του δεν παρέχει διδακτικό έργο πέραν του διμήνου, η παροχή επιμισθίου διακόπτεται για να επαναληφθεί όταν αναλάβει και πάλι τα καθήκοντά του. Κοινώς, αν κάποιος αποσπασμένος εκπαιδευτικός, παραδείγματος χάριν στη Γερμανία ή στη Βρετανία, αρρωστήσει σοβαρά και χρειαστεί να νοσηλευτεί για πάνω από δύο μήνες, θα αναγκαστεί να διακόψει την απόσπασή του και να επιστρέψει στην Ελλάδα.

Γενικότερα στο νομοσχέδιο γίνεται μια προσπάθεια αυστηροποίησης και ελέγχου των αποσπάσεων και της χορήγησης επιμισθίου, συνεχίζοντας ουσιαστικά την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων, την ώρα βέβαια που οι ελλείψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία του εξωτερικού είναι μεγάλες και το επιμίσθιο είναι απαραίτητο σε χώρες με υψηλό κόστος διαβίωσης.

Στο Κεφάλαιο Β' που αφορά στην αναγκαιότητα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης στη χώρα μας, το νομοσχέδιο ορίζει ότι τα διαπολιτισμικά σχολεία που ιδρύθηκαν με τον ν.1566/1985 μετατρέπονται σε πειραματικά σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και αναπτύσσονται σε συνεργασία με τα ΑΕΙ πειραματικές μεθόδους διδασκαλίας. Ορίζεται ακόμα ότι με απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Οικονομικών, μπορεί να ιδρύονται και νέα πειραματικά διαπολιτισμικά σχολεία ή να μετατρέπονται κοινά σχολεία σε τέτοια, τάξεις υποδοχής σε κοινά σχολεία κ.ο.κ.. Συμφωνούμε με τις περισσότερες διατάξεις αυτού του άρθρου αλλά νομίζουμε ότι δεν αρκούν οι διακηρύξεις και οι γενικολογίες. Απαιτούνται άμεσα μέτρα και όχι μόνο εκπαιδευτικά.

Στο Κεφάλαιο Γ' που αφορά ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, νομιμοποιείται και πάλι η παράλληλη εργασία διδασκόντων σε ΑΕΙ και ερευνητών. Η πολλές φορές εκφρασμένη θέση του ΚΚΕ, είναι αντίθετη με την παράλληλη εργασία και υπέρ τη μόνιμης, σταθερής και αποκλειστικής απασχόλησης διδασκόντων και ερευνητών.

Παράλληλα, επεκτείνεται η επιχειρηματική δραστηριότητα του ΔΙΠΑΕ -Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας- που λειτουργεί πλήρως ως ανώνυμη εταιρεία και οι δυνατότητες της ΑΣΠΑΙΤΕ -Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης- να πουλά προγράμματα κατάρτισης, που σχετίζονται και με την εξέλιξη της αφαίρεσης της παιδαγωγικής επάρκειας από τα πτυχία μιας σειράς σχολών και αντικειμένων, μεταξύ των οποίων και αυτά που διδάσκονται στην ΑΣΠΑΙΤΕ. Δηλαδή, ενώ η παιδαγωγική επάρκεια ήταν μέσα στο πτυχίο, τώρα βγαίνει εκτός και θα πρέπει να την ακριβοπληρώνουν οι φοιτητές και οι σπουδαστές, προκειμένου να την κατοχυρώσουν.

Το Κεφάλαιο Δ' αφορά ρυθμίσεις για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το άρθρο 28 -ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση- δεν αλλάζει σε τίποτα την ουσία της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που αντιμετωπίζει την εκπαίδευση ως εμπόρευμα προς πώληση με σκοπό το κέρδος και τους μαθητές ως πελάτες και πολύ περισσότερο δεν εκφράζει την αντίθεση της Κυβέρνησης προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Το αντίθετο μάλιστα. Τη θεωρεί απόλυτα θεμιτή.

Οι ρυθμίσεις αυτές, καθώς και η εκπρόθεσμη τροπολογία για τα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών, σε καμμία περίπτωση -και αυτό το τονίζουμε- δεν ανατρέπουν τη γενικότερη κατάσταση για τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που ετοιμάζεται νέα σφαγή και επίθεση στα εργασιακά.

Το ΚΚΕ, παίρνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι έστω και κουτσουρεμένα με τις πιο πάνω ρυθμίσεις ικανοποιούνται ορισμένα αιτή-

ματα των εργαζομένων, θα ψηφίσει υπέρ των άρθρων 28 και 29, καλώντας ταυτόχρονα τους εργαζόμενους στα ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια σε κάθε περίπτωση να κρατάνε μικρό καλάθι.

Από τις προβλέψεις του άρθρου 28, παρά το γεγονός ότι υλοποιούνται μια σειρά από αιτήματα, παραδείγματος χάριν σε σχέση με το καθεστώς απολύσεων, γίνονται βήματα πίσω, όχι μόνο από την πρώτη εκδοχή του νόμου από την περίοδο Μπαλά. Παραδείγματος χάριν, δεν υπάρχει η πρόβλεψη για δυνατότητα σύναψης συμβάσεων υψηλότερων από τη σύμβαση που ισχύει και στο δημόσιο, αύξηση ωραρίου στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών και άλλα, αλλά ακόμα και από την πιο πρόσφατη εκδοχή του νόμου Φίλη που είδε το φως της δημοσιότητας πριν από λίγους μήνες, παραδείγματος χάριν, καταργείται η διάταξη που απαγόρευε την ίδρυση φροντιστηρίων εντός των ιδιωτικών σχολείων.

Ρωτάμε την Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας που κομπάζει ότι βάζει τάξη στο καθεστώς των απολύσεων, γιατί φέρνει τη συγκεκριμένη ρύθμιση μέσα στον Αύγουστο, όταν ήδη έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες απολύσεις εργαζομένων από ιδιωτικά σχολεία και οι όποιες θετικές ρυθμίσεις δεν τους καλύπτουν.

Αλήθεια, τα μέτρα της Κυβέρνησης για περιοχές στο ωρολόγιο πρόγραμμα των γυμνασίων δεν σημαίνουν απολύσεις εργαζομένων στα ιδιωτικά σχολεία; Γιατί οι ρυθμίσεις για τα φροντιστήρια έρχονται με μορφή τροπολογίας και γιατί οι σαφώς ορισμένες άδειες των εργαζομένων που υπήρχαν στο προηγούμενο άρθρο τώρα απαλείφονται;

Η όλη πορεία της Κυβέρνησης γύρω από το ζήτημα της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι μια συνεχής προσαρμογή προς τις θέσεις και τις απαιτήσεις των εργοδοτών. Αυτή είναι η αλήθεια, παρά τον αποπροσανατολιστικό καυγά στα ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα με υπερβολές και δημοσιεύματα ένθεν κακείθεν και πρωταγωνιστές την Κυβέρνηση και τους σχολάρχες.

Η κατεδάφιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων πάει χέρι-χέρι με την επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων. Δεν έχουμε καμμία ψευδαίσθηση ότι μ' ένα νομοσχέδιο που καθιστά υποχρεωτική την αιτιολόγηση της απόλυσης διασφαλίζονται οι εργαζόμενοι.

Η καταϊγίδα των επερχόμενων μέτρων για τα εργασιακά πρέπει να σηκώνει συναγερμό. Το τσάκισμα των κατακτήσεων που υπήρχαν τα προηγούμενα χρόνια και των εργασιακών δικαιωμάτων, είναι στρατηγική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κυβέρνησης.

Οι όποιοι τακτικοί ελιγμοί εξυπηρετούν αυτή ακριβώς την επιλογή. Οι σημερινές επιτυχίες είναι βέβαιο ότι θα μετατραπούν σε οδυνηρή υποχώρηση, αν δεν υπάρξει ένα μαχητικό κίνημα που θα βάλει φρένο συνολικά στην αντιλαϊκή πολιτική.

Με την τροπολογία για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έρχεται να δώσει ένα νέο χτύπημα στον πολύπαθο χώρο της ειδικής αγωγής. Σε συνέχεια της πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων νομοθετεί όχι με βάση τις ανάγκες των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αλλά με όρους μνημονίων και με γνώμονα τις αντοχές της οικονομίας που υπηρετεί τα επιχειρηματικά κέρδη.

Το Υπουργείο, με πρόσχημα να αξιοποιήσει με τον βέλτιστο τρόπο το υφιστάμενο ανθρώπινο δυναμικό, να εξυπηρετούνται άμεσα οι ανάγκες των μαθητών και να διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία των δομών ΕΑΕ, ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, όπως αναφέρει στην αιτιολογική έκθεση, στην ουσία υποβαθμίζει, για να μην πούμε εξαφανίζει, τα ειδικά παιδαγωγικά προσόντα που απαιτεί το μάθημα, προωθεί τη διδασκαλία α λα καρτ και το τσουβάλισμα των συναδέλφων ανεξαρτήτως επιστημονικής κατάρτισης.

Στη συνέχεια της αιτιολογικής έκθεσης κάνει ακόμα πιο σαφές το πώς θα ικανοποιηθούν αυτές οι ανάγκες. Στην κατ' άρθρο διατύπωση διαβάζουμε ότι αν συντρέχει αδυναμία εκπλήρωσης των κενών, διατίθενται εκπαιδευτικοί χωρίς κανένα από τα ανωτέρω προσόντα ή χαρακτηριστικά, πτυχίο, μεταπτυχιακές σπουδές ή μετεκπαίδευση στην ειδική αγωγή. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί συμμετέχουν υποχρεωτικά σε προγράμματα επιμόρφωσης και εξειδίκευσης. Σύμφωνα με τον Υπουργό, δηλαδή, αρκούν κάποιες ώρες σεμιναρίων, για να γίνουν κάποιοι εκπαιδευτικοί ικανοί να αντεπεξέλθουν στο δύσκολο και σύνθετο έργο του ειδικού παι-

δαγωγού. Αλήθεια, τα παιδαγωγικά τμήματα ειδικής αγωγής τι διδάσκουν τέσσερα χρόνια στους φοιτητές, όταν το Υπουργείο μπορεί -σε παγκόσμια πρωτοτυπία οφείλουμε να πούμε- και δημιουργεί εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής μέσα σε λίγες ώρες με ταχύρρυθμα σεμινάρια;

Η τροπολογία αποτελεί πισωγύρισμα στη δεκαετία του 1980, τότε που προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης μεταθέτονταν ή αποσπώνταν σ' αυτή εκπαιδευτικοί χωρίς κανένα προαπαιτούμενο. Ενώ τότε ήταν αυτονόητο να γίνει αυτό, καθώς δεν υπήρχαν τότε ούτε πανεπιστημιακά τμήματα ούτε εκπαιδευτικοί με ειδικέυση σ' αυτή την ειδική αγωγή, η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, σε μια περίοδο που υπάρχουν χιλιάδες αδιόριστοι εκπαιδευτικοί ειδικευμένοι στην ειδική αγωγή.

Με την τροπολογία δίνεται η δυνατότητα, να τοποθετηθούν στην ειδική αγωγή εκπαιδευτικοί της γενικής αγωγής που δεν έχουν καμιά σχέση με το αντικείμενο. Με λίγα λόγια, αντί το Υπουργείο Παιδείας να προχωρήσει στην πρόσληψη μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού, κάτι που έχει γίνει μεγάλη ανάγκη στην ειδική αγωγή σήμερα, προαναγγέλλει την αδιόριστία και ανεργία των εκπαιδευτικών της ειδικής αγωγής και τη βίαιη τοποθέτηση στην ειδική αγωγή των εκπαιδευτικών της γενικής αγωγής που θα περισσέψουν.

Τέλος, τα προσόντα που τίθενται στην τροπολογία για τους εκπαιδευτικούς, αναδεικνύουν τον απαράδεκτο και αντιεπιστημονικό τρόπο που η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας αντιλαμβάνεται την ειδική αγωγή. Απαιτούμε σε πρώτη φάση, την άμεση απόσυρση της απαράδεκτης τροπολογίας του Υπουργείου Παιδείας για τα θέματα ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, πλην της παραγράφου που αφορά την αναγνώριση όλου του προσωπικού στις μονάδες της ειδικής εκπαίδευσης να συμμετέχουν ισότιμα στον σύλλογό τους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους δεν μπορούμε να ψηφίσουμε υπέρ επί της αρχής το παραπάνω νομοσχέδιο. Ψηφίζουμε «παρών», μόνο και μόνο επειδή κανονικοί έστω και κουτσουρεμένα κάποια αιτήματα των εργαζομένων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Ποτάμι, ο κ. Μαυρωτάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις». Παρά το γεγονός ότι τα δυο πρώτα στοιχεία που τίτλου είναι μείζονος σημασίας, εντούτοις η συζήτηση επικεντρώθηκε στις άλλες διατάξεις.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είχαμε πει να δοθεί χρόνος για διαβούλευση κυρίως γι' αυτές τις άλλες διατάξεις που όλο και αυγατίζουν. Έρχονται τροπολογίες κατά ριπάς. Έχουμε εννέα μέχρι σήμερα. Δεν έγινε δεκτό το αίτημά μας. Έτσι σήμερα βλέπουμε να εμφανίζονται αμφιλεγόμενες τροπολογίες, που αφορούν στην ειδική αγωγή χωρίς να έχει συζητηθεί το θέμα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, χωρίς να έχουμε ακούσει τους φορείς στη Βουλή. Γιατί; Η δικαιολογία ότι σχολιάστηκε επαρκώς το θέμα στην ηλεκτρονική διαβούλευση δεν αντέχει. Τότε ας τα κάναμε έτσι όλα τα νομοσχέδια με ηλεκτρονική διαβούλευση χωρίς επιτροπές. Τι τις θέλουμε;

Λένε ότι είναι επείγον γιατί ξεκινάει η χρονιά. Δεν το ξέραμε αυτό αρχές Αυγούστου, όταν συζητάγαμε όλο το νομοσχέδιο στις επιτροπές, έτσι ώστε να έρθουν και οι διατάξεις για την ειδική αγωγή; Τα τελευταία εκατόν ογδόντα χρόνια ξέρουμε ότι η σχολική χρονιά ξεκινάει τον Σεπτέμβριο. Αιφνιδιάστηκε η Κυβέρνηση; Ήρθε μέσα στον Αύγουστο και αφού είχε τελειώσει η συζήτηση στις επιτροπές για το υπόλοιπο νομοσχέδιο, που και εκεί έφερε πράγματα αιφνιδιαστικά, όπως για παράδειγμα το θέμα με τα φροντιστήρια. Δεν είμαι σίγουρος αν είναι κακός σχεδιασμός ή κουτοπονηριά. Δεν είμαι, επίσης, σίγουρος ποιο από τα δύο είναι χειρότερο.

Στο Κεφάλαιο Α', στα θέματα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης, δεν έχουμε αντιρρήσεις στην πλειοψηφία των διατάξεων, μόνο στην αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών που ήδη έχουν προσαρμόσει τη ζωή τους σε ένα συγκεκριμένο καθεστώς, που

απαλλάσσει κιόλας την πολιτεία από έξοδα επιμοσθίων κ.λπ.. Εκεί έχουμε αντιρρήσεις. Η κατάχρηση του φαινομένου αυτού θα μπορούσε να καταπολεμηθεί από την πολιτεία με συστηματικούς ελέγχους και αξιολόγηση και όχι με νομοθετικές διατάξεις.

Στο Κεφάλαιο Β', για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση ανακάλυψε τη γοητεία των πειραματικών σχολείων, αυτά που υποβάθμισαν την προηγούμενη χρονιά με τις ρυθμίσεις της. Θα λειτουργούν, λοιπόν, τα διαπολιτισμικά σχολεία ως πειραματικά για όλα τα υπόλοιπα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που θα είναι οιονεί πολυπολιτισμικά.

Το θέμα, όμως, είναι ότι στα πειραματικά σχολεία υπηρετεί και προσωπικό αυξημένων προσόντων, κάτι που στο παρόν νομοσχέδιο δεν περιγράφεται, απλώς ανάγεται σε μια απόφαση Υπουργού το ποια θα είναι αυτά τα αυξημένα προσόντα. Δεν είχε γίνει, όμως, έτσι στον ν.3966/2011 για τα πειραματικά, όπου υπήρχε αναλυτική περιγραφή.

Πάμε στο Κεφάλαιο Γ' για τις ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, ξεκινώντας από το άρθρο 27. Φαίνεται να υπάρχει θέμα με τη συμμετοχή καθηγητών σε εταιρείες, καθώς τίθεται εν αμφιβόλω ο ερμηνευτικός χαρακτήρας της ρύθμισης. Συγκεκριμένα, διαβάζω στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας για το άρθρο 27 στη σελίδα 6 επί λέξει: «Υπ' αυτήν την έννοια, δεν φαίνεται να συνάδει προς το Σύνταγμα η προτεινόμενη ρύθμιση, στο μέρος που αφορά σε καθηγητές και λέκτορες, που μέχρι έναρξης ισχύος του παρόντος ασκούσαν ή ασκούν ελεύθερο επάγγελμα μέσω εταιρείας και όχι ως ατομική επαγγελματική δραστηριότητα». Ίσως, λοιπόν, η Κυβέρνηση θα έπρεπε να το ξαναδεί το συγκεκριμένο.

Πάμε στο Κεφάλαιο Δ' και στο περίφημο άρθρο 28 που αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση. Να ξεκινήσω λέγοντας ότι ούτε εγώ πήγα σε ιδιωτικό σχολείο ούτε τα παιδιά μου, έτσι ώστε να έχω κάποια ιδιαίτερη σχέση με τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, όπως πιθανώς να έχουν άλλοι. Τα ιδιωτικά σχολεία έχουν την εξής ιδιαιτερότητα. Είναι επιχειρήσεις αλλά είναι και σχολεία που παρέχουν δημόσιους τίτλους. Ως εκ τούτου πρέπει να βρεθεί ένα *modus vivendi*, μια χρυσή τομή στο μέχρι πού επεμβαίνει το κράτος. Να μπορεί δηλαδή το κάθε σχολείο να αναπτύξει δραστηριότητες, να δημιουργήσει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, χωρίς όμως να ξεφεύγει από τους περιορισμούς που θέτει ο νόμος και που πρέπει να είναι οι ίδιοι για όλους.

Ο κάθε επιχειρηματίας, λοιπόν, πρέπει να θεωρεί πρωταρχικής σημασίας το έμφυχο δυναμικό του σχολείου του και πρέπει να μπορεί να το επιλέγει και να το τροποποιεί μέσα σε συγκεκριμένα πλαίσια. Από την άλλη ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει την ελευθερία να ασκεί τα καθήκοντά του με ευσυνειδησία, χωρίς να επικρέμαται από πάνω του ο φόβος της απόλυσης όταν κάνει καλά τη δουλειά του, δηλαδή να μην είναι εύαλτος σε τυχόν πιέσεις της ιδιοκτησίας για να κάνει εκππτώσεις στην εκπαιδευτική δεοντολογία που πρέπει να τηρεί.

Πώς παντρεύεται, όμως, η ελευθερία του ιδιοκτήτη να αξιολογεί και να επιλέγει το προσωπικό του, με την εργασιακή ασφάλεια του καλού εκπαιδευτικού; Κατά τη γνώμη μας, βάζοντας ασφαλιστικές δικλίδες. Η απόλυση ενός εκπαιδευτικού δεν μπορεί να είναι καταχρηστική. Από την άλλη δεν μπορεί να θεωρούνται και όλες οι απολύσεις καταχρηστικές. Ποιος θα το κρίνει αυτό; Με βάση το νομοσχέδιο που παρουσιάσετε, είναι τα ΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΔΕ, δηλαδή συνάδελφοι των εκπαιδευτικών. Όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορεί να είναι αυτά τα αμερόληπτα όργανα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 στην τελευταία παράγραφο του αναθεωρημένου ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη, όπως ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία με τον ν.4359/2016, όπου έκανε λόγο για αμερόληπτα όργανα.

Για τον λόγο αυτό, το Ποτάμι κατέθεσε τροπολογία με βάση την οποία, αντί για τα ΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΔΕ, θα υπάρχει μια πενταμελής επιτροπή που θα στελεχώνεται από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου, έναν εκπρόσωπο των ιδιοκτητών, έναν εκπρόσωπο της ΟΙΕΛΕ και δύο καθηγητές πανεπιστημίου με ειδικότητα ο ένας στο Εργατικό Δίκαιο και ο άλλος στη διδακτική. Οι δύο τελευταίοι θα προέρχονται με κλήρωση.

Η επιτροπή, λοιπόν, αυτή θα συνεδριάζει τέσσερις φορές τον

χρόνο και εκτάκτως όποτε χρειαστεί και θα αποφασίζει με πλειοψηφία αν οι απολύσεις εκπαιδευτικών είναι καταχρηστικές ή όχι.

Πιστεύουμε ότι αυτή είναι μια συμβιβαστική και δίκαιη λύση για την αιτιολόγηση ή όχι των απολύσεων. Όλες οι πλευρές θα εκπροσωπούνται και επίσης θα ακούγεται και η γνώμη των ειδικών. Αν η Κυβέρνηση την θεωρεί σωστή και δίκαιη αυτή την λύση, όπως είχε ήδη αναφέρει και ο Υπουργός στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ας την υιοθετήσει, χωρίς να κρύβεται πίσω από το δάχτυλό της, βάζοντας ως προϋπόθεση την υιοθέτηση και από άλλα κόμματα.

Το περιεχόμενο μιας πρότασης και όχι η πατρότητα της πρέπει να είναι το βασικό κριτήριο αποδοχής της. Η λογική του «αν δεν είναι δική μου η λύση, δεν την υιοθετώ» ή «αν δεν την κάνουν όλοι δεκτή, δεν την υιοθετώ» ακυρώνει την ουσία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, όπου υποτίθεται αναζητούμε τις βέλτιστες νομοθετικές λύσεις μέσα από διάλογο, συζήτηση και συμβιβασμούς. Αν είναι να κάνουμε παράλληλους μονόλογους και στο τέλος να ψηφίζει η Πλειοψηφία αυτό που η ίδια προτείνει, είμαστε ακόμη πολύ μακριά από την αποτελεσματική νομοθέτηση.

Πάμε στο θέμα της τροπολογίας για την ειδική αγωγή. Για την διαδικασία τα είπα στην αρχή το ότι θα έπρεπε να είχε έρθει με το σώμα του νομοσχεδίου και να υπάρχει ο χρόνος να συζητηθεί και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, να ακούσουμε τους φορείς, κ.λπ.. Ας προχωρήσουμε στην ουσία τώρα. Πέρα από τα επιχειρήματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων, το πρωταρχικό κριτήριο είναι να παρέχεται σε όλα τα παιδιά που φοιτούν σε αυτά τα σχολεία η κατάλληλη εκπαίδευση. Είναι, δηλαδή, ένα θέμα ποσοτικό -σε όλα τα παιδιά- αλλά και ποιοτικό η κατάλληλη εκπαίδευση.

Χωρίς να έχουμε επαρκή χρόνο να εξετάσουμε το θέμα από όλες τις πλευρές, το σίγουρο είναι ότι τόσο οι σπουδές όσο και η εμπειρία, παίζουν σημαντικό ρόλο στην καταλληλότητα του εκπαιδευτικού. Τελικά το ποιος είναι κατάλληλος, θα το δείξει μια πραγματική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε δασκάλου. Αν δεν υπάρχει αυτή η αξιολόγηση, φαίνεται λογικό όσοι σπούδασαν τέσσερα χρόνια το συγκεκριμένο αντικείμενο να έχουν προτεραιότητα, σε σχέση με άλλους που σπούδασαν ένα ή ενάμιση χρόνο ή έκαναν απλώς κάποια σεμινάρια.

Επίσης το να τοποθετηθεί ένας εκπαιδευτικός στις δομές ειδικής αγωγής χωρίς τα προσόντα, μόνο και μόνο για να καλυφθεί η θέση ή επειδή στη γενική εκπαίδευση είναι υπεράριθμος, υποτιμάει τα παιδιά αυτά και τις οικογένειές τους. Το θέμα δεν πρέπει να το δούμε συντεχνιακά οι ΠΕ70 εναντίον των ΠΕ71 και οι ΠΕ60 εναντίον των ΠΕ61, αλλά με γνώμονα τα συμφέροντα των παιδιών. Αυτό θα πρέπει να κρίνουμε και αυτό περνάει πάντα μέσα από μια ουσιαστική αξιολόγηση, μια λέξη-κλειδί.

Εξυπακούεται δε ότι στα σχολεία τυφλών και κωφών, θεωρούμε απαραίτητο και όχι προαιρετικό το να γνωρίζει ο διδάσκων γραφή Μπράιγ και νοηματική γλώσσα. Το «κατά προτεραιότητα» που αναφέρεται στην τροπολογία δεν επαρκεί, καθώς αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να τοποθετηθούν και εκπαιδευτικοί μη γνωρίζοντες τον τρόπο επικοινωνίας με αυτά τα παιδιά, οπότε καταλαβαίνετε τι μάθημα μπορεί να γίνει τότε. Αν δεν υπάρχουν αρκετοί εκπαιδευτικοί με τα απαιτούμενα προσόντα, να δοθούν κίνητρα για την επιμόρφωσή τους πριν την τοποθέτησή τους σε αυτά τα σχολεία.

Επίσης τα εργαστήρια ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, είναι σχολικές μονάδες που ανήκουν στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση και αποτελούν ξεχωριστό τύπο σχολείων στα οποία ολοκληρώνεται η υποχρεωτική εκπαίδευση. Πρέπει να έχουν εκτός από διοικητική και διδακτική ένταξη στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή να δίνουν τίτλους με αντίκρισμα.

Για όλους αυτούς τους λόγους και επειδή θίγονται πολλά και ευαίσθητα θέματα, θεωρούμε ότι δεν έχει εξαντληθεί η συζήτηση στη διαβούλευση που έχει γίνει και αν είναι να εφαρμοστούν αυτά το 2017-2018, δηλαδή τη μεθεπόμενη σχολική χρονιά, έχουμε όλο τον χρόνο μπροστά μας και για αυτό ζητούμε την απόσυρση της τροπολογίας, για να έχουμε τον χρόνο να συζητηθεί και να έχουμε τη βέλτιστη δυνατή λύση.

Για τις υπόλοιπες τροπολογίες θα μιλήσουμε αύριο, όπως και

για το άρθρο 30 για τα φροντιστήρια. Φαίνεται ότι χρειάζονταν περαιτέρω διαβούλευση που δεν υπήρχε. Μας το είπαν αυτό και οι εκπρόσωποι της ΟΕΦΕ, που αιφνιδιάστηκαν ουσιαστικά όταν ήρθε ως τροπολογία στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ούτε είναι σωστό να δουλεύουν για 4,6 ευρώ την ώρα οι διάφοροι εκπαιδευτικοί στα φροντιστήρια ή να μην παίρνουν υπερωρίες αλλά ούτε είναι και σωστό να έχει μια ιδιωτική επιχείρηση εργαζομένους που τους πληρώνει, ενώ δεν εργάζονται στις σχολικές διακοπές.

Αυτό θα οδηγήσει τελικά όλους τους ιδιοκτήτες φροντιστηρίων, να παίρνουν μόνο εργαζόμενους με μπλοκάκι και να μην κάνουν κανονικές προσλήψεις ή θα οδηγήσουν κόσμο στα ιδιαίτερα, δηλαδή ουσιαστικά στη μαύρη παραπαιδεία. Θα τα πούμε, όμως, αυτά αύριο πιο συγκεκριμένα, όπως επίσης για την τροπολογία για το ΕΛΙΔΕΚ, για το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας που έχει έρθει.

Τέλος κάτι επίκαιρο. Τώρα που ανοίγουν τα σχολεία, είναι μια καλή ευκαιρία να δούμε πού απασχολούνται οι εκπαιδευτικοί που είναι εκτός τάξης. Μας είχε ζητήσει ο κύριος Υπουργός τον αριθμό των αποσπασμένων εκπαιδευτικών στο κόμμα και στους Βουλευτές στα τέλη Ιουλίου με μία επιστολή που είχε στείλει στα κόμματα. Του απαντήσαμε στις 29 Ιουλίου ως Ποτάμι ότι έχουμε 61 αποσπασμένους εκπαιδευτικούς, έναν στο κόμμα και πέντε σε γραφεία Βουλευτών. Του ζητήσαμε μάλιστα, στην επιστολή εκείνη που στείλαμε, να δημοσιεύσει τα στοιχεία για τους αποσπασμένους σε όλα τα κόμματα. Δημοσιεύτηκαν, όμως, τελικά μόνο οι αποσπάσεις του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ που ήταν δώδεκα εκπαιδευτικοί, καθότι ήταν τα μόνα δύο κόμματα που απάντησαν ως τη διορία της 10^{ης} Αυγούστου.

Το τραγελαφικό της υπόθεσης είναι ότι ανταποκρίθηκε μέρος της Αντιπολίτευσης στην επιστολή του Υπουργού και δεν ανταποκρίθηκαν τα κυβερνώντα κόμματα στην απαίτηση του Υπουργού. Γιατί άραγε; Δεν θα έπρεπε αυτά να δώσουν το καλό παράδειγμα ή το καλό παράδειγμα είναι να μη σκαλίζουμε αυτά τα πράγματα;

Περιμένουμε, λοιπόν, τον Υπουργό να δημοσιεύσει τα στοιχεία των αποσπασμένων και στα άλλα κόμματα, γιατί τα γνωρίζει. Τα ζήτησε και από το Υπουργείο Εσωτερικών, οπότε καλό θα είναι να υπάρχει διαφάνεια και να τα ξέρουμε.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου κάποιες πιο γενικές σκέψεις. Οι μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η παιδεία, θέλουν και μεγάλες συναινέσεις. Οι συγκρούσεις όμως, όπως αυτές που παρακολουθούμε πολλές φορές στη Βουλή, είναι πιο πολλές από τις συνθέσεις. Ας δοκιμάσουμε, όμως, τον δύσκολο δρόμο, αυτόν της σύνθεσης. Είναι πιο δύσκολο να κάνεις συμβιβασμούς που θα σε πάνε μπροστά, από το να εμμένεις σε μία βολική ακινησία.

Όμως όλα αυτά –επαναλαμβανών– θέλουν κανονικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες που θα αμβλύνουν τις διαφορές, θα δίνουν χρόνο για ζύμωση και σύνθεση. Αντίθετα, οι κοινοβουλευτικοί αιφνιδιασμοί οξύνουν τις διαφορές και απομακρύνουν την όποια συναινέση. Υπάρχουν, πράγματι, τροπολογίες που είναι επείγουσες και άλλες που δεν είναι. Όμως εκμεταλλεύονται τη fast track διαδικασία νομοθέτησης, για να μην ακουστούν οι όποιες αντιρρήσεις. Ίσως τελικά θα πρέπει να σκεφτούμε μήπως οι τροπολογίες να γίνονται δεκτές με αυξημένη πλειοψηφία. Τροφή για σκέψη για τον Κανονισμό της Βουλής.

Για τη στάση μας επί της αρχής στο νομοσχέδιο θα περιμένουμε και την αυριανή συζήτηση και τη ζύμωση που ελπίζουμε να γίνει, ελπίζοντας να μην έχουμε κι αύριο βροχή άσχετων τροπολογιών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυράτ.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Ζουράρις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Τα σέβη μου Πρόεδρε.

Όπως θα έλεγε και ο υμνογράφος «Στίφη νοερών ουσιών, απαύστως υμνούσι σε, ω τριμερές της καλύτερης τρόικας που υπήρξαμεθα τόσα χρόνια», διότι ευτυχώς έχουμε την παρέμβαση σου, ως είσαι ο πρώτος Υπουργός επί της Παιδείας.

Η αλήθεια είναι ότι το σκέφτηκα μετά τη συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή: Τώρα που καταργήσαμε τα πνεύματα, δεν είσαι «πρωθυπουργός» είσαι «προπολυρχός» και δεν λέγεται «κάθοδος» λέγεται «κάτοδος». Γιατί; Διότι με τη διευκρίνιση που κάνατε για τους εννέα χιλιάδες εκατό που απορροφώνται πλήρως -με την λόγω ασάφειας παρεξήγηση για τους δύο χιλιάδες διακόσιους της ΑΤΕΕ του ΠΕ61 και ΠΕ71- νομίζω ρυθμίστηκε αυτό το θέμα.

Εκτός αυτού, βέβαια, θέλω να επανορθώσω κάτι, πάλι από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, διότι θυμάμαι το εξής: Εγώ ως ημίονος θεφλυμανής από ρυτήρος ελαύνων -ξέχασα να σας πω και ζητώ συγγνώμη γι' αυτό και στους τρεις σας- ότι όταν άρχισα να λέω για το θέμα του περιεχόμενου τι θα γίνει με την εκπαίδευση, την εξωτερική, άρα και την εσωτερική, ξέχασα να σας πω ότι επίσης παραλάβατε αυτά τα βιβλία.

Αυτά τα βιβλία έγιναν—το λέω τώρα στην Ολομέλεια— με τη μεταρρύθμιση του 2006. Φαίνεται ότι η παραγγελία είχε αρχίσει από το 2002. Οι καταρτίσεις έγιναν το 2004. Άρα, και λόγω αχρηματίας, συνεχίσατε.

Γι' αυτό, όμως, θα πρέπει να δούμε το εξής σιγά, σιγά. Διότι βλέπω τώρα στο άρθρο 4 και κυρίως στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ότι πολύ σωστά το ωρολόγιο πρόγραμμα το καταρτίζετε εσείς, δηλαδή το Υπουργείο για απανταχού της γης, του Ουαγκαντουγκού της Μπουρκίνα Φάσο του κ.λπ., που είναι οι μαθητές μου και ενδεχομένως ορισμένα πνευματικά μου παιδιά.

Το θέμα του περιεχομένου παραμένει εις ακέραιο πάλι. Δηλαδή εάν αρχίσουν στις 6 Σεπτεμβρίου, τώρα ή αργότερα, τι θα διδάσκονται αυτά τα παιδιά; Είδα από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ που είπε πολύ σωστά ότι παραδείγματος χάριν στη Γερμανία δεν ξέρουμε ποιους έχουμε ως διδάσκοντες, άρα προφανώς δεν ξέρουμε και τι διδάσκουν.

Το πρόβλημα είναι το εξής τώρα. Μιλάμε για τον ελληνικό πολιτισμό και την ελληνογλωσσία και την ελληνοτροπιά. Είναι δυνατό να διδάσκονται τα παιδιά μας –ας πούμε- της 5ης Λεωφόρου ή του Βαλπαράισου της Χιλής –που έχω και ανθρωπούς εκεί- στην Ε' δημοτικού, τον Λεφάκκι; Τρεις Σύριοι προχώρησαν του Σπίθα και βρήκαν το αστερισμό του άουλου κ.λπ.. Αυτή η αρλουμπολογία είναι βέβαιο ότι μπορεί ενδεχομένως να είναι ανεκτή στην Ελλάδα, διότι με τον «παιδαγωγισμό» λέγεται ότι πρέπει τα παιδιά να μαθαίνουν και ελληνικά από την καθημερινή ζωή κ.λπ..

Ξέρεις, Υπουργέ, πώς έλεγε αυτό το πράγμα του Λεφάκη, ο μέγας Αριστείδης Βουρλάκης στο Βραχάσι Κρήτης ή για την περίφημη Φρικαντέλα της Ε' δημοτικού, την μάγισσα που δεν αγαπούσε τα κάλαντα; Μα υπάρχει παιδί στον πλανήτη που δεν αγαπά τα κάλαντα; Και είναι διδακτική ύλη για τα ελληνόπαιδα εδώ και τα ελληνόπαιδα εκεί, να τους λές ότι υπάρχει μια Φρικαντέλα μάγισσα που δεν αγαπάει τα κάλαντα;

Ξέρεις πώς έλεγε αυτήν την περιφημή παιδαγωγική παρέμβαση, η οποία σημαίνει την αμεσότητα του παιδαγωγισμού; «Εχέστηκε απου 'κλανε στου Καγιαμπή το αλώνι». Αυτό είναι και ο Λεφάκης, αυτή είναι και η φοβερή κατάσταση με τα «μακαρόνια με κωά».

Άρα πρέπει σιγά, σιγά μέσα από μια επιτροπή και με την υφισταμένη και με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής να αντικαθίστανται προσωρινά ορισμένες σελίδες απ' αυτά τα εκπλάσματα με παρεμβάσεις, όπως κάναμε κάθε φορά πάντα στο σχολείο. Και θα πούμε ότι θα επανέλθουν τα σαραντά δύο δημοτικά τραγούδια τα οποία υπήρχαν στην Ε', στην ΣΤ', στην Α' και Β' γυμνασίου και στη γλώσσα και στα βοηθήματα. Ένα παιδί ενέα χρονών δεν μπορεί να μαθαίνει συνταγές μαγειρικής. Αυτά να τα μάθει στα δεκαέξι ή στα δεκαεπτά του χρόνια.

Και εν πάση περιπτώσει πραγματικά πιστεύουμε ότι στο Ουαγκαντουγκού οι δικοί μας θέλουν, ματη συνταγή του «μακαρόνια με κιμά»; Ξέρεις τι θέλουν; Θέλουν, μα «πώς πια θα ζούσαμε χωρίς τους τάφους των προγόνων μας προπάντων, των πολεμιστών, ή των σοφών» -Γιάννης Ρίτσος 20 Μαρτίου 1968- όπου ξανά είναι δέσμιος, δεσμώτης στη Λέρο. Αυτά γράφει, αυτά πρέπει να διδάξουμε. Πώς πια θα ζούσαμε χωρίς τους τάφους των προγόνων προπάντων των πολεμιστών ή των σοφών μας; Γιάννης Ρίτσος.

Λοιπόν, έλεος, η τρισήλιος Υπουργία σας. Βάλτε σιγά-σιγά την αντικατάσταση, να επανέλθει. Μπορούμε να βάλουμε μικρά κείμενα. Είναι δέκα-δεκαπέντε. Πάρτε τον Σαράντο Καργάκο, πάρτε την Ελένη Οικονόμου και κάποιους ακόμη και θα σας δώσουν τρία-τέσσερα μικρά κείμενα ελληνοτροπίας με άριστα ελληνικά.

Παραδείγματος χάριν, είναι δυνατό να μην βάλετε εκείνες τις δεκαπέντε σειρές στις ημέρες του 1940, που ο Σεφέρης περιγράφει το πώς έμαθε την άτιμη εκείνη βύθιση του «ΕΛΛΗ» τον Δεκαπενταύγουστο του 1940 από τους Ιταλούς; Είναι ένα υποδειγματικό κείμενο σε ελληνικά και τρυφερή πατριδογνωσία και ελληνολατρεία.

Είναι δυνατόν να μην διδάξουμε αυτό το περίφημο κείμενο – πέντε σειρές είναι- από τον Μενέξενο του Πλάτωνος, όπου λέει ο Μενέξενος, δηλαδή, ο Πλάτων, πώς –γιατί είμαστε και Ευρωπαίοι- εν πάση περιπτώσει τότε ήμασταν όχι μόνο οι πρώτοι Ευρωπαίοι, αλλά που σώσαμε την Ευρώπη και επί χιλιετίες υπήρξαμε οι μόνοι Ευρωπαίοι;

Να, κείμενα τα οποία θα ζητήσει και στη Σαχαλίνη τη νήσο, η ελληνική κοινότητα και στο Βαλπαράιχο και δεν θα ζητήσει αναμφισβήτητα τις συνταγές μαγειρικές, τη Φρικαντέλα και την υβριστική αυτή, θα έλεγα, που είναι και κατευθυνόμενη πολλές φορές –τρέχα-γύρευε από ποιους- μείωση της ελληνοπρέπειας και ελληνοτροπίας. Αφού λέμε να διδαχθεί και ο ελληνικός πολιτισμός, είναι προφανές ότι δεν μπορούν να διδαχθούν τον ελληνικό πολιτισμό από αυτά τα εκτρωματικά ελληνικά ορισμένων σελίδων απ' αυτά τα σχολικά βιβλία. Και εν πάση περιπτώσει να ξαναβάλετε τον κύκλο τον Ακριτικό και τον Πορφύριο, όλον τον κύκλο τον Πορφύριο, μήπως επανέλθουμε εις εαυτόν. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ζουράρι.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια της Ένωσης Κεντρώων κ. Μεγαλοικονόμου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργοί, θα ήθελα κατ' αρχάς ως τομεάρχης των μορφωτικών υποθέσεων της Ένωσης Κεντρώων να συμπληρώσω μια παράλειψη –δεν ξέρω- στο σημερινό νομοσχέδιο που μιλάει όλοι και να συχαράς τους ολυμπιονίκες, που έφεραν τα μετάλλια τους, πάλεψαν για την αριστεία που θέλουμε να καταργήσουμε, μας έκαναν, τη δύσκολη αυτή περίοδο που βιώνουμε, να αισθανθούμε εθνική υπερηφάνεια γιατί ακούσαμε τον εθνικό ύμνο και είδαμε την ελληνική σημαία να υψώνεται στα πέρατα του κόσμου. Και πραγματικά αισθανθήκαμε εθνική υπερηφάνεια. Εγώ, τουλάχιστον, αυτό αισθάνθηκα.

Ας εξετάσουμε τώρα το νομοσχέδιο. Δυστυχώς, βρισκόμαστε για άλλη μια φορά θεατές στην ίδια παράσταση. Παραμονές της σχολικής χρονιάς, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, πριν χτυπήσει το πρώτο κουδούνι των σχολείων, μας φέρατε άρον-άρον ένα ακόμη νομοσχέδιο για την παιδεία. Και το χειρότερο όλων είναι ότι περίπου πριν ένα έτος έχει ξεκινήσει ο διάλογος για την παιδεία σε όλα τα θέματα και ποτέ –το τονίζω, ποτέ- δεν είχαμε θέσει σε συζήτηση το θέμα των ελληνικών σχολείων στην ομογένεια. Και τώρα ασχολούμαστε με αυτό το νομοσχέδιο.

Αντί, λοιπόν, να έχουμε έναν σοβαρό, γενικευμένο διάλογο και να έχουμε τους εκπροσώπους των ομογενών να μπορούν να μας εκφράσουν αναλυτικά τις απόψεις τους έρχεστε, κύριε Υπουργέ, εν μέσω του καλοκαιριού, με μια κατεπείγουσα διαδικασία και μας φέρνετε ένα σημερινό νομοσχέδιο. Και ποια είναι η παρωδία; Δεν έχετε λάβει υπ' όψη την καμμία αντίρρηση ή βελτίωση που ζητήσαμε στην επιτροπή.

Και σας ερωτώ: Είστε υπερήφανοι για το επίπεδο του κοινοβουλευτικού έργου που επιτελούμε; Τότε, γιατί είμαστε εδώ, εάν δεν λαμβάνετε υπ' όψιν σας τίποτα απ' ό,τι προτείνουμε;

Το παρόν νομοσχέδιο είναι μια ακόμα ξεκαθάρη απόδειξη ότι ο Υπουργός Παιδείας απλώς νομοθετεί κατά βούληση. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη επιβεβαίωση από το άρθρο 36 του νομοσχεδίου. Στο άρθρο 36 προβλέπεται ο Υπουργός Παιδείας να αποφασιίζει απολύτως μόνος του για όλα τα ζητήματα της εκπαίδευσης των προσφύγων. Δηλαδή, μας ζητάτε να σας δώσουμε μια λευκή επιταγή για τα σχολεία των προσφύγων, που θα τη χει-

ριστείτε μόνοι σας, χωρίς καμμία απολύτως δέσμευση, χωρίς κανέναν προσανατολισμό και κανέναν περιορισμό φυσικά.

Σε αυτό το σημείο θέλω να είμαι ξεκάθαρη. Η Ένωση Κεντρώων και εγώ προσωπικά θεωρούμε απόλυτη προτεραιότητα την καταγραφή, την ταυτοποίηση σε συχνή περιοδική βάση όλων των παιδιών στους χώρους φιλοξενίας. Βεβαίως και θα πρέπει να φροντίσουμε τα παιδιά να έχουν πρόσβαση στα σχολεία. Μην ξεχνάμε ότι υπάρχει και η Διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού και πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν ότι και πάρα πολλά από τα παιδιά των προσφύγων είναι ασυνόδευτα και χρήζουν επιπλέον βοήθειας, φροντίδας και προστασίας. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι η ελληνική πολιτεία δεν θα πρέπει να δρα οργανωμένα και κατόπιν συνεννοήσεως με όλες τις πολιτικές δυνάμεις και τους φορείς.

Αντίθετα, κύριε Υπουργέ, εσείς επιλέγετε έναν άλλο τρόπο. Ο μοναδικός τρόπος που επιλέγετε είναι η απόλυτη ελευθερία κινήσεων και αποφάσεων. Μάλιστα, μας δίνετε και ένα έναυσμα με τη μυστικοπάθεια που κρατήσατε, αφού είχατε ζητήσει τον περασμένο Μάρτιο σύσταση ειδικής επιστημονικής επιτροπής με θέμα τα κέντρα φιλοξενίας των προσφύγων και τη δυνατότητα ύπαρξης εκπαιδευτικών δομών για αυτά τα παιδιά. Το πόρισμα της επιτροπής δημοσιεύθηκε σε site στις αρχές Ιουνίου, αλλά εμείς οι Βουλευτές λάβαμε γνώση στις 3 Αυγούστου, στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, μια ημέρα πριν η Βουλή κλείσει για τις θερινές διακοπές. Πολύ ωραία ενημέρωση!

Και πού κατέληξε το συμπέρασμα της επιτροπής που εσείς φτιάξατε; Κατέληξε ότι οι συνθήκες φιλοξενίας για τους πρόσφυγες είναι ακατάλληλες.

Σε κάθε περίπτωση, τον Ιούνιο του 2016, υπήρχαν στα κέντρα φιλοξενίας περίπου δεκατρείς χιλιάδες ανήλικοι, έφηβοι και παιδιά. Σας ερωτώ: Τώρα ξέρετε με βεβαιότητα, κύριε Υπουργέ, εάν είναι δεκατρείς χιλιάδες ή δεκαπέντε χιλιάδες ή είκοσι τρεις χιλιάδες ή πέντε χιλιάδες τα παιδιά που φιλοξενούνται στα κέντρα φιλοξενίας των προσφύγων; Ξέρετε τον ακριβή αριθμό; Πώς θα μπορέσει να υπάρξει σχεδιασμός για τη δημιουργία σχολείων από το Υπουργείο, αφού δεν γνωρίζετε καν τον αριθμό; Πώς θα χειριστείτε όλα αυτά τα ευαίσθητα σημεία, χωρίς να έχετε τη συνδρομή του Κοινοβουλίου; Δεν μας ζητάτε καμμία συνδρομή. Δεν ζητάτε τη συνδρομή μας, μας θεωρείτε περιττούς και προχωράτε μόνοι σας.

Πάω τώρα στο άρθρο 28. Είναι ένα ακόμη μεγάλο ζήτημα. Περιορίζεται υπερβολικά η δυνατότητα που έχει το ιδιωτικό σχολείο να απολύει έναν ανεπαρκή εκπαιδευτικό. Εγώ, από την πλευρά μου, είμαι απόλυτα κάθετη ως προς την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και την προστασία των εργαζομένων έναντι της αυθαιρεσίας του εργοδότη. Το λέω και το τονίζω ότι είμαι κάθετη. Όμως, σε ένα τόσο ευαίσθητο σημείο, που επηρεάζει την εύρυθμη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών και εργοδοτών, θα πρέπει να υπάρχει ο' αυτό το θέμα στο σχολείο μια σύμπτωση μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών.

Επομένως, πώς θα γίνει αυτό; Δεν θα πρέπει να προηγηθεί ένας διάλογος συντονισμένος με όλες τις πλευρές, ώστε να βρεθεί μια χρυσή τομή; Δηλαδή, τόσο οι εκπαιδευτικοί, εάν δεν αισθάνονται ότι επιτελούν το λειτουργημά τους σε ένα φιλικό περιβάλλον όσο και οι ιδιοκτήτες, εάν δεν έχουν ευελιξία στις δύσκολες μνημονιακές αυτές στιγμές όταν ένας εκπαιδευτικός δεν τους κάνει, δεν θα μπορούν να το διαχειριστούν και δεν θα μπορούν να βρουν κάποια άκρη.

Θα σας πω μάλιστα και μια υποκρισία που κρύβεται πίσω από την απόφασή σας, κύριε Υπουργέ. Ως Υπουργός Παιδείας κάθε χρόνο προσλαμβάνετε αναπληρωτές καθηγητές με κριτήρια που ορίζονται κάθε φορά από την αρχή και άλλα απ' αυτά τα κριτήρια συνεχίζουν να ισχύουν ή δεν συνεχίζουν να ισχύουν την επόμενη χρονιά.

Και ο καθένας δεν είναι σίγουρος αν την επόμενη χρονιά θα διοριστεί ή όχι. Οπότε έχετε μια υποκρισία, την οποία δεν θέλετε να εφαρμόσετε στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Το μέλημα του Υπουργείου Παιδείας είναι η κατάργηση αυτήν τη σχολική χρονιά των αδιόριστων καθηγητών. Πρέπει να φέrouμε προς ψήφιση μια διάταξη, που δεν θα επιτρέπει στα ιδιω-

τικά σχολεία να επιλέγουν εκπαιδευτικούς και θα πρέπει να συνεργάζονται μαζί τους και να έχουν το δικαίωμα της απολύσεως απ' ότου είναι τεκμηριωμένος ο λόγος από τον εργοδότη, ποιος είναι, γιατί τον απολύει και απ' ότου περάσει το υπηρεσιακό συμβούλιο και επιβεβαιώσει εάν η απόλυσή του είναι νόμιμη ή όχι.

Όμως, ο απολυμένος καθηγητής εάν φέρει αντιρρήσεις, θα συνεχίσει να απασχολείται μέχρι να αποφανθούν τα αρμόδια όργανα για την απόλυσή του; Πότε θα αποφανθεί το υπηρεσιακό συμβούλιο και ο διευθυντής εκπαίδευσης; Δεν υπάρχει κανένας χρονικός ορίζοντας. Δηλαδή, το ιδιωτικό σχολείο θα αναγκάζεται να πληρώνει στο διδακτικό προσωπικό του έναν καθηγητή, τον οποίο θεωρεί ακατάλληλο. Μάλιστα. Μπορεί να γίνει αυτό στην πράξη;

Επίσης, έχουμε λάβει υπ' όψιν τις επιθυμίες των γονιών που επιλέγουν να φοιτήσει το παιδί τους σε ένα συγκεκριμένο ιδιωτικό σχολείο; Ρώτησε κανείς τους γονείς, οι οποίοι πληρώνουν, πώς αισθάνονται, όταν διδάσκει το παιδί τους ένας εκπαιδευτικός που έχει αποδειχθεί ότι είναι ανεπαρκής; Μάλιστα, οι γονείς, που πληρώνουν για την ιδιωτική εκπαίδευση, δεν επιβαρύνουν τον δημόσιο προϋπολογισμό και δεν παίρνουν ούτε βιβλία από το κράτος. Όλα τα πληρώνουν από την τσέπη τους. Τώρα, μπορεί να μην τρώνε, αλλά πληρώνουν την ιδιωτική εκπαίδευση. Άραγε, θα έχουν και εκείνοι το δικαίωμα να απαιτήσουν από τον ιδιοκτήτη της ιδιωτικής εκπαίδευσης να έχουν τον καλύτερο εκπαιδευτικό και θα έχουν και εκείνοι έναν λόγο.

Τώρα, ως προς το άρθρο 27 παράγραφος 1, περίπτωση β', δεν αντιλαμβάνομαι γιατί παραγράφονται οι οφειλές, που δημιουργήσαν οι καθηγητές, οι λέκτορες εντός εικοσαετίας και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης νομοθετικής διάταξης. Θέλω να επαναλάβω ότι η συγκεκριμένη διάταξη μπορεί να οδηγήσει τελικώς σε παραγραφή των σχετικών οφειλών από το δημόσιο και να έχει τα τελειώς αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που επιθυμείτε.

Μάλιστα, προ ολίγου μας δώσατε μια νομοτεχνική βελτίωση, με την οποία μας λέτε ότι υποχρεούνται οι διοικήσεις ΕΛΚΕ να στείλουν τα στοιχεία οφειλών εντός έξι μηνών. Μάλιστα. Αυτό βοηθά στην επίτευξη των διαδικασιών και στο ότι θα υπάρχει χρονική πίεση στις αρμόδιες υπηρεσίες. Είναι μια βελτίωση. Όμως, νομίζετε ότι είναι ικανό να λύσει αυτό το πρόβλημα; Αυτό εδώ είναι μια βελτίωση. Τους λέτε κάντε κάτι πιο γρήγορα, δεν λύνετε κανένα πρόβλημα.

Για το τέλος άφησα, κύριε Υπουργέ, το μέγα θέμα των σχολείων της ελληνικής ομογένειας. Βεβαίως, ένα θετικό βήμα γίνεται για την πιστοποίηση της ελληνομάθειας για τα παιδιά που μένουν στον εξωτερικό. Ήταν ένα κενό, που έπρεπε να συμπληρωθεί. Η μετατροπή των σχολείων αυτών από ελληνόφωνα σε δίγλωσσα γίνεται, για να μην υπάρχει κοινωνικός αποκλεισμός των παιδιών και να μπορούν να ενταχθούν ομαλά στις τοπικές κοινωνίες που ζουν.

Όμως, δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση να φθάσουμε στο άλλο άκρο, να διδάσκονται ελάχιστα την ελληνική γλώσσα. Πρέπει όλοι να αντιληφθούμε πόσο δύσκολο και πόσο ουσιαστές είναι να διατηρηθεί η ελληνική ταυτότητα αυτών των παιδιών μέσα στα σχολεία. Φυσικά, για να γίνει κάτι τέτοιο, δεν αρκούν οι λίγες ώρες διδασκαλίας Νέων Ελληνικών. Τα παιδιά αυτά ακούν πολλές φορές τη γλώσσα τους μόνο στο σχολείο, ειδικά όταν από τους δύο γονείς είναι μόνο ο ένας Έλληνας.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο, που πρέπει να το σκεφθούμε τώρα. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία περίπου διακόσιοι πενήντα χιλιάδες νέοι Έλληνες και μάλιστα επιστήμονες έφυγαν, για να ζήσουν στο εξωτερικό. Πιστεύετε ότι αυτοί θα ξαναγυρίσουν ή θα μείνουν εκεί για πάντα και θα κάνουν οικογένειες, παιδιά;

Επομένως, φτιάχνουμε μια νέα γενιά ομογενών, μια νέα γενιά με Ελληνόπουλα του εξωτερικού, που πρέπει να μάθουν την ελληνική γλώσσα. Και έτσι δεν πρέπει να χάσουν τους δεσμούς με την πατρίδα. Αφού διώχνουμε τα παιδιά μας, τουλάχιστον ας κρατήσουν τους δεσμούς με την πατρίδα. Έτσι, πρέπει να αναβαθμιστούν τα σχολεία της ομογένειας.

Λέτε το ελληνικό δημόσιο να προσλάβει αλλοδαπούς καθηγητές να διδάσκουν τα παιδιά σε άλλη γλώσσα πέραν των ελληνικών. Η πρόσληψη αλλογενών, που προβλέπεται στα άρθρα 5 και

15, μας βρίσκει τελείως αντίθετους.

Δηλαδή, υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός δασκάλων και καθηγητών, που επιθυμούν να διδάσουν στο εξωτερικό τα Ελληνόπουλα και εσείς προτιμάτε να διορίσετε ξένους. Δηλαδή, προτιμάτε τα χρήματα του ελληνικού δημοσίου να δίνονται σε ξένους καθηγητές;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σε ποιους ξένους, συγγνώμη;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αν πάρετε αλλογενείς και διδάσκουν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Πού το διαβάσατε αυτό;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έτσι λέει το άρθρο του νομοσχεδίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Λέει αυτό; Ποιοι αλλογενείς; Δεν υπάρχει δυνατότητα να πάρει το ελληνικό δημόσιο αλλογενείς.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Στα άρθρα 5 και 15 προβλέπεται πρόβλεψη αλλογενών. Κοιτάξετε τα άρθρα 5 και 15.

Προτιμάτε, δηλαδή, τα χρήματα του ελληνικού δημοσίου να δίδονται σε ξένους καθηγητές, οι οποίοι μάλιστα δεν θα διδάξουν τα παιδιά μας στα ελληνικά. Ρωτάω, θα ξέρουν ελληνικά να τα διδάξουν;

Τώρα, ως προς το άρθρο 4, περίπτωση β 3, επιτρέπεται η διδασκαλία σε Ελληνόπουλα του εξωτερικού μέσω διαδικτύου. Αυτή η περίπτωση της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης είναι εύκολη και οικονομική για την ελληνική πολιτεία. Όμως, ίσως μπορούμε να την επεκτείνουμε τώρα και στα δικά μας απομακρυσμένα χωριά. Όταν είναι δύο και τρία παιδιά, γιατί να στέλνουμε δασκάλους; Μπορούμε να τους κάνουμε μέσω διαδικτύου μάθηση. Δεν χρειάζεται να πηγαίνει δάσκαλος. Είναι μια αμφίδρομη διαδικασία. Νομίζω ότι θα καταργήσουμε την επαφή δασκάλου-μαθητή. Θα την κάνουμε μέσω ίντερνετ.

Τα ελληνικά σχολεία πρέπει να ενισχυθούν και να μην τους περικόσουμε αυτά που δικαιούνται. Γιατί τα ελληνικά σχολεία για την ομογένεια είναι ένας κρίκος που δεν συνδέει μόνο τα παιδιά με τους δασκάλους. Συνδέει και τους γονείς, που μένουν πιστοί στα ήθη και στα έθιμα της πατρίδος. Αυτό επεσήμανε και ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Κέντρων Ξένων Γλωσσών, ο κ. Μιχαηλίδης.

Επειδή δεν προλαβαίνω, θα ήθελα να αναφερθώ, τέλος, στην ειδική εκπαίδευση, που έχει σηκώσει θύελλα αντιδράσεων. Αρχικώς, νομίζω ότι η σκέψη του Υπουργείου ήταν θετική προς αυτή την κατεύθυνση. Νομίζω ότι υπήρχαν νομικά λογικά πράγματα. Έπρεπε να αποκατασταθεί η αδικία που υφίσταται οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί, που στελεχώνουν τόσα χρόνια τις δομές της ελληνικής αγωγής.

Επίσης, είναι σημαντικό ότι κατοχυρώνεται η ισότιμη αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών γενικής αγωγής με εξειδίκευση στην ειδική αγωγή σε σχέση με τους εκπαιδευτές της ειδικής αγωγής. Η μέχρι σήμερα προσέγγιση ήταν απόλυτη και προβληματική.

Ωστόσο, η σχετική τροποποίηση του άρθρου 21 του ν.3699/2008, παράγραφος 4, περίπτωση γ, προβλέπει ότι σε περίπτωση που υπάρχουν κενά, θα μπορούν να αποσπώνται μόνιμοι εκπαιδευτικοί χωρίς κανένα απολύτως προσόν.

Αυτό είναι απολύτως απαράδεκτο, κύριε Υπουργέ, τόσο για τα παιδιά που χρειάζονται ειδική φροντίδα από εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς όσο και για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, που κατέχουν βασικό πτυχίο ή επιπρόσθετα προσόντα.

Επομένως, το σωστό θα ήταν να εξαντλούνται πρώτα οι πίνakes των αναπληρωτών ειδικής αγωγής και εφόσον και τότε υπάρχουν κενά, να παίρνουμε εκπαιδευτικούς χωρίς ειδικά προσόντα.

Συνολικά, το άρθρο 27 και το άρθρο 28 πρέπει να αποσυρθούν και να επανέλθουν προς συζήτηση.

Ως προς το άρθρο 36, που είναι για τους πρόσφυγες, πρέπει να γίνει επαναδιατύπωση και πλήρης περιγραφή του τρόπου λειτουργίας της εκπαίδευσης των προσφύγων.

Συνολικά, το νομοσχέδιο παρουσιάζει μεγάλα προβλήματα ως προς την εκπαίδευση των ομογενών και των προσφύγων. Έχει γίνει λάθος προσέγγιση και έπρεπε να προηγηθεί διάλογος, για να υπάρξει έντονος προβληματισμός.

Τελικά, δεν μας δόθηκε ο χρόνος και δεν μπορέσαμε να τα συζητήσουμε, όπως έπρεπε. Όμως, το κυριότερο είναι τα παιδιά μας. Το επίπεδο της παιδείας που πρέπει να λάβουν έχει το μεγαλύτερο πρόβλημα και πρέπει να το εξετάσετε σοβαρά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Μεγαλοοικονόμου, με την οποία ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ειδικών αγορητών και των εισηγητών για το νομοσχέδιο.

Πριν ξεκινήσουμε τον κύκλο των ομιλητών, έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Πετρόπουλος, για να τοποθετηθεί για μια τροπολογία. Στη συνέχεια, θα τοποθετηθεί επί του νομοσχεδίου ο κ. Πελεγρίνης, ο Υφυπουργός Παιδείας.

Έχουν ζητήσει κατόπιν των Υπουργών τον λόγο δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι: ο κ. Παππάς από τη Χρυσή Αυγή και μετά θα ακολουθήσει ο κ. Θεοχαρόπουλος. Μετά τον δεύτερο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, δηλαδή τον κ. Θεοχαρόπουλο, θα συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Κύριε Πετρόπουλε, έχετε τον λόγο για την τροπολογία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάντως το έθιμο είναι ότι κλείνει ο πρώτος κύκλος των ομιλητών, προτού υπάρξουν παρεμβάσεις άλλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν είναι έθιμο. Από εκεί και πέρα, κύριε Βορίδη, δεν ακουστήκατε. Η πρότασή σας είναι να συνεχίσουμε με κύκλο ομιλών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο πρώτος κύκλος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι, στον κ. Πετρόπουλο να μην δώσουμε τον λόγο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο κ. Πετρόπουλος είναι για μια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με συγχωρείτε, θέλει να τοποθετηθεί επί της τροπολογίας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν συζητάμε για την τροπολογία τώρα. Ακούω ότι ο κύριος Υπουργός θέλει να τοποθετηθεί. Ακούω ότι θέλουν να τοποθετηθούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Ε, δεν γίνεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βορίδη, υπάρχει ένα ζήτημα για αύριο, αν κατάλαβα καλά, όπως μου μεταφέρθηκε από τον κ. Πετρόπουλο. Ζήτησε να παρέμβει μετά τους εισηγητές...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν έλεγα για τον κ. Πετρόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα με αφήσετε να μιλήσω;

Ζήτησε μετά τους εισηγητές να τοποθετηθεί επί μιας συγκεκριμένης τροπολογίας, που ενδεχομένως κρίνουμε –αν θέλετε και προσωπικά– ότι θα βοηθήσει και το Σώμα στην κατεύθυνση της τοποθέτησης επί της συγκεκριμένης τροπολογίας. Δεν θέλετε να του δώσουμε τον λόγο;

Από εκεί και πέρα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής ζήτησε τον λόγο, διότι έχει κάποια άλλα κωλύματα, για να παρέμβει μετά τους Υπουργούς. Έχει κάθε δικαίωμα, όπως κάθε άλλος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ε, πώς να το κάνουμε τώρα; Δεν αρνηθήκαμε ποτέ. Και ανοχή χρόνου υπάρχει. Και χρόνος υπάρχει. Και ο κατάλογος των ομιλητών δεν είναι και μεγάλος. Άρα, νομίζω ότι έχουμε τα χρονικά περιθώρια και σήμερα να μιλήσουμε. Εσείς είστε στην πρώτη επτάδα ή εξάδα, αν θέλετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι σημασία έχει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχει σημασία, γιατί συνήθως παρεμβαίνουν αυτοί, οι οποίοι είναι πρώτοι στον κατάλογο των ομιλητών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, δεν το λέω γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Για να μην καθυστερούμε, κύριε Πετρόπουλε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΨΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναπτύξω τη σκέψη μου σε τρία λεπτά. Άλλωστε, δεν τέθηκε ένσταση για εμένα. Έτσι, πολύ σύντομα, θα αναπτύξω τις διατάξεις που προτείνει το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Πρόκειται για διατάξεις,

οι οποίες επιλύουν πρακτικά προβλήματα.

Η πρώτη από αυτές αναφέρεται στην παράταση της απασχόλησης εργαζόμενων στα επιμέρους ταμεία ασφάλισης που είχαν ενταχθεί από παλιά μέσα στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι εργαζόμενοι που είχαν παραχωρηθεί από τράπεζες, ΟΤΕ, ΔΕΗ. Είναι αυτοί που απασχολούνταν στο ΤΑΥΤΕΚΩ και θα παραταθεί η απασχόλησή τους μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου του 2017, προκειμένου στο διάστημα αυτό να εκδοθούν οι διαδικασίες της ομογενοποίησης των όρων κοινωνικής ασφάλισης στον ενιαίο φορέα κοινωνικής ασφάλισης.

Η επόμενη διάταξη αναφέρεται στο πλάφον του υπολογισμού των εφάπαξ που θα καταβάλλονται στις κατηγορίες εκείνες των ασφαλισμένων, οι οποίοι καταβάλλουν εισφορές που διαφοροποιούνται από τις λοιπές, τις προβλεπόμενες στον νόμο, που ξεπερνούν δηλαδή το 4% ή είναι σε ύψος σταθερής εισφοράς, η οποία, όμως, δικαίως θα πρέπει να οδηγήσει σε μεγαλύτερη καταβολή εφάπαξ.

Κι επειδή έχουμε, σύμφωνα με τον νόμο, το 60% του μέσου όρου των αποδοχών της τελευταίας πενταετίας, πολλαπλασιάζομε με τα έτη ασφάλισης, είναι λογικό, οι άνθρωποι αυτοί, να πρέπει να έχουν παραπάνω ποσοστό αναπλήρωσης και όχι 60% μόνο. Έχουμε βάλει, όμως, το όριο να μην είναι και πάνω από το 100%. Δίνεται δηλαδή ένα επιπλέον ποσοστό επαύξησης της εισφοράς του εφάπαξ μέχρι και 40% παραπάνω σε αυτές τις περιπτώσεις. Αυτό είναι κάτι, το οποίο είναι δίκαιο και πρέπει να το κάνουμε.

Κι επειδή τώρα προχωράμε στην έκδοση των εφάπαξ, πρέπει να πω με την ευκαιρία αυτή, ότι μέχρι χθες εκδώσαμε, από το 2013 που σταμάτησαν να καταβάλλονται εφάπαξ, τρεις χιλιάδες πενήντα εφάπαξ στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, χίλια εκατό εφάπαξ στο ΤΑΥΤΕΚΩ και άλλα ακόμα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Με την επόμενη διάταξη που εισάγουμε ως τροπολογία, θα δώσουμε τη δυνατότητα για τους ασφαλισμένους του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων –επειδή είναι κάπου είκοσι οχτώ χιλιάδες τριακόσιοι ακόμη ασφαλισμένοι από παλιά που πρέπει να πάρουν εφάπαξ- με πολύ πιο σύντομες διαδικασίες, να λάβουν πολύ πιο γρήγορα το εφάπαξ και να ολοκληρώσουμε την καταβολή σε άλλους είκοσι οχτώ χιλιάδες τριακόσιους που υπολείπονται μέχρι τουλάχιστον το τέλος του 2017.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τελειώνω με τις δύο επόμενες πολύ σύντομα.

Μιλάμε για τη ρύθμιση της λογιστικής διαχείρισης των παροχών στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και επειδή τα πράγματα πρέπει πιο γρήγορα να τα αντιμετωπίσουμε από τον Ιανουάριο του 2017 που κανονικά θα λύνονταν με τις ενιαίες διατάξεις του ΕΦΚΑ, δυστυχώς εκεί υπάρχουν διαχειριστικά προβλήματα ταμειακά και πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα, χωρίς να παρανομούν οι υπάλληλοι του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, να μπορούν να δώσουν παροχές σε έναν κλάδο ο οποίος δεν έχει καθόλου διαθέσιμα για να καταβάλει τα ποσά αυτά.

Τελειώνω με την τελευταία ερμηνευτική διάταξη. Αναφέρεται στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Υπάρχει μια διχογνωμία σε υπηρεσίες του Υπουργείου και πρέπει ερμηνευτικά, με αυθεντικό τρόπο, να λυθεί αυτή η διχογνωμία, ώστε να μην υπάρχει ζήτημα κάλυψης κάποιων δαπανών λειτουργικών στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή για βασικά και ουσιαστικά θέματα που χρειάζεται για να λειτουργεί.

Αυτά ήθελα να πω. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Πελεγρίνης, Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για εννέα λεπτά. Δικαιούστε τον μισό χρόνο από τον χρόνο που δικαιούται ο Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πάντως, κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός παραβιάζεται τώρα. Τον παραβιάζετε εσείς.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να αρχίσω με μια ανακρίβεια, την οποία διέπραξε ο αγορητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Χαρακόπουλος, ότι δηλαδή το

Υπουργείο Παιδείας έχει αλλάξει το καθεστώς και ότι στις αποσπάσεις προηγούνται αυτοί οι οποίοι ζητούν επιμίσθιο έναντι εκείνων που δεν ζητούν. Το καθεστώς εξακολουθεί να παραμένει το ίδιο. Αυτοί οι οποίοι προηγούνται είναι εκείνοι οι οποίοι δεν ζητούν επιμίσθιο.

Γίνθηκε μια εξαίρεση φέτος για να αντιμετωπιστεί το καθεστώς διαπλοκής, διαφθοράς, αδικίας, προσβολής της ισότητας που παρατηρείται στα σχολεία της Βαυαρίας. Από το 1999 η βαυαρική κυβέρνηση επιδοτεί τα σχολεία εκεί τα δίγλωσσα με ένα ποσό για τις λειτουργικές ανάγκες τους. Υπάρχουν αυτήν τη στιγμή περίπου πενήντα εννέα εκπαιδευτικοί στο Μόναχο και στη Νυρεμβέργη, οι οποίοι το γνωρίζουν αυτό και η αίτηση που έκαναν για να αποσπώνται είναι άνευ επιμισθίου. Έτσι προτιμώντο έναντι των άλλων και πηγαίνοντας εκεί διαμοιράζονταν αυτό το ποσό που χορηγούσε η βαυαρική κυβέρνηση με αποτέλεσμα ένας εκπαιδευτικός πέρα από τον μισθό τον βασικό που έπαιρνε εδώ, να εισπράττει άλλες 6.000 ευρώ περίπου τον μήνα. Παρατηρήθηκε εκπαιδευτικός, ο οποίος σε έντεκα συνολικά έτη εισέπραξε 794.294 ευρώ. Εάν δε, υπολογίσετε τα δεκατέσσερα χρόνια από το 1999 σημαίνει ότι εισέπραξε περίπου 1.175.000 ευρώ. Αυτό το καθεστώς θέλουμε να χτυπήσουμε. Κατά τα άλλα προτιμώνται, επαναλαμβάνω, οι άνευ επιμισθίου αιτούντες την απόσπαση.

Το προς ψήφιση νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αποτελεί μέρος της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας και γενικότερα της Κυβέρνησης που αφορά στην πάταξη της διαπλοκής και της διαφθοράς.

Θα ήθελα να σημειώσω, προς αποφυγή παρεξηγήσεων, ότι η συμπεριφορά των εκπαιδευτικών στη Βαυαρία δεν είναι παράνομη ούτε θίγει το ελληνικό δημόσιο. Δεν παραβιάζουν κανέναν νόμο. Απλώς θέλω να δηλώσω ότι είναι κάτι άηδες, ότι προσβάλει την αρχή της ισότητας και της δικαιοσύνης. Και γι' αυτό δεν μπορεί να παρέμβει αλλιώς το Υπουργείο, παρά μόνο με το μέτρο το οποίο σας ανέφερα.

Με το νομοσχέδιο που έρχεται προς συζήτηση επιχειρείται ο εξορθολογισμός της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, στην οποία επικρατεί, πέρα από το παράδειγμα που σας έφερα, η αδιαφάνεια, η αυθαιρεσία, η αταξία, η ανισότητα, η αδικία.

Είναι γνωστό ότι ένας εκπαιδευτικός που αποσπάται μπορεί να υπηρετήσει στο εξωτερικό επί πέντε χρόνια. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν εκπαιδευτικοί, οι οποίοι υπηρετούν εδώ και οχτώ και δέκα και δεκαπέντε και είκοσι χρόνια, με διάφορα τεχνάσματα. Και αυτά τα τεχνάσματα είναι που θέλουμε να αντιμετωπίσουμε με το νομοσχέδιο αυτό μεταξύ άλλων.

Ο στόχος του Υπουργείου είναι να δημιουργηθεί ένας ενιαίος χώρος εκπαίδευσης, ένας χώρος όπου οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές, είτε στην αλλοδαπή είτε στην ημεδαπή, θα έχουν το ίδιο μερίδιο συμμετοχής στην εκπαιδευτική διαδικασία. Επειδή ακριβώς οι συνθήκες της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό υπολείπονται των συνθηκών της εκπαίδευσης στην ημεδαπή, λαμβάνεται μέριμνα, προκειμένου να υπερβαστεί αυτό το έλλειμμα και να διασφαλιστεί η ισότητα μεταξύ των συντελεστών της εκπαιδευτικής διαδικασίας και εισηγούμαστε τις διατάξεις αυτές, που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση.

Πρέπει να πω, επίσης, ότι ο χρόνος σύνταξης και διαβούλευσης του νομοσχεδίου ήταν μακρύς. Συνεστήθησαν δύο επιτροπές από τον περασμένο Οκτώβριο, η μια υπό τον καθηγητή Γιώργο Παπακωνσταντίνου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και η άλλη υπό τον Αντιπρόεδρο του ΙΕΠ, τον κ. Παύλο Χαραμή, για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση.

Στη συνέχεια, το νομοσχέδιο αυτό ετέθη σε διαβούλευση. Ήδη από τον περασμένο Απρίλιο δόθηκε στους εκπροσώπους των κομμάτων και των φορέων της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης. Διαμορφώθηκε μια πλατφόρμα στο διαδίκτυο, όπου ο καθένας μπορούσε να διατυπώσει τα σχόλιά του, προκειμένου οι επισημάνσεις και οι παρατηρήσεις, εφόσον εκρίνοντο επικοδομητικές, να ενσωματωθούν στο νομοσχέδιο. Αναρτήθηκε κατόπιν στο διαδίκτυο για τη δημόσια διαβούλευση και συζητήθηκε στις προβλεπόμενες από τον νόμο συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορ-

φωτικών Υποθέσεων.

Δύο είναι οι βασικές αρχές του νομοσχεδίου αυτού κατά τη σύνταξη του: Η πρώτη είναι να μην θιγούν, να μην καταργηθούν θετικά κεκτημένα του παρελθόντος, διατάξεις, δηλαδή, οι οποίες κρίθηκαν θετικές με παρελθόντα νομοθετήματα. Για παράδειγμα, αναφέρω ότι ο θεσμός του διγλωσσού σχολείου, που είχε θεσπιστεί με τον νόμο του 2012, που είχε εισηγηθεί το ΠΑΣΟΚ, διατηρείται. Η δεύτερη αρχή είναι οι όποιες μεταρρυθμιστικές αλλαγές να μην γίνουν με βίαιο, άμεσο και αιφνιδιαστικό τρόπο, αλλά να δοθεί ο κατάλληλος χρόνος για την ωρίμανσή τους. Γιατί είναι ενδεχόμενο ένα μέτρο μεταρρυθμιστικό να είναι σωστό, αλλά ο τρόπος εφαρμογής του να οδηγήσει στην καταστροφή του.

Αναφέρω ενδεικτικώς ότι ο θεσμός των διγλωσσών σχολείων, που εισηγήθηκε το ΠΑΣΟΚ με τον νόμο του 2012, απέτυχε, γιατί ακριβώς επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί άμεσα. Έτσι, η τότε Υπουργός Αναπληρωτής πηγαίνοντας στη Γερμανία δήλωσε ότι από την επομένη χρονιά καταργείται το λύκειο. Αυτό δημιούργησε μια μεγάλη αναταραχή στην ομογένεια και είχε δυσμενή αποτελέσματα.

Αναφέρω ενδεικτικώς ότι κατά την επίσκεψή μου ο γενικός πρόξενος του Ντίσελντορφ μου ανέφερε ότι από τα επτά χιλιάδες ελληνόπουλα που είχε επισημάνει, μόνο τα τρεις-τρεισήμισι χιλιάδες ελληνόπουλα ήξερε που βρίσκονταν. Διότι σαφώς οι γονείς, ξέροντας ότι δεν υπάρχει προοπτική με την κατάρτιση του λυκείου, φρόντισαν να στείλουν τα παιδιά τους αλλού.

Εμείς, αυτό που εισηγούμεθα με τον θεσμό του διγλωσσού σχολείου είναι, πρώτον, να υπάρχουν διακρατικές συμφωνίες, να υπάρχει συναίνεση τόσο της ελληνικής ομογένειας εκεί, όσο και της γερμανικής πλευράς και η εφαρμογή του σε κάθε περίπτωση θα ισχύει από το μεθεπόμενο σχολικό έτος.

Άλλες βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού είναι η πιστοποίηση της ελληνικής γλώσσας των τμημάτων της ελληνικής γλώσσας, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

Μια τρίτη βασική διάταξη είναι η επέκταση της υπηρεσίας του «myschool» και στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού, έτσι ώστε να ξέρουμε τις ανάγκες και τα χαρακτηριστικά της κάθε σχολικής μονάδας είτε πρόκειται για νηπιαγωγείο είτε για δημοτικό είτε για γυμνάσιο είτε για λύκειο.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια ακόμα -και να τελειώσω- για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Είναι γεγονός ότι η ελληνική κοινωνία λόγω της αυξημένης εισροής στη χώρα μας μεταναστών και προσφύγων έχει αλλάξει πλέον χαρακτήρα, έχει γίνει πολύ πιο πολύχρωμη. Είναι αμφίβολο αν στα μεγάλα αστικά κέντρα υπάρχει σχολείο, που να μην έχει παιδιά άλλων χωρών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Δώστε μου δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Αυτό σημαίνει ότι η εκπαίδευση, η οποία πρέπει να εφαρμόζεται στα σχολεία, θα πρέπει να είναι διαπολιτισμική, γιατί μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσει να επιτευχθεί η ενσωμάτωση και να αποφευχθούν αποκλεισμοί ή βίαιες προσπάθειες αφομοίωσης παιδιών άλλων χωρών.

Τα διαπολιτισμικά σχολεία, τα οποία εισήχθησαν στη δεκαετία του 1980, επετέλεσαν έναν πολύ σημαντικό ρόλο, αλλά αυτή τη στιγμή έχουν ξεπεραστεί από τις συνθήκες. Βάσει του νομοσχεδίου αυτού, γίνεται η αναβάθμισή τους σε πειραματικά πολιτισμικά σχολεία, με την έννοια ότι εκεί θα εφαρμόζονται οι κατάλληλες μέθοδοι, προκειμένου να διαχυθούν στην υπόλοιπη εκπαίδευση.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο λελογισμένο, ένα νομοσχέδιο το οποίο στοχεύει να πάει την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και τη διαπολιτισμική εκπαίδευση μερικά βήματα μπροστά, χωρίς να δημιουργεί εντάσεις, χωρίς να δημιουργεί ανατροπές, που θα υπονόμιζαν τον ίδιο τον νόμο.

Θεωρώ ότι εάν οι Βουλευτές των κομμάτων αρθούν πέρα από τις κομματικές αντιπαραθέσεις και αν πράγματι, βέβαια, στοχεύουν στην εξυπηρέτηση των μαθητών, θα πρέπει να υποστηρίξουν αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χαρακόπουλε, τι θέλετε;

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού, διότι δημιουργούνται ψευδείς εντυπώσεις με όσα είπε ο Υπουργός, αναφορικά με τη θέση που διατύπωσε νωρίτερα για το επιμίσθιο. Θα ήθελα να τοποθετηθώ σε μισό λεπτό, διευκρινίζοντας αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χαρακόπουλε, σας παρακαλώ πολύ, σας κάνω θερμή παράκληση να τελειώσετε σε μισό λεπτό.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, εκείνο που τονίσαμε κατ' επανάληψη και στην επιτροπή -και λυπούμαι γιατί επανέρχεται ο Υπουργός στην Ολομέλεια- είναι το εξής: Στην περίοδο των παχέων αγελάδων η χώρα είχε την πολυτέλεια να στέλνει εκπαιδευτικούς αποσπασμένους στο εξωτερικό με επιμίσθιο. Στην περίοδο της κρίσης αυτή η πολυτέλεια δεν υπάρχει. Ο Υπουργός επικαλείται ότι στο κρατίδιο της Βαυαρίας υπάρχει ένα κρυφό επιμίσθιο, που δίνεται στους Έλληνες ή τους ομογενείς εκπαιδευτικούς που αποσπώνται εκεί. Είπα, λοιπόν, στην επιτροπή ότι δεν μπορούμε να υιοθετούμε τη λογική «πονάει χέρι, κόβει χέρι».

Εάν στη Βαυαρία συμβαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, τότε εξαίρεστε τις αποσπάσεις στη Βαυαρία από τον γενικό κανόνα. Δεν μπορεί να βάζετε έναν γενικό κανόνα, στον οποίο θέτετε «φωτογραφικά» εμπόδια στις αποσπάσεις εκπαιδευτικών συζύγων Ελλήνων του εξωτερικού ή αλλοδαπών ή ομογενών. Δεν έχουμε αυτή την πολυτέλεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χαρακόπουλε, ευχαριστούμε για την παρέμβασή σας.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσουμε τώρα μια διαδικασία; Θα απαντήσετε εσείς, θα ζητήσει ο κ. Χαρακόπουλος τον λόγο και πάει λέγοντας. Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τον λόγο για μισό λεπτό. Σας εγγυώμαι ότι θα μιλήσω μόνο μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Το «πονάει χέρι, κόβει χέρι» εσείς το λέτε, διότι αυτό που λέτε είναι να μη στέλνονται εκπαιδευτικοί στη Βαυαρία, επειδή ορισμένοι εκμεταλλεύονται καταστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, δεν είπα αυτό, κύριε Πρόεδρε! **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης):** Είδατε τώρα;

Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αυτό που λέμε εμείς είναι να συνεχίσουν να πηγαίνουν εκπαιδευτικοί εκεί, θεραπεύοντας τη διαπλοκή, την οποία εσείς υποστηρίζετε αυτή τη στιγμή.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας λέω ότι μπορείτε να μην αποσπάτε στο κρατίδιο της Βαυαρίας, κύριε Υπουργέ, Έλληνες του εξωτερικού που είναι ήδη αποσπασμένοι εκεί, να στέλνετε από εδω με επιμίσθιο, αν θέλετε, κατ' εξαίρεση στο κρατίδιο της Βαυαρίας.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας απάντησα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Φαίνεται, όμως, ότι και εσείς ενδίδετε στον πειρασμό των ρουσφετολογικών αποσπάσεων στο εξωτερικό, που τόσο πολύ κατακρίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χαρακόπουλε, δεν σας έδωσα τον λόγο.

Κύριε Υπουργέ, εσείς τελειώσατε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα σας πω εξαρχής ότι θα μιλήσω μόνο σήμερα. Δεν θα χρησιμοποιήσω άλλη στιγμή χρόνο δευτερολογίας ή τριτολογίας.

Θέλω να πω ότι με αυτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, που συζητείται σήμερα και αύριο, ολοκληρώνεται ο κύκλος της καταστροφικής Μεταπολίτευσης, σε ό,τι αφορά τουλάχιστον την εκπαίδευση και την παιδεία.

Οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις, οι πειραματισμοί δηλαδή και το έγκλημα κατά της ελληνικής παιδείας ξεκίνησε πολύ νωρίς, από την εποχή της Μεταπολίτευσης και ειδικά από το σχολικό έτος 1974-1975, όταν κυβερνούσε την Ελλάδα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του πρώτου. Ήταν τότε που ο ψευδοεθνάρχης άνοιξε τις πύλες της εκπαίδευσης διάπλατα σε κάθε είδους Αριστερό.

Ποιος θα ξεχάσει τον αλήστου μνήμης Υπουργό Παιδείας και μετέπειτα Πρωθυπουργό Γεώργιο Ράλλη, γιο του Πρωθυπουργού της κατοχικής κυβέρνησης Ιωάννη Ράλλη και μεγαλοστέλεχος της ψευδοδεξιάς, της Νέας Δημοκρατίας;

Ο κατηφορικός δρόμος της παιδείας συνεχίστηκε όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Να θυμηθούμε τον «Τζέφρυ» Παπανδρέου, τον χασισοκαλλιεργητή της γλάστρας, τον μακαρίτη πλέον Γεράσιμο Αρσένη, έναν εκ των πρωταγωνιστών της εθνικής προδοσίας των Ιμίων του Ιανουαρίου του 1996.

Να θυμίσω επίσης την υπουργία της κ. Γιαννάκου από τη Νέα Δημοκρατία, αυτής που ενέκρινε το εθνομηδενιστικό βιβλίο της Ιστορίας της κ. Ρεπούση, γιατί επί Νέας Δημοκρατίας κυκλοφόρησε αυτό το βιβλίο που μιλούσε για τον «συνωτισμό» στη Σμύρνη. Κυβερνήσατε μαζί με την κ. Ρεπούση της ΔΗΜΑΡ. Κοροϊδεύετε τον λαό, παριστάνοντας τους πατριώτες, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Να φτάσουμε και στις ημέρες μας, στις ημέρες της υπουργίας του σημερινού Υπουργού, όχι Εθνικής Παιδείας φυσικά, γιατί το «εθνικής» φρόντισαν να το διαγράψουν, καθώς οτιδήποτε εθνικό, οτιδήποτε ελληνικό δεν συνάδει με τις μαρξιστικές και διεθνιστικές νεοταξίτικες αντιλήψεις τους. Σας δημιουργεί πρόβλημα, απέχθεια και πανικό καθετί εθνικό και ελληνικό.

Το σημερινό νομοσχέδιο περίτρανα αποδεικνύει ότι οι ψευδο-πίγραφοι υπερασπιστές του Συντάγματος είναι καθ' όλα αντισυνταγματικοί. Το θεωρούν κυριολεκτικά ένα κουρελόχαρτο. Δεν το εφαρμόζουν και αυτοί, όπως και οι προηγούμενοι κυβερνώντες, σε όλα τα ζητήματα της κοινωνικής ζωής, αλλά και στο θέμα της παιδείας.

Στο άρθρο 16 του κανόνα που έχουμε, για να είμαστε ένα κράτος δικαίου και όχι ζούγκλα, στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι «η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλυσή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Ο ελληνικός λαός, που μας παρακολουθεί αυτή τη στιγμή, γνωρίζει πως τίποτε από όλα αυτά δεν γίνεται σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας, στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στα λύκεια, αλλά και στα διαλυμένα από την αριστερή προπαγάνδα και εκφυλισμένα πλέον ελληνικά πανεπιστήμια.

Η ζημιά όπως είπα, η καταστροφή δηλαδή της παιδείας ξεκίνησε από πολύ νωρίς, από τα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Έχει τεράστιες ευθύνες η Νέα Δημοκρατία, που υποκριτικά τώρα κλαίει πάνω στα ερείπια, που αυτή δημιούργησε.

Εξάλλου σε ό,τι αφορά τον φιλοευρωπαϊσμό, τον εκσυγχρονισμό, το χάδι και την υποταγή στους «έχοντες και κατέχοντες», δηλαδή στη ντόπια ελληνική πλουτοκρατία, στους σύγχρονους κοτζαμπάσηδες, και οι δυο σας, Αριστερά και Δεξιά, συναγωνίζεστε για το ποιος θα πάρει την πρώτη θέση και τελικά, ποιος θα πάρει το χρίσμα της εξουσίας.

Κοινή σας συνιστώσα το μνημόνιο και η υποταγή στην ξενοκρατία. Ο λόγος και τα επιχειρήματά σας είναι κοινός, τόσο για την ενοποίηση χιλιάδων εισβολέων στην πατρίδα μας, που τους καλοδέχτηκε η Δεξιά από την εποχή Σαμαρά ως Υπουργού Εξωτερικών και που θεωρήθηκε τιμή από το τότε στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας και τώρα Πρόεδρο της Δημοκρατίας η επιλογή της πατρίδας μας ως χώρας προορισμού των παρανόμων, μέχρι και το διδυμο Σαμαρά-Δένδια που δημιούργησε τα πρώτα hot spot,

για τα οποία ο νυν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας υπερηφανευόταν πως έχουν φως, νερό, τηλέφωνο, ψύξη, θέρμανση. Να θυμηθούμε τις επισκέψεις Δένδια στην Αμυγδαλέζα, που τώρα έχει το θράσος και την ατιμία να κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό και να πουλάει εκ του ασφαλούς φτηνή αντιπολίτευση;

Και για να συνεχίσω, θυμίζω την κοινή σας οικονομική πολιτική με τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, που από κοινού ψηφίζετε ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία, Αριστερά και Δεξιά, και τη φοβική πολιτική σας στα εθνικά θέματα. Αποτελείτε και οι δύο κοινούς προσκυνητές του νεο-οθωμανισμού και του σουλτανού Ερντογάν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ αποτελούν τις ιερές αγελάδες των κομμάτων σας και είναι ο λόγος της ύπαρξής σας. Κοινές οι συνιστώσες, λοιπόν, όλων εσάς των πολιτικών μας αντιπάλων, που συγχρόνως όμως αποτελείτε και αντιπάλους του ελληνικού λαού. Και όχι μόνον αυτό. Αποτελείτε και αυθάδεις διαστρεβλωτές της ελληνικής Ιστορίας. Επικαλείστε και οι δύο το απόσπασμα του «Πανηγυρικού» του Ισοκράτη, τον οποίο διαστρεβλώνετε συνειδητά. Γιατί δεν θέλω να πιστεύω ότι όλοι εσείς είστε τόσο αμόρφωτοι, ιδιώτες, και δεν μπαίνετε στον κόπο, να κάνετε έστω και μια απλή αναζήτηση του κειμένου στο διαδίκτυο.

Στον «Πανηγυρικό» του ο Ισοκράτης καλούσε τους Έλληνες σε ενότητα, για να πολεμήσουν τους βαρβάρους. Το δε απόσπασμα, που τεχνηέντως και καταχρηστικά χρησιμοποιούν οι διαστρεβλωτές, αναφέρει πώς φθάσαμε κυριολεκτικά στο σημείο να θεωρούνται Έλληνες οι μετέχοντες της αττικής παιδείας.

Είναι δε τόσο «διεθνιστής» ο Ισοκράτης, ώστε αν κάποιος προχωρήσει παρακάτω στο κείμενό του, θα δει –να δείτε εσείς, οι αδαείς, σε εισαγωγικά ή εκτός εισαγωγικών– που λέει ο Ισοκράτης: «τους βαρβάρους ειλωτεύειν». Δίνει αυτή την κατεύθυνση ο Ισοκράτης. Τους βαρβάρους ειλωτεύειν!

Τα τελευταία χρόνια της Μεταπολίτευσης, ως το 2012 που η Χρυσή Αυγή δεν εκπροσωπείτο στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, άφοβα αριστεροί και δεξιοί απατεώνας γέμιζαν τσέπες και κοιλιές από τα κλεμμένα του ελληνικού λαού, ρίχνοντας συγχρόνως και ένα κοκκαλάκι μάσας στα κομματόσκυλά τους, αλλά και στους μη κυβερνητικούς της Αριστεράς.

Εσείς καταληστεύσατε τα ταμεία. Βυθίσατε ένα μεγάλο κομμάτι του λαού μας σε αδιανόητη και απάνθρωπη φτώχεια και ανέχεια. Το κίνημά μας προαναγγέλλει ότι οι κλέφτες θα πάνε φυλακή και τα κλεμμένα θα αποδοθούν στον ελληνικό λαό.

Το λαϊκό εθνικιστικό κίνημα –εμείς– ένα κίνημα πραγματικά αποτελούμενο από λαϊκούς αγωνιστές και όχι βολεψάκηδες, δεν γυρέψε ούτε θα γυρέψει ποτέ μερίδιο από την πίτα της μίζας και της διαφθοράς.

Γιατί άραγε κανείς από εμάς τους χρυσαυγίτες δεν διαθέτει οικοσκευή «SIEMENS» και βίλες σε νησιά, όπως διαθέτουν οι πιο μπαγαπόντηδες και ρεμουλαδόροι από εσάς;

Η σημερινή ελληνική νεολαία, όπως και να το κάνουμε, ήταν, είναι και θα είναι το μέλλον του έθνους. Η νεολαία έχει κεντρική θέση στην ιδεολογία μας. Βρίσκεται στον πυρήνα της ιδεολογίας μας. Αυτή τη νεολαία φροντίσατε εσείς, αριστεροί και δεξιοί, οι πολιτικές σας δυνάμεις, αλλά και το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, να την εκδιώξετε από την ελληνική γη. Τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες νέοι Έλληνες, ικανοί πτυχιούχοι, με προσόντα, γερά μυαλά, αναζητούν την τύχη τους στις ευρωπαϊκές χώρες για εργασία, εφόσον η ανεργία στη νεολαία υπερβαίνει το 50%. Και στη θέση τους φέρνετε αλλοεθνείς, προσφυγάκια, αλλοθρήσκους, μουσουλμάνους κάθε αίρεσης, ισλαμιστές, φορείς ασθενείων, αλλά και φορείς ενός πολιτισμού όπου βιάζουν, όπου παντρεύονται ανήλικα παιδάκια και ανήλικα κορίτσια, καίνε και αποκεφαλίζουν ανθρώπους, κρατούν ομήρους, συνεχίζουν τη δουλειά και αντιμετωπίζουν τη γυναίκα ως αντικείμενο.

Αυτούς θέλετε να κάνουνε Έλληνες και να μετέχουν της ελληνικής παιδείας; Οι περισσότεροι εξ υμών, αριστεροί και δεξιοί, στα νιάτα σας ήσασταν μέλη του «Ρήγα Φεραίου» ή άλλων γκρουμπούσκουλων της Αριστεράς και ξέρετε απέξω τσιτάτα του Λένιν, αλλά δεν ξέρετε και δεν έχετε ιδέα περί Ισοκράτους. Εξαιρώ εσάς, καθηγητά.

Πρώτ' και πάλι λοιπόν. Αυτούς θα κάνετε Έλληνες, κυρίες και

κύριοι; Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι. Ναι, αυτούς θέλετε να κάνετε, αυτούς τους λαθρομετανάστες εισβολείς μουσουλμάνους, που τους παρέχετε δωρεάν διαμέρισμα με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με πρόσβαση σε υπηρεσίες. Τους παρέχετε διαμέρισμα με εμβαδόν τουλάχιστον 60 τετραγωνικά μέτρα, επιπλωμένο, με φυσικό και επαρκή αερισμό, όπως λέτε, με φυσικό φωτισμό, απαλλαγμένο από υγρασία, επαρκή θέρμανση, ψύξη, ζεστό νερό, πόσιμο νερό, αποχέτευση.

Ξεχάσατε τους Έλληνες άστεγους που έχουν κατακλύσει το κέντρο των μεγάλων πόλεων και των Αθηνών; Γιατί; Αυτοί δεν έχουν ψυχή; Δική τους είναι η ελληνική πατρίδα. Δεν είναι των εισβολέων λαθρομεταναστών.

Για τους Έλληνες τι κάνετε; Πέρα από τη φοροκαταιγίδα που έρχεται και τον ΕΝΦΙΑ, ο Έλληνας καλείται να πληρώσει φόρους, κρατήσεις, έκτακτες εισφορές, ΦΠΑ ο οποίος πηγαίνει κατευθείαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να πληρώνει ο ίδιος ο Έλληνας, να πληρώνει ο πατέρας του, να πληρώνει ο γιός του, να πληρώνει ο εγγονός του. Ένας στους δύο φορολογούμενους αδυνατεί να ανταποκριθεί στις φορολογικές του υποχρεώσεις. Ένας στους τέσσερις Έλληνες από είκοσι έως είκοσι τεσσάρων ετών, το 26,1% δηλαδή, δεν έχει δουλειά. Τα κόκκινα δάνεια από 7,7% το 2009 ανήλθαν στο 44,2% το 2015. Έλληνες, λοιπόν, σε κατάσταση φτώχειας. Το 2009 ήταν στο 23%. Το 2015 είναι στο 39,9%, στο 40%.

Κατασχέσεις τραπεζικών λογαριασμών. Κάθε μέρα από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων φεύγουν χιλιάδες διακόσιες ηλεκτρονικές εντολές κατάσχεσης. Δεκάδες ακίνητα βγαίνουν στο σφυρί. Απειλούνται ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες πολίτες της χώρας από την εφορία, με κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων για οφειλές μικρότερες ή ανώτερες των 500 ευρώ.

Τώρα που ανοίγουν τα σχολεία έχει επιδοθεί σε αγώνα δρόμου -το ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι κάνετε έναν αγώνα δρόμου, έτσι;- το Υπουργείο σας, σκέτο το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, όχι μόνο για την ομαλή έναρξη της σχολικής χρονιάς τη Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου, αλλά και για την έναρξη του προγράμματος εκπαίδευσης για τα παιδιά των προσφύγων, που βρίσκονται στη χώρα.

Πόσα και πάλι προσφυγόπουλα -εντός ή εκτός εισαγωγικών- υπολογίζετε ότι θα συμμετάσχουν στο πρόγραμμα; Μέχρι τώρα, αν δεν κάνω λάθος, έχουν καταγραφεί εννέα χιλιάδες εν δυνάμει μαθητές, αλλά το Υπουργείο θα φτιάξει, λέει, υποδομές για τους διπλάσιους, έως και είκοσι δύο χιλιάδες μαθητές. Υπολογίζετε, προφανώς και αυτούς που θα έρθουν στο άμεσο μέλλον.

Όσον αφορά στο κόστος για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος, υπολογίζετε ότι η πρώτη φάση μόνο θα είναι 9,5 εκατομμύρια ευρώ. Για τα προσφυγόπουλα, λοιπόν, 9,5 εκατομμύρια ευρώ. Άρα και εσείς τι λέτε; Λεφτά υπάρχουν όχι για τους Έλληνες, αλλά για τους λαθρομετανάστες.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι, για να μαθαίνετε, με τα τόσο επίκαιρα λόγια του Ισοκράτη, που ίσως μπορεί να θεωρηθεί από τους πρώτους που συνέβαλε στην πανελλήνια ιδέα. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θεωρείται και πνευματικός πατέρας του έθνους, διατυπώνοντας ο Ισοκράτης πρώτος την ανάγκη διατήρησής του. Στις ατομικές του πεποιθήσεις υπήρξε θερμός υπέρμαχος της ενότητας του ελληνισμού. Στους λόγους του απέφευγε να είναι επικριτικός και ακραίος. Κατέφευγε σε συμβουλές για ομόνοια και συνένωση όλων των Ελλήνων προς αντιμετώπιση των βαρβάρων. Όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική, προέτρεπε την κατάκτηση όλων των βαρβαρικών λαών, ενώ για την εσωτερική προτιμούσε τη δημοκρατία από την олигархία, επαινώντας τον Περικλή και θαυμάζοντας τον Σόλωνα.

Αξίζει να σημειωθεί, χωρίς να θέλω να γίνω κουραστικός, ότι την πόλη του, την Αθήνα, τη θεωρούσε την αρχαιότερη πόλη, μεγάλη και γνωστή στα πέρατα του κόσμου. Χαρακτηριστικά δήλωνε: «Κατοικούμε όχι επειδή διώξαμε άλλους κατοίκους για να την αρπάξουμε ούτε την βρήκαμε μια έρημη πόλη και αποφασίσαμε να την κατοικήσουμε ούτε συγκεντρωθήκαμε πολλοί λαοί και ήρθαμε να την καταλάβουμε, αλλά η καταγωγή μας είναι τόσο καλή και γνήσια, ώστε η ίδια η γη στην οποία γεννηθήκαμε βρίσκεται στην κατοχή μας χωρίς καμμία διακοπή. Είμαστε εδώ αυτόχθονες».

Πίστευε, επίσης, πως την πόλη αυτή, μόνο εμείς οι Έλληνες δικαιούμαστε να την ονομάζουμε και μάνα και πατρίδα. Ο Ισοκράτης μεταλαμπάδευσε πλούτο ασύγκριτων γνώσεων στην ελληνική φυλή. Ωστόσο, αποδείχθηκε τρομερά διορατικός και προφητικός.

Μεταφέρω από τον «Αρεοπαγίτικο» τα λόγια του: «Η Δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται, διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναιδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία».

Μεταφερόμενα τα λόγια του στο σήμερα, αποδεικνύεται πιο επίκαιρος από ποτέ, σε μία δημοκρατία, την οποία ο καθένας αντιλαμβάνεται και ερμηνεύει κατά το δοκούν και η οποία καμμία σχέση δεν έχει με την έννοια της δημοκρατίας, όπως την εννοούσαν και την εφήρμοζαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι. Διαστρεβλωμένη, έχει μετατραπεί, έχει αλλοιωθεί και έχει καταλήξει να ταυτίζεται με την αસυδοσία, την ανυπακοή και την ισοπέδωση οιασδήποτε αρχής και αξίας. Έτσι, επιστρατευμένη από τους πλέον ανάξιους και ακατάλληλους ταγούς, μετατρέπεται στο καλύτερο μέσο υποδούλωσης, ανελευθερίας και εκφυλισμού του ανθρώπου και του πολιτισμού του.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, προσθέτω το εξής: Η ισοπέδωση της εθνικής παιδείας αποτελεί το καλύτερο όχημα, για να πραγματοποιηθεί η επαιελούμενη απόλυτη επιβολή της δικτατορίας της νέας τάξης και της παγκοσμιοποίησης. Καθηγητές βγαλμένοι από τον διαποτισμένο διεθνισμό και την «αριστεροθολοκουλτούρα» δίδαξαν τους σημερινούς καθηγητές του εθνομηδενισμού και της λοβιτούρας με τα ευρωπαϊκά προγράμματα και τις ΜΚΟ, όλους αυτούς που δεν έχουν πίστη σε Θεό και πατρίδα.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους η Χρυσή Αυγή καταψηφίζει κάθε αντεθνικό νομοσχέδιο, ως γνήσια δύναμη αντιστάσεως. Έχω πει ξανά στην Αίθουσα αυτή ότι ο εθνικισμός είναι η νιότη του κόσμου, αλλά και ο ελληνικός εθνικισμός στηρίζεται στην ελληνική νιότη. Την ελληνικότητα, την επαναστατικότητα, το μαχητικό πνεύμα της αντίστασης του Έλληνα νέου, του Έλληνα εθνικιστή δεν μπορείτε να την κάμψετε με κατάπτυστα νομοσχέδια. Δεν την κάμψατε εδώ και τέσσερα χρόνια με διωγμούς, σκευωρίες, φυλακίσεις, δολοφονίες.

Η Ελλάς προώριεται να ζήσει και θα ζήσει, πέρα από τις βρώμικες εξουσίες σας και τις ανίερές συμφωνίες σας. Η δύναμη του ελληνισμού, η δύναμη της νεολαίας θα νικήσει και η Χρυσή Αυγή είναι εγγυητής αυτού του λαμπρού ελληνικού μέλλοντος. Ήρθαμε να αγωνιστούμε και να νικήσουμε. Θα νικήσουμε, γιατί έχουμε πίστη, ιδέες, Αρχηγό και είμαστε πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα Έλληνες στο αίμα και στην ψυχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Θεοχαρόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο εξαιρετικά σημαντικό, το οποίο αφορά τρεις άξονες, δηλαδή την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και τελικά την ιδιωτική εκπαίδευση.

Για άλλη μία φορά βιώνουμε την τακτική της Κυβέρνησης να επιλέγει την αποσπασματικότητα στη νομοθέτηση και τον αιφνιδιασμό, καταθέτοντας πλήθος τροπολογιών και διατάξεις της τελευταίας στιγμής, που δείχνουν τον συγκεντρωτισμό στη λήψη των αποφάσεων και κυρίως την απουσία οράματος και στρατηγικής. Τροπολογίες έρχονται και μία εξ αυτών αποσύρθηκε πριν από λίγο. Νομίζω ότι αυτή δεν είναι λογική. Λέμε και ξαναλέμε ότι δεν πρέπει να συνεχίσουμε να λειτουργούμε μ' αυτόν τον τρόπο.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα προσεκτικά στην ομιλία σας και θέλω να πω το εξής. Κατά πρώτον, χρειάζεται εθνικός διάλογος για την παιδεία. Η παιδεία είναι ένα ζήτημα το οποίο είναι υπεράνω κομματικών σκοπιμοτήτων. Ξεκινήσατε έναν διάλογο με πολλές ενστάσεις, τις οποίες έχουμε παρουσιάσει, για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται. Όμως, όλα αυτά τα ζητήματα που είναι αίρια, όπως για παράδειγμα το ζήτημα της ιδιωτικής εκπαίδευσης,

που απαιτεί ένα συνολικό νομοσχέδιο, δεν έχουν έρθει ως προϊόν αυτού του εθνικού διαλόγου. Έρχονται και συζητούνται αποσπασματικά στην Ολομέλεια.

Ταυτόχρονα, θέλω να τονίσω ότι υπάρχει ένα έντονο κλίμα πόλωσης και συγκρουσιακό, θα έλεγα, μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας, μεταξύ της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό το συγκρουσιακό κλίμα, ακόμη και στο θέμα της παιδείας, αποκαλύπτεται και στη σημερινή συνεδρίαση. Είναι ένα κλίμα με το οποίο δεν μπορούμε να βρούμε μπροστά. Δεν μιλάμε για το αν μπορούμε να συνεννοηθούμε σε άλλα ζητήματα. Εδώ δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε στην παιδεία, με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται αυτή η συζήτηση.

Και τώρα θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια θέματα στα οποία αναφερθήκατε στην ομιλία σας και αφορούν, βέβαια, το νομοσχέδιο.

Είπατε για τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Μας θυμίσατε τις προγραμματικές δηλώσεις του Οκτωβρίου. Θα μπορούσα να αναφερθώ σε πολλά θέματα των προγραμματικών δηλώσεων που δεν έχουν τηρηθεί, σε πολλά θέματα που δεν αφορούν και την παιδεία. Όμως, δεν συνηθίζω να μιλάω για άλλα ζητήματα.

Εσείς στην ομιλία σας, στις προγραμματικές δηλώσεις, αναφέρατε ότι θα διερευνήσετε τη δυνατότητα ενός αριθμού μόνιμων διορισμών μέσα στο 2016. Αυτοί οι διορισμοί δεν έχουν γίνει ακόμα, αλλά υπάρχει δέσμευση, υπόσχεση θα το έλεγα καλύτερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): «Διερευνήση» δεν λέει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ναι. Απαντώ. Το διερευνάτε, λοιπόν, μέσα στο 2016 και ακόμα συνεχίζετε να το διερευνάτε. Είμαι ακριβής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σε άλλο σημείο στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης στις οποίες αναφερθήκατε λέτε: «Θα δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή και μέριμνα για την καθιέρωση ενός σύγχρονου συστήματος ειδικής αγωγής και παροχής εκπαιδευτικής υποστήριξης για όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Διότι αυτό σημαίνει ότι προωθούμε στην πράξη εκπαίδευση ίσων ευκαιριών για όλους και για όλες. Έμπρακτη απόδειξη του ενδιαφέροντός μας για την ειδική αγωγή – οι δηλώσεις είναι στις 6 Οκτωβρίου του 2015 – είναι η κυβερνητική απόφαση να προσληφθεί φέτος επιπλέον προσωπικό, περίπου χίλια άτομα, για την ειδική εκπαίδευση». Αυτή ήταν η υπόσχεσή σας τον Οκτώβριο του 2015!

Σήμερα, λοιπόν, έχετε φέρει μια τροπολογία –θα αναφερθώ σε αυτή στη συνέχεια– για την οποία αναφερθήκατε στην ομιλία σας. Είπατε, για παράδειγμα, ότι ενώ υπάρχει ανάγκη για περίπου εννιά χιλιάδες ανθρώπους, υπάρχουν μόνο δύο χιλιάδες διακόσιοι άνθρωποι που έχουν τελειώσει αυτές τις σχολές αυτήν τη στιγμή.

Η ερώτηση, λοιπόν, που προκύπτει είναι γιατί δεν παίρνετε πρώτα αυτούς, γιατί δεν ξεκινάτε και γιατί δεν τους πήρατε; Να πείτε ξεκάθαρα ότι δεν μπορείτε να ξεκινήσετε λόγω των οικονομικών δεδομένων της Κυβέρνησης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αλλού γι' αλλού!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ! Θα απαντήσετε στη συνέχεια. Μη βιάζεστε! Θα απαντήσετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ακούτε ή δεν ακούτε τι λέμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσετε! Εγώ σας λέω λοιπόν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αφού δεν ακούτε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αν δεν ακούω εγώ, κύριε Υπουργέ, δεν ακούει, όπως βλέπω εδώ, ούτε ο Σύλλογος Αποφοίτων Τμημάτων Ειδικής Αγωγής, ο οποίος σας έχει στείλει έγγραφο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: ...με τίτλο «Άμεση απόσυρση της τροπολογίας που συνθλίβει μαθητές με αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και εκπαιδευτικούς ΠΕ61 και ΠΕ71».

Βεβαίως, όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε προηγουμένως, εδώ δεν υπάρχει θέμα σύγκρουσης μεταξύ ειδικοτήτων. Το ζήτημα που υπάρχει είναι να βρούμε πραγματικά τον τρόπο, με τον οποίο θα υπάρχει η καλύτερη δυνατή εκπαίδευση και γι' αυτούς τους μαθητές, αλλά βεβαίως να υποστηρίξουμε και τους εκπαιδευτικούς να έχουν αυτήν τη δυνατότητα.

Όμως, κατά τη γνώμη μας, πρόκειται για μια απαράδεκτη διάταξη, που θα πρέπει να αποσυρθεί. Η συγκεκριμένη ειδικότητα απαιτεί γνώσεις, δεξιότητες και ψυχικές αντοχές που δεν μπορούν να καλύψουν κάποια επιμορφωτικά σεμινάρια. Υπάρχουν πολλοί αδιόριστοι ειδικοί επιστήμονες που θα μπορούσαν να καλύψουν τα κενά.

Θα μπορούσε να δεχθεί κανείς την κάλυψη των κενών από άτομα που έχουν μεταπτυχιακά ή διδακτορικά στο συγκεκριμένο αντικείμενο. Όμως, με τίποτα δεν μπορούμε να δεχτούμε να εξομωθούν όλα αυτά με κάποια σεμινάρια, έστω και τετρακοσίων ωρών, ενώ επιπλέον δεν διευκρινίζεται και από ποιον φορέα θα προέρχονται.

Συνεπώς, νομίζω ότι αυτό το θέμα πρέπει να το δείτε ξανά και δεν πρέπει να προχωρήσετε. Ακόμα, πρέπει να μπούμε σε μια συζήτηση σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Επίσης, είπατε ότι επαναφέρατε τη δημοκρατία στα σχολεία. Κοιτάξτε, επειδή είναι βαριές οι κουβέντες που αφορούν τη δημοκρατία, νομίζω ότι δεν πρέπει να λέγονται κυρίως από εσάς, ο οποίος γνωρίζει καλά περί τίνος πρόκειται, όταν μιλάμε για τη δημοκρατία.

Είπατε, επίσης, να μην κατακυλήσουν οι δαπάνες της παιδείας ως ποσοστό του ΑΕΠ. Είναι χαμηλές οι δαπάνες για την παιδεία; Είναι χαμηλές! Έπρεπε και πρέπει να αυξηθούν; Θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Πρέπει να αυξηθούν! Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Είμαι ο πρώτος που θα σας το πω. Όμως, δεν αυξήθηκε και στο δικό σας χρονικό διάστημα. Εκτός αν θεωρήσετε αύξηση κάποια στιγμή ως ποσοστό του ΑΕΠ την αύξηση των δαπανών, λόγω μείωσης του ΑΕΠ, επειδή δεν θα έχουμε ανάπτυξη. Συνεπώς, εδώ χρειάζεται μια πραγματική στροφή στην πολιτική, για να μπορεί να υπάρξει αύξηση και των δαπανών ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Βεβαίως, αναφερθήκατε και στην αριστεία. Και η δική μου κριτική, κύριε Υπουργέ, στο συγκεκριμένο θέμα δεν είναι από τη νεοφιλελεύθερη πλευρά. Αναφέρατε ότι στην αριστεία κρύβονται πολιτικές που οδηγούν σε όξυνση κοινωνικών ανισοτήτων. Μπορεί να υπάρχει και αυτή περίπτωση; Μπορεί να υπάρχει. Όμως, όταν προβάλλεται αυτό και δεν προβάλλεται ότι η αριστεία έχει και το θετικό, το οποίο μπορεί να παρακινήσει και να πάμε προς τα πάνω και όχι προς τα κάτω την εκπαίδευση, σημαίνει ότι θέλουμε να δημιουργήσουμε μία –θα έλεγα εγώ– τεχνητή σύγκρουση στο συγκεκριμένο θέμα, η οποία δεν έχει κανένα νόημα.

Θυμίζω τον προκάτοχό σας, που έλεγε ότι η αριστεία είναι ρετσινιά. Δεν είχα ακούσει εσείς να λέτε μέχρι τώρα ότι το υιοθετείτε το συγκεκριμένο, αλλά άκουσα αυτή τη συγκεκριμένη φράση σήμερα στην ομιλία σας.

Και βεβαίως, αναφερθήκατε –και θα τα πω στη συνέχεια– στο προσφυγικό και είπατε ότι η Κυβέρνηση συνολικά ανταποκρίνεται στην αλληλεγγύη. Ξέρετε ότι με πολύ μεγάλη διάθεση για συνεννόηση προσπαθήσαμε να δούμε το προσφυγικό και με τον αρμόδιο Υπουργό και στα νομοσχέδια, αλλά και όταν έφερε τη συμφωνία Ευρώπης-Τουρκίας. Όμως, υπάρχουν πολλές καθυστερήσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα και οι πρόσφυγες να έχουν προβλήματα και οι πολίτες, καθυστερήσεις οι οποίες υπάρχουν και στο Ελληνικό –τις παραδέχθηκε και ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Μουζάλας– καθυστερήσεις οι οποίες υπάρχουν παντού στο συγκεκριμένο ζήτημα. Θα αναφερθώ σε λίγο στο συγκεκριμένο θέμα σε σχέση με την εκπαίδευση.

Είπατε, επίσης, ότι τα βιβλία είναι έτοιμα στην ώρα τους και

αυτό καθιστά τη χώρα αξιόπιστη για να βγει από τη κρίση. Η χώρα θα βγει από τη κρίση, όταν αλλάξουμε, επιτέλους, πολιτική, όταν θα πούμε αλήθειες, θα προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς της πολιτικής και στην παιδεία, όπου χρειάζονται βαθιές αλλαγές, και όχι βέβαια όταν θα κάνουμε τα αυτονόητα, τα αυτονόητα που είπατε ότι ορισμένες χρονιές, για άλλους λόγους, μπορεί να μην είχαν συμβεί, αλλά η αλήθεια είναι ότι ακριβώς τις προηγούμενες χρονιές, απ' ό,τι είχε αναλάβει η κυβέρνηση σας, είχαν συμβεί. Αυτό γνωρίζω, τουλάχιστον, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω δει.

Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης θα έπρεπε να αποτελεί προτεραιότητα στο εξωτερικό, βέβαια, διότι πέρα από τα εθνικά χαρακτηριστικά έχει σημαντικό οικονομικό, πολιτιστικό και κοινωνικό αποτύπωμα. Θα περιμέναμε, λοιπόν, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο να εξελιχθεί και να προσαρμοστεί στα νέα πλέον δεδομένα η πολιτική της χώρας μας στον τομέα αυτό, μέσα από σύγχρονες παραδοχές να επικαιροποιηθούν οι στόχοι, με στοχευμένες και ποιοτικές δράσεις, έτσι ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη προσέλευση ομογενών μαθητών στις ελληνόγλωσσες σχολικές μονάδες και για να αντιμετωπιστούν τα όποια προβλήματα διοικητικής διάρθρωσης και αποτελεσματικότητας.

Οι διατάξεις, όμως, στις οποίες είμαστε θετικοί -στο Πρώτο Κεφάλαιο αναφερόμαι- αλλά παρ' όλα αυτά ρυθμίζουν την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, δεν μαρτυρούν κάποιο όραμα ή έναν σαφή επανασχεδιασμό. Είναι ξεκάθαρο αυτό. Στοχεύουν μεν στην επίλυση κάποιων ζητημάτων, αλλά πρόκειται εν πολλοίς για ήδη ψηφισμένες διατάξεις με ελάχιστες τροποποιήσεις.

Το ίδιο πάνω-κάτω ισχύει και για το Δεύτερο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου, που αφορά στο κρίσιμο ζήτημα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Δυστυχώς, δεν υπάρχει μια ουσιαστική νομοθετική παρέμβαση, αλλά μία διευθέτηση σε υφιστάμενους νόμους ζητημάτων διοικητικού χαρακτήρα, χωρίς προοπτική και στρατηγική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γίνεται άραγε κατανοητό το πώς εννοείται η διαπολιτισμική εκπαίδευση μέσα από το μοντέλο εκπαίδευσης που θα προωθηθεί για την ένταξη των αλλογλωσσων μαθητών και προσφύγων; Δεν γίνεται.

Καθίσταται σαφές ότι ο στόχος της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης είναι η σχέση μεταξύ των ομάδων με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο -εθνικό, γλωσσικό, θρησκευτικό- να βασίζεται στην αλληλοκατανόηση, τον αμοιβαίο σεβασμό και την αλληλεπίδραση; Εννοώ μέσα από το θεσμικό πλαίσιο όλα αυτά, όχι σε θεωρητικό επίπεδο. Δεν καθίσταται σαφές, διότι δεν προσδιορίζονται ρητά οι σκοποί της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και η αναγκαιότητα της ενίσχυσής της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε θα μου δώσετε και τη δευτερολογία μου.

Και προφανώς, η σημασία της δεν έχει να κάνει μόνο, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, με την αντιμετώπιση του ακροδεξιού εξτρεμισμού ή με τις ρατσιστικές αντιλήψεις και πρακτικές, που σαφώς έχουν ενισχυθεί και πρέπει να αντιμετωπιστούν, αλλά η διαπολιτισμική κατανόηση στο εκπαιδευτικό σύστημα έχει πολλαπλά οφέλη και σε άλλα επίπεδα. Δεν μπορεί να προέλθει από ένα σύνολο μέτρων, τα οποία τα αθροίσαμε και τώρα πρέπει να τα υλοποιήσουμε.

Η έννοια, λοιπόν, της διαπολιτισμικότητας στην εκπαίδευση οφείλει να διαπερνά, όχι μόνο το σχολικό πρόγραμμα, αλλά και τη συλλογική λειτουργία του σχολείου, ενός σχολείου μέσα στο οποίο ο μαθητής θα γνωρίζει, θα αντιλαμβάνεται, αλλά και θα κρίνει ποιος είναι, την ιστορία, τη θρησκεία, τη γλώσσα, τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα του.

Η συνειδητοποίηση της ταυτότητας με την παράλληλη τόνωση της υπευθυνότητας των μαθητών, είναι το διαβατήριο τόσο για την προστασία της ταυτότητας όσο και για την ενίσχυση της ανοχής και του σεβασμού των διαφορετικών εθνικών και πολιτιστικών ταυτοτήτων. Μόνο η υιοθέτηση θετικών στάσεων από τη μερίδα των μαθητών μπορεί να οδηγήσει στην αξιοποίηση του πολυπολιτισμικού δυναμικού της τάξης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διαπολιτισμική εκπαίδευση

απαιτεί πράγματι έναν συνεκτικό και ολοκληρωμένο σχεδιασμό. Στο νομοσχέδιο, όμως, αυτό περιέχονται απλώς αποσπασματικές ρυθμίσεις. Προβλέπονται και τέτοιες αποσπασματικές ρυθμίσεις και για το προσωπικό των σχολείων, καθώς και εξουσιοδότηση για υπουργικές αποφάσεις που θα καθορίζουν σημαντικά ζητήματα, ενώ θα έπρεπε να εντάσσονται σε έναν γενικότερο σχεδιασμό.

Ζητάτε εν λευκώ εξουσιοδότηση και για τα ζητήματα που αφορούν στην ίδρυση δομών υποδοχής για την εκπαίδευση των προσφύγων, που ανέφερα και προηγουμένως, και τον καθορισμό της οργάνωσης της λειτουργίας του προγράμματος εκπαίδευσης και τα κριτήρια στελέχωσης αυτών.

Κυρίες Υπουργέ, στις 23 Ιουνίου κατέθεσα ερώτηση σχετικά με την εκπαιδευτική ενσωμάτωση χιλιάδων παιδιών προσφύγων - σύμφωνα με τα στοιχεία της UNICEF είναι είκοσι δύο χιλιάδες - που βρίσκονται στη χώρα μας.

Στην απάντηση που λάβαμε από εσάς και τον κ. Μουζάλα στις 14 Ιουλίου μας ενημερώνετε για τη συγκρότηση επιτροπής για τη στήριξη των παιδιών προσφύγων, για τη συγκρότηση επισημονικής ομάδας για υποβοήθηση της επιτροπής, για επιμόρφωση στελεχών εκπαίδευσης και για τη δημιουργία κατάλληλων χώρων. Το δε Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησής μας επισημαίνει ότι η ακριβής εικόνα του αριθμού παιδιών και κατ' επέκταση των εκπαιδευτικών αναγκών, θα προκύψει μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας προκαταγραφής αιτήσεων ασύλου, που έχει ξεκινήσει από την Υπηρεσία Ασύλου και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ. Απαντήσεις, δηλαδή, γενικόλογες, που δεν δίνουν στοιχεία για συγκεκριμένες δράσεις, ενταγμένες σε ένα αξιόπιστο και ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα.

Παράλληλα, διαβάζουμε σε δημοσιεύματα πώς προβλέπονται να λειτουργήσουν από τα τέλη Σεπτεμβρίου οι τάξεις υποδοχής, όπου υπάρχουν περισσότερα στοιχεία. Λέτε εκεί «να μπορούν να μάθουν ελληνικά, τη γλώσσα τους, να καλλιεργήσουμε κάποια ξένη γλώσσα αν μπορούμε και μετά -σύνομα- αφού περάσουμε από το πρώτο στάδιο, να μπορούν να διδαχθούν στις ίδιες τάξεις μαζί με τα ελληνόγλωσσα» -αναφέρομαι στα δημοσιεύματα τα οποία αναφέρονται σε δηλώσεις σας- και ότι «στις τάξεις αυτές θα κληθούν να διδάξουν δάσκαλοι οι οποίοι έχουν μια εμπειρία από το παρελθόν, εκπαιδευτικοί οι οποίοι γνωρίζουν να διδάσκουν την ελληνική ως δεύτερη ξένη γλώσσα και θα αξιοποιηθούν και άνθρωποι που έχουν μια εμπειρία».

Επίσημη, όμως, συγκεκριμένη και κοστολογημένη πρόταση υπάρχει, κυρίες Υπουργέ; Υπάρχει στο συγκεκριμένο θέμα πλήρης σχεδιασμός; Εμείς θα δώσουμε εξουσιοδότηση για να κάνει τι ακριβώς; Πρέπει να μας εξηγηθείτε αναλυτικά στη δευτερολογία σας, διότι διαφαίνεται σε αυτό το εξαιρετικά κρίσιμο θέμα ένας συγκεντρωτισμός και μια προχειρότητα και, δυστυχώς, απουσιάζει κάποιο ολοκληρωμένο σχέδιο.

Στην ερώτηση την οποία είχα καταθέσει και τις απαντήσεις τις οποίες είχα πάρει μάλιστα από τον αρμόδιο Υπουργό κ. Μουζάλα τον Ιούλιο, μου είχε πει ότι θα μου δώσει αναλυτικά στοιχεία τον Σεπτέμβριο για όλα, όσον αφορά τον ακριβή αριθμό, την εθνικότητα, την ηλικία και το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών. Ως πρώτα στοιχεία, όμως, ήδη έχουμε εντεκάμισι χιλιάδες προσφυγόπουλα στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία. Δεν είναι ακριβώς ίδια με αυτά της UNICEF. Πάντως χρειάζεται ένας κοστολογημένος σχεδιασμός, γιατί υπάρχει και κόστος εδώ πέρα, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα να μην εστιάσω και να παω δυο κουβέντες για το άρθρο 28, το οποίο άλλωστε μονοπώλησε και τη συζήτηση. Επαναλήφθηκε και μια άλλη προσφιής τακτική της Κυβέρνησης, η ένταξη δηλαδή κάποιου άρθρου το οποίο μονοπωλεί το ενδιαφέρον και στο οποίο επικεντρώνονται συζητήσεις και εντάσεις, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τα υπόλοιπα βασικά άρθρα του νομοσχεδίου.

Στο νομοσχέδιο της έρευνας ασχοληθήκαμε με τα νηπιαγωγεία. Τώρα ασχολούμαστε με το άρθρο 28 στην ιδιωτική εκπαίδευση και πιο συγκεκριμένα στις εργασιακές σχέσεις και στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων. Δημιούργησε ένταση το άρθρο και τη γενικότερη αναταραχή στη συζήτηση.

Κατ' αρχάς να τονίσουμε το βασικότερο όλων. Αυτό που απαι-

τείται είναι η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τη διατήρηση ενός σταθερού πλαισίου κρατικής εποπτείας για τα ιδιωτικά σχολεία. Δεν μιλάμε για μια κατάσταση ασφυκτική από το κράτος, αλλά ούτε για μια λογική άναρχης λειτουργίας. Πρέπει να διασφαλιστεί η απαραίτητη ισορροπία μεταξύ της απουσίας κρατικής εποπτείας και της ολοκληρωμένης -ολοκληρωτικής θα έλεγα- κρατικής παρέμβασης. Πρέπει να υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο, με βάση το οποίο να προασπίζονται τα εργασιακά δικαιώματα, χωρίς να ακυρώνεται η ευελιξία που χαρακτηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι στο εξής: Στην εκπαίδευση δεν χωρά το δόγμα «ό,τι πληρώνεις, παίρνεις». Η βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης είναι το πρώτιστο, καθώς αυτός είναι ο στόχος τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά σχολεία: Να εξυπηρετούν τον μαθητή και να του παρέχουν τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες. Υπάρχει, όμως, αποσπασματικότητα και στρεβλή αντιμετώπιση του όλου θέματος.

Εμείς έχουμε τοποθετηθεί ξεκάθαρα. Θεωρούμε ότι και η ιδιωτική εκπαίδευση πρέπει να εποπτεύεται από το Υπουργείο Παιδείας. Θεωρούμε ότι πρέπει να επανέλθουν γι' αυτό το θέμα οι ρυθμίσεις του ν.3848/2010, που μπορεί να αποτελέσει τη βάση για έναν νέο εφ' όλης της ύλης διάλογο, καθώς ουσιαστικά δεν είχε οδηγήσει ούτε σε απολύσεις, αλλά υπήρχε και η ευελιξία.

Η Κυβέρνηση έπρεπε και πρέπει να δείξει συναινετικό πνεύμα, χωρίς εμμονές. Θεωρούμε ότι στόχος όλων μας πρέπει να είναι να βελτιώσουμε την κατάσταση προς το καλύτερο, τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά σχολεία και όχι μια εξομίσωση προς τα κάτω.

Κοιτώντας το επίμαχο άρθρο, διαπιστώνει κανείς ότι εν πολλοίς πρόκειται για έναν συνδυασμό παλαιότερων νόμων, όσον αφορά το θέμα των εργασιακών σχέσεων και των απολύσεων στα ιδιωτικά σχολεία. Όμως υπό το φως των διαρκώς μεταβαλλόμενων συνθηκών, αυτό που θα έπρεπε να γίνει είναι ένας εκτεταμένος διάλογος, που θα κατέληγε σε ένα συνολικό νομοσχέδιο για την ιδιωτική εκπαίδευση, η οποία θα πρέπει να αντιμετωπιστεί συνολικά. Πέρα από αυτήν την αναγκαιότητα, μας προκαλούν ανησυχία τόσο οι αιτιάσεις της Κυβέρνησης όσο και οι αντιδράσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τους εξής λόγους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση δεν πείθει ότι την απασχολεί η αποτελεσματική εποπτεία της ιδιωτικής εκπαίδευσης για την αποφυγή ανομιών, που όντως έχουν παρατηρηθεί. Από την άλλη, η Αξιωματική Αντιπολίτευση σε καμμία περίπτωση δεν πείθει ότι ενδιαφέρεται για την ποιότητα της παρεχόμενης ιδιωτικής εκπαίδευσης. Τα ιδιωτικά σχολεία δεν είναι σουπερμάρκετ, αλλά ταυτόχρονα δεν χρηματοδοτούνται από το κράτος, αλλά από ιδιώτες. Συνεπώς, πρέπει να βρεθεί η χρυσή τομή εδώ, που θα στοχεύει στην προστασία της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τότε γιατί λέτε για τα κουπόνια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε ακούσει την πρόταση αυτήν που αναφέρετε από τη Δημοκρατική Συμπράταξη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τι λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε ακούσει νεοφιλελεύθερες προτάσεις από τη Δημοκρατική Συμπράταξη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ερωτώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να το ρωτήσετε από εκεί που τα ακούτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μην διακόπτετε.

Κύριε Θεοχαρόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Απλώς διέκοψε ο κύριος Υπουργός, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να περιλαμβάνει ορισμένες θετικές διατάξεις, όπως του Πρώτου Κεφαλαίου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό. Αυτό, όμως, δεν του αφαιρεί την αποσπασματικότητα,

την προχειρότητα και κυρίως την έλλειψη του ολοκληρωμένου σχεδιασμού, καθώς και του πλάνου μιας ολοκληρωμένης πολιτικής, κοστολογημένης.

Θέλω να πιστεύω ότι όλοι σε αυτήν την Αίθουσα επιθυμούμε μια παιδεία η οποία θα εξυπηρετεί τον μαθητή τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού σχολείου, χωρίς διακρίσεις από καμμία πλευρά, ούτε υπέρ του μαθητή του δημοσίου σχολείου ούτε υπέρ του μαθητή του ιδιωτικού σχολείου, και θα διασφαλίζει τα δικαιώματα τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού λειτουργού, χωρίς παράλληλα να αφήνεται περιθώριο για καταχρηστικές συμπεριφορές. Η παιδεία αφορά όλους τους πολίτες και πρέπει να είναι υπεράνω των κομματικών σκοπιμοτήτων. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Θεοχαρόπουλο.

Ξεκινάμε τον κύκλο των ομιλητών. Πριν ξεκινήσουμε με τον πρώτο ομιλητή, τον κ. Μιχελή, να γίνει μια συνεννόηση με το Σώμα. Έχει προαποφασιστεί, από την έναρξη της συνεδρίασης, να διακόψουμε τη συνεδρίαση στις 12 τα μεσάνυχτα. Έως τότε, λοιπόν, είναι δύο ώρες, εκατόν είκοσι λεπτά. Οι ομιλητές, δηλαδή, που μπορούν άνετα ως τότε να πάρουν τον λόγο είναι μέχρι και την κυρία Καραμανλή, ενδεχομένως και ένας ή δύο συνάδελφοι Βουλευτές, επιπλέον. Ενδεχομένως. Βάζουμε, όμως, ως καταλυτικό στόχο το όνομα αυτό, για να γνωρίζουν και οι Βουλευτές τα περιθώρια του χρόνου και ενδεχομένως, να ετοιμάζονται. Να ξεκινήσουμε, λοιπόν, με τον κ. Μιχελή από το ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Μιχελή έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, φθάσαμε σήμερα στην Ολομέλεια με το σχέδιο νόμου για ζητήματα σχολείων των ελληνοπαίδων του εξωτερικού και την ιδιωτική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις. Είναι γνωστό ότι έχει προηγηθεί μια ενδιαφέρουσα έως και έντονη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά κυρίως δημοσίευση άρθρων, ακραίων και υπερβολικών απόψεων σε διάφορα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

Θα σταθώ συγκεκριμένα σε ζητήματα της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Οι γνώστες των εκπαιδευτικών πραγμάτων ξέρουν ότι η ιδιωτική εκπαίδευση υπάρχει στη χώρα, σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια βαθμίδα, από πολλές δεκαετίες πριν. Όσοι εμβαθύνουν στα εκπαιδευτικά ζητήματα γνωρίζουν ότι αυτό δεν αποτέλεσε ενέργεια κάποιων «φωτισμένων» επιχειρηματιών, αλλά προσπάθεια της ελληνικής ελίτ για την μόρφωση των παιδιών της σε χωριστά και εκλεκτά σχολεία από αυτά των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων, παράλληλα βέβαια και προσφορά εύπορων Ελλήνων του εξωτερικού σε σχολεία της πατρίδας μας.

Στην πορεία του χρόνου η ιδιωτική εκπαίδευση επεκτάθηκε ευρύτατα σε ποικίλες μορφές -ξενόγλωσση, φροντιστήρια και άλλες- εξυπηρετώντας νέες εκπαιδευτικές ανάγκες που προέκυψαν τις δεκαετίες του '60 και του '70, ανάγκες που αποδείχθηκε ότι αδυνατούσε να εκπληρώσει το δημόσιο σχολείο. Τότε αποτέλεσε ευρύ επιχειρηματικό ενδιαφέρον. Ορθώς οι πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας ενέταξαν όλες τις μορφές αυτής της ιδιωτικής εκπαίδευσης στον έλεγχό του, προκειμένου τα σχολεία κυρίως να έχουν έγκυρους τίτλους σπουδών. Ο έλεγχος αυτός είχε ως δεδομένο ότι το ιδιωτικό σχολείο είναι πρωτίστως σχολείο και όχι επιχείρηση και κατά συνέπεια πρέπει να ακολουθεί το αναλυτικό και ωρολόγιο πρόγραμμα του δημοσίου, όπως και τις άλλες διατάξεις λειτουργίας αυτού.

Η λογική αυτή ανατράπηκε τελευταία επί υπουργίας κ. Αρβανιτόπουλου. Ήταν την εποχή που καταργούσε παραγωγικές ειδικότητες των ΕΠΑΛ, απέλυε μόνιμους εκπαιδευτικούς και την ίδια στιγμή εγκαινίαζε ιδιωτικά ΙΕΚ. Αντίληψη που επιβαλλόταν: Τα ιδιωτικά σχολεία είναι επιχειρήσεις, άρα υπάγονται στις αντίστοιχες υπηρεσίες και τα αντίστοιχα Υπουργεία πέραν αυτού του Παιδείας, αντίληψη σύμφωνη με τις απόψεις περί εκπαίδευσης-εμπορεύματος και μαθητή-πελάτη.

Πέρα από τα προαναφερόμενα, ας δούμε και την πρακτική λειτουργία ορισμένων -θα το τονίσω- ιδιωτικών σχολείων, κυρίως

της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Σταχυολογώ μερικά: Απουσία φοίτησης μαθητών χωρίς να καταγράφεται. Για την πιστοποίηση της παρουσίας του μαθητή αρκούσε η καταβολή διδάκτρων. Άρση της προφορικής και γραπτής βαθμολόγησης σε πολλές περιπτώσεις όλων των μαθητών του σχολείου, απόντων συνήθως, με απολυτήριο «είκοσι», προκειμένου να αξιοποιήσουν ως αριστείο αυτό το «είκοσι» για διεκδίκηση θέσης στο δημόσιο, κάτι που έγινε. Ταυτόχρονη εγγραφή σε δύο σχολεία του ίδιου μαθητή και απόδοση σ' αυτόν δύο τίτλων σπουδών με διαφορετικές ειδικότητες για αύξηση των τυπικών του προσόντων. Σχολάρχες που αποφεύγουν τον έλεγχο του διδακτικού τους προσωπικού είτε λόγω ελλείπων προσόντων, είτε λόγω «μαύρης» εργασίας αυτών. Τα παραπάνω είναι μερικά από τα δεδομένα που αναφέρθηκαν και από τον ελεγκτή δημόσιας διοίκησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ερωτώ: Αλήθεια, φαντάζεται κανείς δημόσιο σχολείο με τέτοια λειτουργία; Το θεωρώ απολύτως αδιανόητο.

Πώς αντιμετωπίστηκαν αυτά; Είναι γνωστά από το 2006-2007. Τότε το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε σε νομοθετική ρύθμιση για τον επανέλεγχο, επανέλεγχοι που ξεχάστηκε να γίνει και είχαν περισσό θράσος μερικές εφημερίδες να εγκαλούν τη σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για το τι κάνει για τα πλαστά πτυχία. Έτσι χαρακτηρίζαν τα απολυτήρια αυτών των ΤΕΕ. Το σημερινό νομοθέτημα επαναφέρει τη λογική πως το ιδιωτικό σχολείο δεν είναι επιχείρηση, είναι πρωτίστως εκπαιδευτικό ίδρυμα. Κατά συνέπεια και εφόσον οι τίτλοι σπουδών αυτού είναι ισότιμοι με αυτούς του δημοσίου, υπόκεινται στις εκπαιδευτικές διατάξεις και τον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας.

Στη χώρα μας ποτέ δεν περιορίστηκε το δικαίωμα γόνων εύπορων οικογενειών να φοιτούν σε χωριστά σχολεία απ' αυτά των παιδιών των λαϊκών τάξεων. Δεν είναι, όμως, αποδεκτή η απαίτηση να παίρνουν τίτλους σπουδών με όποια εκπαιδευτική διαδικασία επιλέγουν οι ιδιώτες σχολάρχες. Το παράδειγμα ιδιωτικών πανεπιστημίων της αλλοδαπής όπου ο πατέρας-χορηγός του πανεπιστημίου εξασφαλίζει τίτλο σπουδών για τον υιό του, στην πλειοψηφία των Ελλήνων εκτιμώ πως δεν είναι αποδεκτό. Η εμμονή κυρίως του εκπροσώπου των σχολαρχών να χαρακτηρίζεται ως συνδικαλιστικές επιτροπές, κάτι περίπου σοβιέτ, τα υπηρεσιακά συμβούλια της εκπαίδευσης, δείχνει πού επιθυμούν να οδηγήσουν τα πράγματα, ουσιαστικά στην κατάργηση των υπηρεσιακών συμβουλίων και την πλήρη ασύδοτη δράση των ιδιωτικών σχολείων ως επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Για όσους δεν γνωρίζουν, με τον ν.309/1976 καθιερώθηκε η συμμετοχή των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών στα υπηρεσιακά συμβούλια. Ενημερώνω, επίσης, ότι αυτά τα υπηρεσιακά συμβούλια των εκπαιδευτικών λειτουργούσαν ακόμα και επί της εποχής του Μεταξά. Βέβαια, τότε αντί για εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών υπήρχε εκπρόσωπος στρατιωτικού διοικητή.

Καταλήγοντας, θα επισημάνω πως το σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει χρόνια ζητήματα της εκπαίδευσης, όπως αυτά των Ελληνοπαίδων, και επαναφέρει την ιδιωτική εκπαίδευση στη λογική του εκπαιδευτικού ιδρύματος. Όσοι την αμφισβητούν, εκτίθενται ανεπανόρθωτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχελή.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να απολογηθώ εκ των προτέρων σε αγαπητούς καθηγητές μου, τους οποίους θα στενοχωρήσω. Δεν είναι στην Αίθουσα, ανάμεσά σας, αλλά ήταν στα θεωρεία. Ούτως ή άλλως τους στενοχωρούσα και όταν ήμουν στο σχολείο και επομένως, με αυτή την έννοια, θα το έχουν συνηθίσει σχετικώς.

Ξεκινώ αυτή την παρέμβασή μου με μια αναφορά στην ομιλία την οποία έκανε στην επιτροπή ο Υπουργός κ. Φίλης, ο οποίος αναρωτήθηκε αν αυτές οι διατάξεις είναι μπολσεβίκικου τύπου. Το αληθές, βέβαια, είναι ότι ο μπολσεβικισμός σε αυτή την Αί-

θουσα εκπροσωπείται επαξίως από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το οποίο έχει και μια συνέπεια στην άποψή του. Τι λέει; Λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν καθόλου ιδιωτικά σχολεία. Απλό, σαφές, καθαρό. Δεν στηρίζεται στο Σύνταγμα, αλλά το Σύνταγμα είναι αστικό Σύνταγμα, αλλά αυτή είναι μια καθαρή άποψη.

Το ερώτημα είναι αν η νομοθεσία την οποία προωθεί ο κ. Φίλης, στην πραγματικότητα οδηγεί στο αυτό αποτέλεσμα. Τι είναι αυτό το οποίο κάνει ο κ. Φίλης;

Ο κ. Φίλης και η Κυβέρνηση, για να είμαστε απολύτως συνεννοημένοι, λέει το εξής: Προσλήψεις γίνονται με την έγκριση από τον διευθυντή της οικείας διεύθυνσης. Για δυο χρόνια υπάρχει μια περίοδος δοκιμής. Μετά τα δυο χρόνια, εάν αποφασίσει να διατηρηθεί η σύμβαση, μετατρέπεται σε αορίστου χρόνου. Σύμφωνοι. Μόνο που δεν λύεται κανονικά, όπως όλες οι συμβάσεις αορίστου χρόνου, δηλαδή με απλή καταγγελία, αλλά από τον εργοδότη. Για ποιους λόγους; Λέει τους λόγους. Κατάργηση σχολείων -πρέπει να κλείσει το σχολείο- κατάργηση τάξεων και τμημάτων τάξεων, συμπλήρωση του εβδομηκοστού έτους ηλικίας. Αλλιώς, ο μόνος άλλος λόγος είναι -ακούστε!- αν ο εργοδότης επικαλείται και αποδεικνύει επαρκώς αιτιολογημένη διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος στο σχολείο -σε όλο το σχολείο- λόγω αδυναμίας συνεργασίας εργοδότη - εκπαιδευτικού. Πότε υπάρχει περίπτωση να γίνει αυτό; Υπάρχει μια κρίση ότι κάποιος δεν κάνει τη δουλειά του καλά. Ε, δεν δημιουργείται και διαταραχή σε όλο το σχολείο απ' αυτό. Άρα στην πραγματικότητα ο εργοδότης ποτέ.

Όμως υπάρχει μια δεύτερη περίπτωση όπου απολύονται από τον ιδιοκτήτη του σχολείου λόγω σωματικής και πνευματικής ανικανότητας -μάλιστα- συμπλήρωσης του χρόνου υπηρεσίας για λήψη πλήρους σύνταξης -μάλιστα- επιβολής πειθαρχικής ποινής απόλυσης από το οικείο πειθαρχικό συμβούλιο -τι να έχει κάνει, δηλαδή, ο άνθρωπος, φανταστείτε- ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους -μάλιστα- η οποία διαπιστώνεται από το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο, δηλαδή από το κράτος. Μάλιστα.

Υπάρχει ένα απλό ερώτημα: Παρέχεται στη χώρα μας δωρεάν δημόσια εκπαίδευση στα δημόσια σχολεία. Σωστά; Σωστά. Ταυτόχρονα το Σύνταγμα λέει ότι προστατεύεται η λειτουργία ιδιωτικών σχολείων. Σωστά; Σωστά. Ερώτημα: Γιατί κάποιος επιλέγει να στείλει τα παιδιά του σε ένα σχολείο στο οποίο πληρώνει και δεν επιλέγει να τα στείλει σε ένα σχολείο στο οποίο δεν πληρώνει; Είναι τρελός ο άνθρωπος αυτός; Το κάνει για έναν λόγο. Γιατί το Σύνταγμα του δίνει το δικαίωμα να επιλέγει να μην εμπιστευτεί τον Υπουργό Παιδείας, να μην εμπιστευτεί το δημόσιο σύστημα. Γι' αυτόν τον λόγο το κάνει.

Προσέξτε, αν ήταν να το εμπιστευτεί -και πάμε τώρα στην επιλογή- το κάνει γιατί τα κτήρια είναι πιο ωραία; Δηλαδή, κάθεται κάποιος και κάνει αυτή τη δαπάνη για να έχει ωραία κτήρια; Γιατί το κάνει; Το σχολικό πρόγραμμα εν πολλοίς είναι το ίδιο. Το κάνει στην πραγματικότητα γιατί αποβλέπει σε καλύτερη εκπαίδευση που συνδέεται με το ανθρώπινο δυναμικό.

Γιατί είναι καλύτερο το ανθρώπινο δυναμικό κατά την κρίση αυτού; Μπορεί να μην είναι. Όμως, μπορεί να είναι κατά την κρίση που θεμιτά δίνει τη δυνατότητα ο συνταγματικός νομοθέτης να κάνει ο πολίτης και να επιλέξει. Γιατί είναι καλύτερο; Σε τι είναι καλύτερο; Τι το διαφοροποιεί; Η επιλογή του και η διαδικασία αξιολόγησής του.

Τι κάνετε, λοιπόν, εσείς σήμερα εδώ; Καταργείτε το δικαίωμα της επιλογής. Καταργείτε τη διαδικασία αξιολόγησης. Άρα καταργείτε τους βασικούς λόγους για να επιλέξει κάποιος την ιδιωτική εκπαίδευση. Εξ ου και κάλλιστα μπορεί ο κύριος Υπουργός να χαρακτηριστεί ένας ύπουλος μπολσεβίκος, πονηρός, ένας ο οποίος δεν λέει τα πράγματα με το όνομά τους, δεν έρχεται ευθέως να πει αυτό το οποίο γίνεται, αλλά στην πραγματικότητα από την πίσω πόρτα προσπαθεί να καταργήσει κάτι εξαιρετικά βασικό. Τι είναι αυτό; Το δικαίωμα επιλογής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που καταργείτε με τη διάταξη αυτή, είναι το δικαίωμα επιλογής. Αυτό κάνετε. Αυτό πλήττετε.

Και κάνετε και κάτι ακόμα. Λέτε τώρα: «Ξέρετε; Αυτό το κά-
νουμε γιατί το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αναγνωρίσει...» -

επικαλεστήκατε μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας- «...ότι πράγματι δεν είναι αμιγώς επιχειρηματικές οι δραστηριότητες στα σχολεία, αλλά επειδή παρέχουν εκπαιδευτικό έργο, υπάγονται στην εποπτεία, πράγματι, του Υπουργείου Παιδείας και της πολιτείας».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ένα λεπτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το ένα λεπτό το έχω ούτως ή άλλως. Έλεγα για κάτι πρόσθετο. Το ένα λεπτό το δικαιούμαι. Δεν θα το αιτούμην. Η αίτηση δεν θα είχε νόημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρήστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέω, λοιπόν, το εξής: Το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο επικαλείστε, τι λέει; Γιατί τα λέτε πάντα λειψά όταν ερχόμαστε στα νομικά. Διαβάζετε τα μισά που σας αρέσουν. Τα άλλα μισά που δεν σας αρέσουν, δεν τα λέτε. «Οι περιορισμοί αυτοί...» -λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας- «...πρέπει να υπαγορεύονται από λόγους δημοσίου συμφέροντος αναγόμενους στη διασφάλιση και βελτίωση της παρεχόμενης από τα ιδιωτικά σχολεία επαρκώς και να μην αναιρούν...» -ακούστε εδώ- «...ούτε να περιορίζουν υπέρμετρα τη συνταγματικώς προστατευόμενη ελευθερία ιδρύσεως ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και τη συνακόλουθη ελευθερία του ιδιοκτήτη του εκπαιδευτηρίου να επιλέγει το διδακτικό του προσωπικό». Αυτά λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τα επιλέγει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, το να επιλέγει σημαίνει να μπορεί να επιλέξει, να δώσει, να διαλέξει.

Πάμε τώρα στην ουσία. Για ποιο λόγο γίνεται όλο αυτό; Έχουν απελευθερωθεί οι απολύσεις την τελευταία διετία. Έτσι δεν είναι; Πόσοι απολύθηκαν; Εκατόν πενήντα στους εννιάμισι χιλιάδες, δηλαδή 0,5%. Γι' αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Γι' αυτό...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, δεν είναι αυτό.

Στην πραγματικότητα, επειδή οι περισσότεροι εξ υμών, ενδεχομένως, δεν έχετε βρεθεί ποτέ μπροστά στο τι είναι να απολύεις εργαζόμενο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Το να απολύσεις να δεις πώς είναι!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επειδή και το να απολύσεις είναι βαρύτατο, αλλά και το να απολύεις είναι εξίσου σκληρό, έχω μια απλή ερώτηση σε σας που διασφαλίζετε τώρα με όλο αυτό, υποτίθεται, το εκπαιδευτικό επίπεδο και την άνεση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας και της διδασκαλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δηλαδή, θα υπάρχει ικανός εκπαιδευτικός ο οποίος θα έχει τους μαθητές του, ο οποίος θα έχει σχέση με τους γονείς, ο οποίος θα κρίνεται αξιόλογος, ο οποίος θα κρίνεται θετικός και θα πάει ένας παλαβός, ο οποίος είναι ο ιδιοκτήτης του σχολείου, να τον απολύσει;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ναι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα! Γιατί να το κάνει αυτό; Απαντώ εγώ: Γιατί είναι κομμουνιστής αυτός και τον διώκει, και ο άλλος είναι -ξέρω εγώ- δεξιός και θέλει να του καταγγείλει τη σύμβαση. Γι' αυτόν τον συγκλονιστικό λόγο!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και δεν ελέγχεται αυτό -ρωτάει ο αδαής πολίτης- ούτως ή άλλως; Απάντηση: Ε, βέβαια ελέγχεται. Διότι αυτό που εσείς λέτε «ανατιολόγητη καταγγελία», δεν υπάρχει, γιατί ελέγχεται από τη νομολογία του Αρείου Πάγου για καταχρηστικότητα, για εκδικητικότητα, η απόλυση αυτή. Κουνάτε το χέρι. Κοιτάξτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το έχω κα-

τάλαβει. Αυτό που λέγεται δικαϊκό μας σύστημα, αυτό που λέγεται νομικός μας πολιτισμός, αυτό που λέγεται προστασία, δεν σας αφορά. Εσάς σας αφορά ένα άλλο σύστημα: Μόνο κράτος, καθόλου ελευθερία και όπως εύστοχα το είπε μια συνάδελφός σας -νομίζω απηχεί πλήρως της αντιλήψεώς σας- τελείωσε η εποχή που ήμασταν αφεντικά του εαυτού μας, τώρα ο στόχος είναι να γίνουμε όλοι υπάλληλοι του κράτους.

Εξυπηρετεί και αυτό το νομοσχέδιο την γενικότερη στόχευση που έχετε ως Κυβέρνηση. Η Αριστερά υπήρξε πάντοτε, διαχρονικά και ιστορικά, εχθρός της ελευθερίας. Υλοποιείτε αυτήν σας την εχθρότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε ξεπεράσει τα τρία λεπτά, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα. Κοιτάξτε που με κόβετε στο πιο ωραίο τώρα, στο κλείσιμο.

Υλοποιείτε, λοιπόν, αυτήν σας την εχθρότητα με ποιον ακριβώς τρόπο; Περιορίζοντας τα δίκτυα και τα κανάλια ενημέρωσης, περιορίζοντας τις δυνατότητες των δημοσιογράφων, στοχοποιώντας τους, να μιλάνε ελεύθερα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βορίδη, έχετε ξεπεράσει τον χρόνο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ...στοχοποιώντας τώρα τα ιδιωτικά σχολεία και χρησιμοποιώντας παρεμβάσεις διαρκείς στη δικαιοσύνη για να υλοποιήσετε αυτό το σχέδιο.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα έρθει στην εξουσία κυριολεκτικά φέρνοντας όραμα ελευθερίας ξανά στην χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Θα παρακαλούσα τους ομιλητές, επειδή ο χρόνος μας είναι μέχρι τις 24:00, να είναι συνεπείς στον χρόνο. Αλλιώς, θα κοπούν οι ομιλητές σήμερα και θα πάνε αύριο.

Ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος έχει τον λόγο, με συνέπεια στον χρόνο σας παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Όσο είναι δυνατό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Βεβαίως. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να υπενθυμίσουμε στον προηγούμενο ομιλητή Βουλευτή που μιλάει για ελευθερίες, ότι το κόμμα του έχει ψηφίσει νόμους και έχει κάνει συμφωνίες, οι οποίες είναι ο ορισμός του απολυταρχισμού, όπως για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» όπου δεν δίνεται η δυνατότητα σε κανέναν άλλο να έχει αεροδρόμιο σε ακτίνα εκατό χιλιομέτρων, όπως για τα μονοπωλιακά συμφέροντα που είχατε μέχρι πρότινος σε πολλές διαφορετικές εκφάνσεις της κοινωνικής και πολιτικής και οικονομικής ζωής και όλα τα υπόλοιπα. Όπου σας συμφέρει είσατε φιλελεύθεροι, όπου σας συμφέρει είσατε πιο μπολσεβίκοι και από τους μπολσεβίκους, κύριε Βορίδη.

Και να θυμηθούμε, κιόλας, τον νόμο που υπογράψατε για τα διόδια, όπου πηγαίνει στο αυτόφωρο όποιος δεν πληρώνει διόδια. Και γιατί να μην πηγαίνει στο αυτόφωρο και κάποιος που δεν πληρώνει το τιμολόγιο κάποιου άλλου ιδιώτη; Διότι και τα διόδια ιδιωτικά είναι, κύριε Βορίδη, όπως τα έχετε κάνει.

Και βλέπουμε, βέβαια, ότι και οι επόμενοι από εσάς συνεχίζουν την πολιτική αυτή αυξάνοντας τους σταθμούς διοδίων, αυξάνοντας τα διόδια και μάλιστα απαγορεύοντας και τη διέλευση από παράπλευρες οδούς από όλους όσοι ήθελαν να γλιτώσουν το αντίτιμο των διοδίων τους καιρούς των μνημονίων.

Όσο για το εν λόγω νομοσχέδιο, από την στιγμή που ολοκληρώθηκε η Ευρώπη προσπαθεί να οχυρωθεί και να αμυνθεί απέναντι στην ισλαμιστική λαίλαπα, η οποία έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο στα ζητήματα που αφορούν την Ευρώπη και τον δυτικό κόσμο, βλέπουμε την συγκυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξαρτήτων Ελλήνων, αυτοί που μισούν κάθε τι το εθνικό, το ελληνικό, το ορθόδοξο, να κάνουν τα ακριβώς αντίθετα και να ανοίγουν διάπλατα τον δρόμο στους πάσης φύσεως λαθρομετανάστες, στις οικογένειές τους, με πάσης φύσεως ευκολίες στην Ελλάδα και μόνο στην Ελλάδα.

Ξεκινήσατε με τα νομοσχέδια για τη νομιμοποίηση με fast track διαδικασίες όλων όσων εισβάλλουν στην πατρίδα μας την ίδια ώρα που Έλληνες στο αίμα δεν μπορούν να έχουν ελληνικό δια-

βατήριο, όπως μια Ολυμπιονίκης ελληνικής καταγωγής της οποίας δεν της δίνουν ελληνικό διαβατήριο για να αγωνιστεί με την πατρίδα μας. Αυτό, όμως, είναι κάτι άλλο.

Είδαμε ότι προχωρήσατε με τον εξισλαμισμό της πατρίδας μας με το τζαμί στον Βοτανικό-αλλά και με άλλες διατάξεις ευεργετικές ως προς τους ισλαμιστές- σύσσωμη η Βουλή πλην Χρυσής Αυγής. Είδαμε τι έγινε με το σύμφωνο συμβίωσης, αυτό το οποίο επέβαλε ο κ. Τζώρτζης Σόρος, ο καλός σας φίλος. Και τώρα συνεχίζετε για να αποτελειώσετε την Παιδεία.

Ο τίτλος και μόνο αυτού του νομοσχεδίου, όπου ομιλεί για ελληνόγλωσση εκπαίδευση, για διαπολιτισμική εκπαίδευση, σας ξεμπροστιάζει. Και, φυσικά, δεν ομιλεί πουθενά για ελληνική εκπαίδευση, αφού την σιχαίνεστε, την απεχθάνεστε κι αν ήταν στο χέρι σας, θα την εξαφανίζατε σε μια στιγμή.

Είπε ο κύριος Υπουργός -δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή- «σχολεύιο ανοικτό, δημιουργικό για όλα τα παιδιά που ζουν στη χώρα μας». Σώπα! Έτσι σας είπαν να λέτε; Μήπως το Σύνταγμα λέει κάτι άλλο; Αναφέρεται στους Έλληνες πολίτες και σε αυτούς που διαβιούν νομίμως σε αυτήν την πατρίδα; Όμως, όχι, το Σύνταγμα το έχετε γραμμένο στα παλαιότερα των υποδημάτων σας και το επικαλείστε αλά καρτ όποτε σας συμφέρει και για ό,τι σας συμφέρει. Και για ό,τι δεν σας συμφέρει, το γυρίζετε σε άλλο τροπάριο, προκειμένου να πείσετε τους Έλληνες πολίτες -που δεν πείθονται με τίποτα- γι' αυτά τα οποία θέλετε να δημιουργήσετε. Λέτε, για όλα τα παιδιά που ζουν στη χώρα μας. Να σας υπενθυμίσουμε, όμως -όπως σας είπε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, αλλά και ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής- ότι και φέτος τριάντα επτά χιλιάδες ελληνόπουλα δεν θα μπορούσαν να πάνε στους βρεφονηπιακούς σταθμούς γιατί δεν τηρούν τα κριτήρια, γιατί έχουν προτεραιότητα κάποια άλλα παιδιά, τα οποία στα χαρτιά φαίνεται ότι είναι από πολύ φτωχές, πιο φτωχές οικογένειες. Ξέρουμε όλοι τι συμβαίνει. Όμως, σίγουρα αυτά τα παιδιά δεν θα μπορέσουν να πάνε στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις οικογένειές τους.

Για να μην μιλήσουμε για κάποια ελληνόπουλα στην ελληνική επαρχία που εν έτη 2016 αναγκάζονται να περπατήσουν χιλιόμετρα ολόκληρα για να πάνε στα σχολεία τους, διότι το ελληνικό κράτος δεν έχει μεριμνήσει για όλα τα ελληνόπουλα, αλλά μεριμνεί και είναι πολύ large για τα παιδιά των λαθρομεταναστών, τα οποία στην τελική δεν ζουν στην πατρίδα μας. Όλοι λένε ότι ήρθαν για ένα μικρό χρονικό διάστημα.

Να θυμίσουμε, κιάλας, τι συμβαίνει με τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού που κλείνουν το ένα μετά το άλλο, διότι το ελληνικό κράτος δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει την εκπαίδευση των Ελλήνων του εξωτερικού. Βλέπετε, οι Έλληνες του εξωτερικού δεν είναι ισλαμιστές, δεν είναι τζιχαντιστές, δεν είναι μουσουλμάνοι, δεν προέρχονται από ασιατικές, αφρικανικές χώρες, αλλά είναι ευρωπαίοι, είναι Έλληνες πολίτες και, δυστυχώς, αυτό είναι ένα μεγάλο μειονέκτημα γι' αυτούς.

Ακούσαμε πόσο άνετα αναφερόταν σε προσλήψεις ο κύριος Υπουργός, λέγοντας ότι θα γίνουν προσλήψεις εδώ, θα γίνουν προσλήψεις εκεί, χιλιάδες εδώ χιλιάδες εκεί. Μα, εσείς δεν έχετε σάλιο! Δεν μπορείτε να πληρώσετε τίποτα και θα προσλάβετε κόσμο; Ποιον κοροϊδεύετε; Εκτός κι αν έχετε βρει από αλλού κάποια ισοδύναμα και θα συνεχίσετε να στραγγαλίζετε τον ελληνικό λαό προκειμένου να προσλάβετε επιπλέον καθηγητές για να διδάσκουν ή οτιδήποτε άλλο θα κάνουν τα παιδιά των λαθρομεταναστών.

Αναφεθήκατε και στηλιτεύσατε την ιδιωτική εκπαίδευση με έμμεσο ή άμεσο τρόπο. Το γέλιο είναι, βέβαια, ότι εσείς, οι καλύτεροι πελάτες της ιδιωτικής εκπαίδευσης, δεν θα έπρεπε να ομιλείτε γι' αυτό. Όμως, με όλα όσα συμβαίνουν στην πατρίδα μας, με το δημογραφικό κλπ., σε λίγο, ενδεχομένως, δεν θα υπάρχει καθόλου ιδιωτική εκπαίδευση, γιατί δεν θα υπάρχουν παιδιά, ελληνόπουλα να πάνε σε αυτή. Οπότε, θα πάει τσάμπα και ο κόπος σας, ο οποίος γίνεται προς όφελος κάποιων συντεχνιακών καταστάσεων. Έτσι δείχνει, γιατί ούτε αυτό μπορέσατε να το παρουσιάσετε σωστά.

Μιλήσατε για σχολεία ποιότητας. Εδώ γελάμε! Μόνο ένας μωρός ή ημιμαθής ή εκδικητικός ως προς την πατρίδα θα έλεγε

αυτό, το οποίο είπατε εσείς. Εκτός κι αν με την ισοπέδωση και την υποβάθμιση έρχεται η ποιότητα! Διότι περί αυτού πρόκειται.

Με τις επιτροπές των διαφόρων εθνομηδενιστών, απάτριδων, άθων, βουδιστών και ανθελλήνων που έχετε καταρτίσει στο Υπουργείο σας, πιστεύετε ότι θα υπάρξει κάποια ποιότητα στην εκπαίδευση. Σίγουρα δεν πρόκειται να αναβαθμιστεί, ούτε να υπάρχει κάτι καλύτερο για την ελληνική παιδεία, ούτε καν για την ελληνόφωνη παιδεία, όπως τη λέτε εσείς ή διαπολιτισμική.

Με τα διάφορα ανθελληνικά σαβουροβιβλία που εκδίδετε -βέβαια το είχε ξεκινήσει αυτό το έθιμο η Νέα Δημοκρατία με τη Ρεπούση, τη Δραγώνα και τους λοιπούς- αυτά τα ανθελληνικά έντυπα, τα οποία δεν κάνουν ούτε για ανακύκλωση, πιστεύετε ότι θα υπάρχει ποιότητα στην εκπαίδευση.

Με την υποτέλειά σας και ως πιστά γιουσουφάκια της παγκοσμιοποίησης που είστε, δώσατε και τα διαπιστευτήριά σας για το εν λόγω νομοσχέδιο, αλλά και για τις άλλες ιδέες σας, στον Ύπατο Αρμοστή του ΟΗΕ τον κ. Φίλιππο Γκράντι, μην τυχόν και κάνετε κάτι που δεν θα είναι της αρεσκείας των διεθνιστών και όλων αυτών οι οποίοι απεργάζονται τη διάλυση των εθνικών κρατών.

Πρέπει να πήρατε και έγκριση από τον κ. Σόρος. Τις τελευταίες ημέρες, εβδομάδες, βλέπουμε δεκάδες χιλιάδες e-mail και πληροφορίες που δείχνουν πώς λάδωνε πολιτικούς, στελέχη κομμάτων, ΜΜΕ για να περνούν οι διάφορες διαλυτικές ως προς την πατρίδα ιδέες και υπέρ της παγκοσμιοποίησης.

Εν τέλει, ποσώς σας ενδιαφέρει η εκπαίδευση των λαθρομεταναστών ή των προσφύγων, όπως το λέτε. Εξ άλλου αυτό το δείχνετε και με το ενδιαφέρον σας στη διαβίωσή τους. Γιατί όπου δεν υπάρχει «μάσα» -όπως είναι στα hot spots- μίζα, κομπίνα και λοβιτούρα, αλλά είναι κάπου σε σημεία όπως είναι στο Ελληνικό, στη χαβούζα του Ελληνικού, δεν έχετε κανένα απολύτως ενδιαφέρον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Αυτό, το οποίο επιθυμείτε, είναι η διάλυση του εθνικού κράτους και ο αφανισμός της ελληνικής φυλής.

Είναι ταυτόσημη επιθυμία με τους «πατριώτες» -εντός πολλών εισαγωγικών- της Νέας Δημοκρατίας, της Ρεπούση, της Δραγώνα και όλων των διαφόρων εθνομηδενιστών, που στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας ξεκίνησαν και μπηκάνε δυνατά στον αφελή ληνισμό της πατρίδας μας και της παιδείας.

Είστε οι χειρότεροι ρατσιστές εις βάρος των Ελλήνων πολιτών. Είστε μια απίθανη παρέα άσχετων, έμμισθων, ανθελλήνων, εκτρωσάκιδων χαβαλέδων. Αλλά να είστε σίγουροι ότι στο τέλος, με τη βοήθεια του Θεού, η Ελλάδα θα νικήσει.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ευχηθώ καλή αρχή.

Σήμερα συζητάμε το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση υπό τη σκιά του ευτράπελου διαγωνισμού για την αδειοδότηση των τηλεοπτικών σταθμών.

Εάν δεν ήταν τόσο τραγικό το πισωγύρισμα σε συνθήκες ολοκληρωτισμού που διαπράττεται αυτή τη στιγμή από την Κυβέρνηση, θα μπορούσε να είναι ξεκαρδιστικό ανέκδοτο. Και αυτό, γιατί με το σημερινό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προσπαθεί -και το επιβεβαίωσε ο κ. Φίλης με την ομιλία του- να κερδίσει τις εντυπώσεις, ότι σε κλίμα πολιτικού πολιτισμού και συναίνεσης διεξάγεται η συζήτηση, ενώ την ίδια ώρα η Κυβέρνηση δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο, αυτό της καθήλωσής της σε τακτικές σοβιετίας της δεκαετίας του 1970.

Μετά τη σημερινή μέρα, κάθε συζήτηση, κάθε ίχνος σύγκλισης και συναίνεσης θα πνίγεται στην γκρίζα ζώνη του αυταρχισμού της εκτελεστικής εξουσίας των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τη σημερινή μέρα θα τη θυμόμαστε ως ντροπή της δημοκρατίας, ντροπή της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης, ντροπή της όποιας Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, είναι

η αφορμή για να μπορέσει ο αρμόδιος Υπουργός να παρουσιάσει το έργο του στο Υπουργείο εν όψει και του επικείμενου ανασχηματισμού. Γιατί τι άλλο μπορεί να είναι ένα νομοσχέδιο που τα μισά του άρθρα είναι ήδη ένας ψηφισμένος, εν ισχύ νόμος του κράτους; Και αναφέρομαι στον ν.4027/2011, Διαμαντοπούλου-Γεννηματά.

Να θυμίσω απλώς -γιατί λόγω μετάλλαξης, με τον ΣΥΡΙΖΑ όλα είναι πιθανά- ότι ως αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ το πολέμησε με κάθε τρόπο και σήμερα έρχεται ο ίδιος και το φέρνει ως προϊόν δικής του έμπνευσης και επινοήσης. Θα ψηφίσετε, δηλαδή, με χρονοκαθυστέρηση πενταετίας έναν ήδη ψηφισμένο νόμο του ΠΑΣΟΚ.

Η λογική σας, δε, είναι και προκλητική. Προσχωρείτε στις δικές μας θέσεις. Θα πρέπει, όμως, να ξεχαστεί ότι αυτός ήταν νόμος του ΠΑΣΟΚ. Το νομοσχέδιο, λοιπόν, πρέπει να αποκτήσει brand name ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως και τα βιβλία της Ιστορίας που πρόσφατα έχουμε ακούσει εξαγγελίες ότι θα ξαναγραφούν για να έχουν τη δική σας κομματική σφραγίδα. Πώς θα το κάνετε αυτό, πατώντας σε τόσες βάρκες, είναι απορίας άξιο.

Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι τι θα κάνει η Δημοκρατική Συμπαράταξη, το αν θα ψηφίσει ή όχι το νόμο. Εμείς καλωσορίζουμε τον ΣΥΡΙΖΑ που έστω και τόσο καθυστερημένα και στα μουλωχτά, χωρίς θάρρος παραδοχής των λαθών του, έρχεται και προσχωρεί στις δικές μας θέσεις. Αυτό, πράγματι, είναι μια ιδιότυπη συναίνεση. Δεν μπορεί, όμως, να σας κάνει ιδιαίτερα χαρούμενους.

Η δημιουργία και η προώθηση, λοιπόν, των δίγλωσσων σχολείων, που θα παρέχουν όλα τα εφόδια για τη δυνατότητα πρόσβασης στα πανεπιστήμια της χώρας υποδοχής όπως και στα ελληνικά πανεπιστήμια, είναι εκ των ουκ άνευ.

Η τοποθέτηση του κ. Φίλη και η προσπάθεια να δώσει έναν τόνο αισιοδοξίας στα μεγάλα θέματα της παιδείας, είναι φιλότιμη. Εδώ, όμως, δεν έχουμε καν κατακτήσει τα βασικά ζητήματα της παιδείας.

Και θέλω, κύριε Υπουργέ, εσείς, που είστε ο μόνος ο οποίος έχετε μείνει στην Αίθουσα -έρχεται τώρα μόλις και η κυρία Υπουργός- και κυρίως οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ να μας απαντήσετε εάν τα αποτελέσματα των πανελληνίων εξετάσεων μόνο στο συμπέρασμα κατάργησής τους σας έχουν οδηγήσει.

Δεν σας προβληματίζει, ειδικά εσάς της Αριστεράς, η εκτόξευση των στρατιωτικών και των αστυνομικών σχολών; Δεν σας προβληματίζει η κατακόρυφη πτώση των παιδαγωγικών σχολών;

Δεν σας προβληματίζει το γεγονός ότι ενώ έχουμε δύο σχολές για εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής και με την τροπολογία σας, για να έρθω και σε αυτό, τη δουλειά τους θα την αναλάβουν απλοί εκπαιδευτικοί μόνο και μόνο για να συμπληρώσουν το ωράριό τους; Με τι τρόπο θα διδάξουν; Πείτε μου, σας παρακαλώ, σε μια τάξη είκοσι πέντε παιδιών όπου θα υπάρχουν μαθητές με ειδικές ανάγκες, προσφυγόπουλα και οι συνήθεις μαθητές, τι θα κάνει ένας δάσκαλος; Εσείς έτσι εννοείτε την αναβάθμιση της παιδείας;

Δεν σας προβληματίζει, τέλος, η επιλογή των μαθητών όχι με γνώμονα το τι θέλουν να σπουδάσουν, αλλά πόσα χιλιόμετρα απέχει η σχολή από το σπίτι τους;

Τι συμπεράσματα, λοιπόν, μπορεί να βγάλει κανείς απ' όλα αυτά; Πρώτον, τα παιδιά μας μάς λένε ότι η μόνη λύση για την Ελλάδα του αύριο είναι μια θέση στο φαλιρισμένο κράτος και αυτήν επιδιώκουν. Δεν τους επιτρέπουμε να ονειρευτούν, δεν τους αφήνουμε κανένα περιθώριο επιλογής και ήδη ο εφιάλτης του brain drain έχει δράσει καταλυτικά στις όποιες επιλογές έχουν κάνει. Το δημόσιο σχολείο του αύριο, για το οποίο γίνεται τόση κουβέντα, θα έχει δασκάλους σημερινούς εισαχθέντες των δέκα χιλιάδων μορίων. Τα συμπεράσματα δικά σας. Με αυτά τα δεδομένα ας μην ξαναμιλήσουμε για ανάπτυξη, αλλά μόνο για το φάντασμά της, που θα πλανιέται πάνω από τη χώρα για πάρα πολλές δεκαετίες.

Δεν θα σταθώ στα άρθρα. Έχει γίνει πάρα πολλή κουβέντα, είναι αλήθεια, στην επιτροπή. Δύο θέλω να σχολιάσω, το 28 που είναι για την ιδιωτική εκπαίδευση και το 36 που είναι για την εκπαίδευση των προσφύγων.

Και ξεκινάω με το 28. Ασφαλώς και έχουμε ριζικές διαφορές

με τον ΣΥΡΙΖΑ στα ζητήματα της παιδείας. Για εσάς στην πραγματικότητα η ιδιωτική εκπαίδευση είναι ο ταξικός και ο ιδεολογικός εχθρός. Εμείς θέλουμε, και αυτό σχεδιάζουμε, ένα δημόσιο σχολείο που οι γνώσεις που θα προσφέρει και η μαθησιακή διαδικασία θα συναγωνίζεται με αξιώσεις και θα ξεπερνά την παρεχόμενη εκπαίδευση του κάθε ιδιωτικού σχολείου.

Όσον αφορά το άρθρο 36, ο Υπουργός κρατάει τα χαρτιά του κλειστά, θέλει εν λευκώ εξουσιοδότηση για να αποφασίσει για τα πάντα. Δεν ξέρω αν είναι προχειρότητα ή αν είναι έλλειψη οποιουδήποτε σχεδίου. Πάντως, ο συγκεντρωτισμός είναι δεδομένος και θυμίζει άλλες εποχές του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί, είναι γεγονός, θα ήθελαν να πιστέψουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μεταμορφώθηκε, έγινε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κόμμα της Αριστεράς, που αρθρώνει σαφή πολιτικό λόγο και θέσεις τις οποίες με επιχειρήματα μπορεί να υπερασπιστεί. Εσείς, όμως, δεν αφήνετε κανένα περιθώριο. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι και παραμένει ο ανήλικος και ακαταλόγιστος προς το παρόν κυρίαρχος του πολιτικού παιχνιδιού, που θα θέλει όλα και όλους στο πλάι του για να τον επαινούν, να του χαϊδεύουν τα αυτιά, να του συγχωρούν τις αυταπάτες και τις πολιτικές του απάτες, να παρακολουθούν, να πληρώνουν τις αγωνιστικές φιέστες του και τέλος όλοι μαζί να περιμένουμε να μεγαλώσει και αποφασίσει σε ποια τελικά βάρκα θέλει να βάλει τη χώρα.

Με αυτό το σχόλιο κλείνω και σας προτείνω να το δείτε ως case study στο επόμενο συνέδριό σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης Θεοχάρης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στο καθεστώς ΣΥΡΙΖΑ, όπου τα ΜΜΕ δεν δικαιούνται να κάνουν κριτική στην Κυβέρνηση, η Αστυνομία πέφτει θύμα ξυλοδαρμού, η αριστεία είναι ρετινιά και τελικά η ανικανότητα είναι συνώνυμο της αριστείας. Οι αγράμματοι στο Μαξίμου. Έτσι δηλώνει σύμβουλος του Πρωθυπουργού, ο κ. Πολιτίδης, αγράμματος! Επί δεκαπέντε χρόνια οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν μπόρεσαν να ετοιμάσουν ένα σχολείο στο Μόναχο, που τώρα μας το παίρνει πίσω ο Δήμος. Είναι διακομματική ανικανότητα.

Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση διαλέγουν στρατόπεδα και μένουν στη στείρα αντιπαράθεση, αντί να προσπαθούν να βρουν λύσεις.

Το είδαμε στην επιτροπή. Η Κυβέρνηση μιλούσε ως εκπρόσωπος των εργαζομένων, η Νέα Δημοκρατία υπέρ των ιδιοκτητών επιχειρηματιών. Ποιο κόμμα, όμως, να εκπροσωπήσει το συμφέρον των γονέων, των μαθητών και εν τέλει της ίδιας της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης; Χάσαμε από τα μάτια μας το δημόσιο αγαθό, χάσαμε εν τέλει τη χώρα.

Η στάση της ελληνικής πολιτείας διαχρονικά υπήρξε υποκριτική απέναντι στην ιδιωτική εκπαίδευση. Όποτε θέλουν οι κυβερνήσεις να εισπράξουν, θυμούνται πως είναι επιχειρήσεις. Θυμάστε όλοι τον τραγέλαφο πέρυσι με τον ΦΠΑ. Όταν, όμως, θέλουν να ικανοποιήσουν τα αυτιά των κομματικών φίλων, την καταδικάζουν συλλήβδην ως παραπαιδεία και εμπορευματοποίηση της γνώσης.

Τι είναι το ιδιωτικό σχολείο; Αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και πρόσθετες δραστηριότητες. Τα σκοτώνετε και τα δύο. Καταργήστε τα. Θα ήταν εντιμότερο απ' αυτό που κάνετε τώρα.

Καταγγέλλω πως σε συνέδριο φροντιστηρίων την περασμένη Κυριακή τους το παρουσιάσατε ως εκδούλευση. Διαλύουμε τα ιδιωτικά το απόγευμα, οπότε πού θα πάνε τα παιδιά; Στα φροντιστήρια. Αυτό τους είπατε.

Πώς διασφαλίζετε, κύριε Υπουργέ, την ποιότητα των ιδιωτικών σχολείων; Με το να δημιουργείτε καθεστώς μονιμότητας των εργαζομένων; Κατ' αρχάς, πώς μετράτε την ποιότητα της εκπαίδευσης; Έχετε στοιχεία για τις επιδόσεις; Ξέρετε, για παράδειγμα

μα, πως στις πανελλήνιες, τον μόνο αδιάβλητο στη συνείδηση του ελληνικού λαού θεσμό, που λέτε ότι θα τον καταργήσετε τώρα, ο μέσος όρος των μαθητών από τα ιδιωτικά είναι «15», από τα πειραματικά «14» και από τα δημόσια «12»; Καταργήσατε το «14» της αριστείας των πειραματικών. Τώρα καταργείτε το «15» των ιδιωτικών. Όλοι στο επίπεδο του «12»! Αυτό είναι το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ.

Κάθε φορά που οι κανόνες είναι αδικαιολόγητα αυστηροί, οδηγούν σε αύξηση της «μαύρης» εργασίας. Θα «στραγγαλίσετε» τον ενσυνείδητο επιχειρηματία, το μικρό ιδιωτικό σχολείο, θα αφήσετε στο απυρόβλητο τους ασυνειπείς και στο τέλος οι εργαζόμενοι θα καταγγέλλουν αύξηση της αδήλωσης εργασίας.

Διαβάσατε την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής; Εκφράζει τον προβληματισμό για το κατά πόσο μπορεί να κρίνει την καταχρηστικότητα μιας απόλυσης ένα όργανο στο οποίο δεν ακούγονται οι απόψεις όλων των μερών. Εσείς βάζετε ένα όργανο της δημόσιας διοίκησης να κρίνει. Γιατί; Τι διορθώνετε; Τα τελευταία δύο χρόνια της απελευθέρωσης σε σύνολο εννέα χιλιάδων υπαλλήλων έχουμε εκατόν τριάντα απολύσεις, ποσοστό 1,4%, μέσα στην κρίση που τις εξακόσιες πενήντα χιλιάδες ανέργους τους έκανε ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες. Εκεί είναι το πρόβλημα;

Από την άλλη, βέβαια, εσείς είστε που λειτουργείτε ως ιδιοκτήτης που δεν σέβεται τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων σας. Για εσάς γίνεται αύριο η πορεία των δημοσίων εκπαιδευτικών, που διαμαρτύρονται και για τα θέματα των ωρομισθίων και των αναπληρωτών.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι θα βάζατε είκοσι χιλιάδες αναπληρωτές στα σχολεία μας. Με τι εργασιακά δικαιώματα θα απασχολούνται αυτοί; Πρέπει να σας πάρουν τα σχολεία από τα χέρια, κύριε Φίλη, για χάρη της ποιότητας της εκπαίδευσης. Αυτό είναι ένα σύνθημα που θα άξιζε να ακούσουμε: «Κάτω τα χέρια από τα σχολεία».

Εδώ και τώρα προχωρήστε σε μια σοβαρή αλλαγή, που θα ικανοποιήσει και τις δύο πλευρές και θα είναι κυρίως προς το συμφέρον των παιδιών και της εκπαίδευσης. Θεσπίστε ανεξάρτητο όργανο που θα κρίνει τη νομιμότητα και την καταχρηστικότητα των απολύσεων. Να ορίζονται οι αξιολογητές από την Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας, από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και όχι από τον Υπουργό. Κάντε μια πραγματική αλλαγή, η οποία θα υπηρετήσει αυτό που υποτίθεται ότι ζητάτε. Να ακούγονται οι απόψεις όλων των πλευρών, αλλά να κρίνει ανεξάρτητο όργανο με μέλη δικαστικούς και καθηγητές παιδαγωγικής.

Η «μαύρη» εργασία του εκπαιδευτικού είναι εξίσου σημαντική με εκείνη των υπολοίπων εργαζομένων. Η εκμετάλλευση είναι πάντα εκμετάλλευση. Η γαλέρα είναι πάντα γαλέρα. Σχεδόν δύο χρόνια τώρα δεν κάνατε τίποτα και ρυθμίζετε τον κλάδο που ο ΣΕΠΕ λέει πως έχει τη χαμηλότερη παραβατικότητα: μία παράβαση στους πεντακόσιους ελέγχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τετρακόσιες είκοσι επτά χιλιάδες νέοι άνθρωποι που μετανάστευσαν στο εξωτερικό είναι απόφοιτοι τόσο των ιδιωτικών όσο και των δημοσίων σχολείων. Δεν θα παρασύρετε εσείς τη χώρα προς τα κάτω. Σύντομα θα φύγετε και η παιδεία και η χώρα θα πάρουν τη θέση που τους αξίζει. Αυτό, εξ άλλου, είναι ελληνικός πολιτισμός, παιδεία και πολιτισμός.

Σύντομα, αλλά μέχρι τότε κάποια παιδιά θα έχουν πληρώσει από τις αβελητηρίες σας. Στο όνομα αυτών, στο όνομα των παιδιών μας, που δεν σας φταίνει σε τίποτα, η δημοκρατική ευθύνη θα μάχεται, αναλαμβάνοντας την ευθύνη που εσείς προδίδετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σαρίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων.

Κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένω όπως είμαι πριν από δέκα μήνες. Δεν έχω αλλάξει. Κυκλοφορώ στους δρόμους με τα πόδια, μιλάω με τους ανθρώπους και ακούω τους ανθρώπους, κυρίως κάνω αυτό.

Οι συμπολίτες μας το τελευταίο χρονικό διάστημα πιστεύουν ότι η χώρα βρίσκεται σε κίνδυνο, ότι η Ελλάδα μας απειλείται. Κάποιοι από αυτούς πιστεύουν ότι κινδυνεύει από το πλήθος των προσφύγων, το οποίο βρίσκεται στα μικρασιατικά παράλια, έτοιμο να διασχίσει το Αιγαίο και να εγκατασταθεί στην Ελλάδα. Κάποιοι άλλοι πιστεύουν ότι η χώρα απειλείται από την ανεξέλεγκτη και απασφαλισμένη Τουρκία. Κάποιοι άλλοι, λιγότεροι, από τη δική τους την πλευρά έχουν την πεποίθηση ότι η χώρα απειλείται από την επιθετική πολιτική του ΝΑΤΟ που ασκεί στη γειτονιά μας. Οι περισσότεροι από αυτούς πιστεύουν ότι η χώρα απειλείται από τους φίλους μας στο εξωτερικό, που από σύμμαχοι και εταίροι έχουν γίνει οι απαιτητικοί δανειστές, από την ανεξήγητη εμμονή τους στη λιτότητα και στην επιβολή πλήθους άδικων μέτρων, που δεν κάνουν τίποτα άλλο, δεν οδηγούν πουθενά, παρά μόνο οδηγούν τον κόσμο πέρα από τα όρια του.

Συνάδελφοι, μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου, όπως κι εσείς, έτσι κι εγώ, ορκιστήκαμε να αναλάβουμε την ευθύνη στο όνομα όλων των Ελλήνων. Και το κάναμε αυτό γνωρίζοντας πολύ καλά πως είναι ανώτερο δικαίωμα ενός ελεύθερου ανθρώπου να αναλαμβάνει την ευθύνη.

Ασκώντας το δικαίωμά μου και την υποχρέωσή μου να μιλώ από αυτό εδώ το Βήμα, οφείλω να προειδοποιήσω πρώτα εσάς και μετά τους συμπολίτες μας ότι η Ελλάδα δεν κινδυνεύει από τους πρόσφυγες, δεν κινδυνεύει και από τους γείτονες, πολύ δε περισσότερο δεν κινδυνεύει από την επιθετική πολιτική του ΝΑΤΟ στην περιοχή. Δεν φοβάται τις προκλήσεις, τις υποχρεώσεις, έχει συνείδηση. Η Ελλάδα έχει μπέσα. Η Ελλάδα κινδυνεύει -και μόνο τότε θα κινδυνεύει- γιατί δεν υπάρχει καμμία εγγύηση πως το ελληνικό σχολείο θα συνεχίσει να είναι σχολείο ελληνικού πολιτισμού, σχολείο ελληνικής γλώσσας, φάρος του ελληνισμού. Δεν μπορεί να κοιμάται κανείς ήσυχος έχοντας διαβάσει αυτό εδώ το σχέδιο νόμου, που με τις ψήφους κάποιων εδώ μέσα θα γίνει αύριο ενδεχομένως και νόμος του κράτους.

Έψαξα αλλά δεν βρήκα κάτι και δεν πήρα από πουθενά μια διαβεβαίωση πως η συντεταγμένη ελληνική πολιτεία έχει κάνει ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατόν, ό,τι οφείλει για να θωρακίσει το ελληνικό σχολείο, να το εξοπλίσει με τα όσα του είναι απαραίτητα για να ανταπεξέλθει στην επίθεση της βαρβαρότητας που υφίσταται πλέον η ελληνική κοινωνία και η οποία κερδίζει παγκοσμίως κάθε μέρα όλο και περισσότερους οπαδούς, όλο και περισσότερο έδαφος. Έρχεται όλο και πιο πολύ κοντά μας, στην πόρτα μας και περνάει το κατώφλι του σπιτιού μας. Ο αρχαίος εχθρός του ελληνισμού είναι πάλι εδώ, είναι έξω από τα τείχη μας, τα τείχη που δυστυχώς δεν γκρεμίσαμε για να υποδεχτούμε τους Ολυμπιονίκες μας.

Πολύ φοβάμαι πως στείλαμε ένα λάθος μήνυμα στους φίλους μας και στους εχθρούς μας, αλλά πολύ περισσότερο έχουμε στείλει ένα λάθος μήνυμα στα παιδιά μας. Το μήνυμα που στέλνουμε γκρεμίζοντας τα τείχη είναι ισχυρό, είναι απλό, είναι σαφές: Δεν φοβόμαστε κανέναν και ούτε έχουμε ανάγκη από τείχη, όταν έχουμε ανάμεσά μας Ολυμπιονίκες. Αυτή είναι η καρδιά του ελληνικού ιδεώδους, η απόλυτη ελευθερία, το δικαίωμα να αναλαμβάνεις την ευθύνη του να είσαι απόλυτα ελεύθερος, αυτή είναι η απόλυτη διδαχή του ελληνισμού, το να διαχειρίζεσαι την ελευθερία σου. Αυτό μόνο ο ελληνικός πολιτισμός έχει να στο δώσει.

Είτε πρόκειται για αμιγώς ελληνικό σχολείο είτε πρόκειται για δίγλωσσο ελληνικό σχολείο είτε για ιδιωτικό ελληνικό σχολείο είτε για δημόσιο ελληνικό σχολείο είτε για πειραματικό ελληνικό σχολείο, εμείς μιλάμε για το ελληνικό σχολείο. Το ελληνικό σχολείο είναι ένα, όπως μία είναι και η ελληνική παιδεία. Οφείλω να επισημάνω πως δεν υπάρχει ιδιωτική ή δημόσια παιδεία. Υπάρχει ιδιωτική ή δημόσια εκπαίδευση. Ένα είναι το ελληνικό σχολείο και αυτό που θα έπρεπε να μας απασχολεί είναι πως αυτό το σχολείο θα πετυχαίνει κάθε χρόνο τους στόχους του.

Θα πίστευε κανείς πως αφού μια κοινωνία έχει συμφωνήσει για τους σκοπούς των σχολείων της, για το τι είδους ανθρώπων θέλει να έχει ως μέλη της δηλαδή, τότε πραγματικά το θέμα της συζήτησης θα ήταν αποκλειστικά το πώς θα επιτυγχάνονται αυτοί οι στόχοι κάθε χρόνο και καλύτερα.

Εμείς, όμως, εδώ στην Ελλάδα δεν έχουμε αποφασίσει, όπως

αποδεικνύει η σημερινή συζήτηση, για τους σκοπούς της ελληνικής παιδείας. Πολύ φοβάμαι πως η αδυναμία του πολιτικού συστήματος να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της παιδείας ως ζητήματα που καθορίζουν την πορεία ενός έθνους μπορεί να επιφέρει πολύ μεγαλύτερο πλήγμα στον ελληνισμό από οποιαδήποτε άλλη απειλή.

Πώς θα καταφέρουμε το ελληνικό σχολείο να είναι σχολείο ελληνικού πολιτισμού; Ειπώθηκε κάτι σήμερα σχετικό με αυτό το ερώτημα σε αυτή την Αίθουσα; Δυστυχώς, όχι. Είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων. Μόνο στα χαρτιά το θέμα της σημερινής συζήτησης είναι η παιδεία. Γιατί στην πράξη η συζήτηση είναι μικροκομματική και το παρόν νομοσχέδιο αφορά διαχειριστικά πράγματα, που καμιά σχέση δεν έχουν με τις ανάγκες της ελληνικής παιδείας και τους κινδύνους που διατρέχει το ελληνικό σχολείο.

Μίλησε κάποιος συνάδελφος της συμπολίτευσης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για γόνιμη ασάφεια. Μετά από τη δημιουργική ασάφεια που έχουμε στις διαπραγματεύσεις μας στην οικονομία, έχουμε και τη «γόνιμη ασάφεια» στον τομέα της παιδείας.

Γιατί αφήνετε όσα έχουν κάποιο νόημα, κάποια ουσία, κάποιο βάρος στα χέρια πάντα ενός Υπουργού; Γιατί μας φέρνετε εδώ ένα νομοσχέδιο κατά 50% εξουσιοδότηση; Γιατί απλά δεν μας λέτε από τώρα το περιεχόμενο αυτών των υπουργικών αποφάσεων; Η παιδεία έχει καταστραφεί από αυτές τις υπουργικές αποφάσεις -και από αυτές που πάρθηκαν σε μια νύχτα μέσα και από αυτές που δεν πάρθηκαν ποτέ. Πόσα προβλήματα λέτε σε αυτό το νομοσχέδιο πως θα λυθούν με αποφάσεις του Υπουργού;

Κάθεστε και γράφετε ένα κάρο όμορφα λόγια, για να περιγράψετε το πρόβλημα που άφησαν οι προηγούμενοι, για το οποίο δεν φταίτε φυσικά εσείς, αλλά οι άλλοι. Μέχρι εδώ καλά. Το δέχεται αυτό σε ένα βαθμό και ο Έλληνας πολίτης, ξέρετε. Ξέρει πολύ καλά τι έκαναν οι προηγούμενοι.

Δεν είναι δουλειά σας να ασχολείστε εσείς με το πολιτικό τους μέλλον. Αυτό, όπως και το δικό σας, όπως και το δικό μου, όπως και όλων μέσα σε αυτή την Αίθουσα το κρατάει στα χέρια του και θα το κρίνει ο ελληνικός λαός. Αντί να μας λέτε, λοιπόν, τι έκαναν οι προηγούμενοι, κοιτάξτε εσείς τι θα κάνετε.

Βρήκατε μια άθλια κατάσταση, την οποία πρέπει να διαχειριστείτε. Συμφωνούμε σε αυτό. Εδώ όμως σταματάει η επαφή σας με την ελληνική κοινωνία. Εδώ σταματά και η ανοχή και η ανεκτικότητα της Ένωσης Κεντρώων. Κάθε μέρα που περνά, που βρίσκεστε στην εξουσία, μειώνεται ραγδαία το βάρος των δικαιολογιών σας πως φταίνε οι προηγούμενοι. Κάθε μέρα που περνά γίνεστε απολύτως συνυπεύθυνοι σε όσα στραβά κληρονομήσατε.

Η μετατροπή των αμιγώς ελληνικών σχολείων σε δίγλωσσα είναι κάτι σωστό, που θα έπρεπε να έχει γίνει. Δεν το αμφισβητεί κανείς αυτό. Το ότι αυτό θα γίνει εντός αυθαιρέτων χρονοδιαγραμμάτων, χωρίς να έχει ερωτηθεί η ομογένεια -η κάθε ομογένεια- για το τι θέλει και υπό τις οδηγίες του Υπουργού, τις οποίες θα τις πληροφορηθούμε όμως κατόπιν εορτής, είναι κάτι το οποίο μας προβληματίζει.

Η μετατροπή των διαπολιτισμικών σχολείων σε πειραματικά είναι και αυτή σωστή επιλογή, υπό την προϋπόθεση όμως πως από τα πειραματικά αυτά σχολεία θα προκύψουν γνώσεις χρήσιμες, τα συμπεράσματα των οποίων θα εφαρμοστούν σε όλα τα υπόλοιπα σχολεία. Και αυτό, όμως, θα γίνει σύμφωνα με τις υπουργικές αποφάσεις του Υπουργού.

Θέλω να σταθώ λίγο στην υπόθεση του επιμίσθιου. Καλώς η Κυβέρνηση βάζει ένα τέλος σε αυτό το απαράδεκτο καθεστώς, όπου κάποιοι στερούσαν θέσεις εργασίας από άλλους, πονηρά σκεπτόμενοι και αξιοποιώντας πληροφορίες που έπαιρναν από διάφορα πολιτικά γραφεία.

Το επιμίσθιο ήταν το οικονομικό κίνητρο για να δεχθούν να ξενιτευτούν. Και αυτό το δήλωναν ειλικρινώς. Τελικά, όμως, αυτοί οι άνθρωποι δεν τα κατάφεραν ποτέ, γιατί επελέγησαν κάποιοι άλλοι, οι οποίοι προτιμήθηκαν, όχι επειδή είχαν παραπάνω προσόντα, αλλά επειδή δήλωναν ότι δεν επιθυμούν να πάρουν το επιμίσθιο. Εκείνοι που δεν ζητούσαν στην αίτησή τους το επιμίσθιο ήταν απλά καλύτερα πληροφορημένοι από τους άλλους από

τους πολιτικούς τους φίλους ή τα πολιτικά τους γραφεία, καθόσον υπάρχουν κράτη που στο πλαίσιο της άσκησης της δικής τους διαπολιτισμικής κοινωνικής πολιτικής είχαν εντάξει στον προϋπολογισμό τους κονδύλια για όσους ξένους εκπαιδευτικούς δίδασκαν στην επικράτειά τους σε σχολεία δίγλωσσα. Έτσι, εκείνοι που δήλωσαν πως δεν επιθυμούν το επιμίσθιο το έκαναν όχι γιατί μπορούσαν και είχαν τη δυνατότητα, αλλά επειδή προσέβλεπαν στην είσπραξη αυτών των χρημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρησιμοποιήσω λίγο από τον χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά για τα άρθρα. Θα τοποθετηθώ αύριο στη δευτερολογία μου, σε όση μου μένει από αυτήν. Είναι σε σωστό δρόμο και το άρθρο 2 και το άρθρο 5 και το 6 και το 7. Το άρθρο 8 αποτελεί τομή, δεν μπορώ να πω. Στο άρθρο 9 επικροτούμε το γεγονός πως θα είναι άμισθη η λειτουργία και η παραγωγή έργου της μόνιμης επιτροπής. Τα άρθρα 11, 12, 13 και 14 είναι σε σωστό δρόμο. Συμφωνούμε στα άρθρα 16 και 17.

Αυτά τα δύο κεφάλαια αποτελούσαν και τον βασικό κορμό του νομοσχεδίου. Εσείς, όμως, με την προσφιλή σας τακτική μπλέκετε τα πράγματα. Προσθέσατε ένα τρίτο κεφάλαιο, αποτελούμενο μόνο από ένα άρθρο με σκοπό να εκδικηθείτε και να εξυπηρετήσετε μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Λέμε «όχι» στο άρθρο 27 και στο αναδρομικό χαράτσι. Δεν έχετε το δικαίωμα της αναδρομικής νομοθέτησης ή της αναδρομικής είσπραξης επί φορολογημένων κερδών από επαγγελματική δραστηριότητα, καταπατώντας κάθε έννοια καλής πρακτικής της αγοράς και κάθε έννοια δικαίου. Προχωρήστε στην απόσυρση ή στην τροποποίησή του για να το στηρίξει η Ένωση Κεντρώων. Τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 27 ουδεμία σχέση έχουν με την παιδεία, με το Υπουργείο Παιδείας, με την εκπαίδευση.

Η Ένωση Κεντρώων καταψηφίζει το Κεφάλαιο Γ', όπως καταψηφίζει και το άρθρο 28 του Κεφαλαίου Δ' για την ιδιωτική παιδεία. Σας είπαμε σε κάθε τόνο, με κάθε ευκαιρία πως συμφωνούμε πως η παιδεία δεν είναι εμπορεύσιμο είδος. Σας δηλώσαμε πως δεν δεχόμαστε τις αδικαιολόγητες απολύσεις πουθενά σε κανέναν τομέα, όχι μόνο στην ιδιωτική εκπαίδευση. Πουθενά, σε κανέναν απολύτως δεν δεχόμαστε τις αδικαιολόγητες απολύσεις.

Στο άρθρο 28 σας προτείνουμε η διετία να γίνει πενταετία ορισμένου χρόνου. Ναι, γιατί όχι. Η απόλυση, όμως, στο πλαίσιο αυτής της πενταετίας να γίνεται για σπουδαίο λόγο, όποτε κι αν καταγγελλεί στο χρονικό αυτό διάστημα, και να το αποφασίζουν αυτό τα πολιτικά δικαστήρια ή επιτροπές ευρύτερου κύρους και όχι κομματικοί συνδικαλιστές.

Αποσύρετε το άρθρο 28 ως έχει και να φέρετε όλα τα θέματα της ιδιωτικής εκπαίδευσης σε ένα νομοσχέδιο. Δεν λύνεται κανένα πρόβλημα με ένα άρθρο, όπως επίσης δεν καταργούνται τα μνημόνια με έναν νόμο.

Γιατί να μην γίνει μια ειδική συζήτηση εξαντλητική και με επισημονικές βάσεις για τα όσα πρέπει να γίνουν σχετικά με το λειτουργήμα των εκπαιδευτικών και την άσκηση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και επιχειρηματικότητας; Γιατί δεν έρχεστε να συζητήσουμε όλοι μαζί ανοιχτά ως κοινωνία για το πού βρίσκονται τα όρια των μεν και των δε; Διότι η παιδεία δεν είναι εμπορεύσιμο προϊόν, αλλά ο τρόπος απόκτησής της είναι.

Νιώθω την ανάγκη να κάνω και μια ειδική αναφορά σε αυτό που πάτε να κάνετε στους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής με τη σχετική τροπολογία. Πάτε και εξισώνετε τα τέσσερα χρόνια σπουδών με έναν μεταπτυχιακό τίτλο; Κι άντε να ακούσουμε τα επιχειρήματά σας για τη συγκεκριμένη εξίσωση κι αν τα δεχθούμε και είναι βάσιμα και μας πείσετε, να το δούμε.

Αλλά εξισώνετε τον ίδιο κόπο, την ίδια προσπάθεια ανθρώπων που έχουν λάβει μέρος με πανελλήνιες εξετάσεις για να αποκτήσουν τον συγκεκριμένο τίτλο σπουδών, τη συγκεκριμένη παιδαγωγική επάρκεια με δασκάλους που δεν την έχουν αυτή την παιδαγωγική επάρκεια απλά και μόνο για εξοικονόμηση πόρων; Δεν έχετε κανένα λογικό επιχείρημα. Κι εμείς δεν έχουμε καμμία λογική σκέψη να στηρίξουμε αυτή σας την απόφαση. Είστε εκτε-

θιμμένοι σε αυτό το θέμα.

Μοιάζοντας να νομοθετείτε πιστεύοντας ότι νομοθετείτε για την κομματική σας πελατεία ή να βοηθήσετε τους επιμορφωτές σύμβουλους που έχετε. Το εκπαιδευτικό σύστημα που οδηγεί στην απόκτηση της παιδείας σύμφωνα με το Σύνταγμα των Ελλήνων αποτελεί δικαίωμα επιλογής των πολιτών. Όμως, το είδος του συστήματος που θα δείξουν εμπιστοσύνη για να προσφέρουν στα παιδιά τους την ευκαιρία να αποκτήσουν την παιδεία, αυτό είναι δικαίωμα των γονιών.

Το ποια πρέπει να είναι αυτή η παιδεία έπρεπε να είναι το θέμα της συζήτησής μας σήμερα εδώ. Εφόσον δεν είναι το θέμα αυτό, εμείς σαν Ένωση Κεντρώων θα ψηφίσουμε «παρών» επί της αρχής, θα καταψηφίσουμε τα άρθρα όπως αναλύθηκαν από τον εισηγητή μας και θα ψηφίσουμε αυτά που δείχνουν ότι μπορούν να συμβάλουν επικουρικά σε ένα καλύτερο αύριο. Δεν σας δίνουμε λευκή επιταγή. Δεν μας το επιτρέπει η συνειδησή μας. Κατά την προσωπική μου άποψη, δεν μας το επιτρέπει η δημοκρατία η ίδια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Σαρίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Στέφος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και να ετοιμάζεται η κ. Μερσέ Τζούφη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει μια νέα σχολική χρονιά και οφείλουμε να ευχηθούμε να είναι καλή με υγεία στα παιδιά των ιδιωτικών και των δημοσίων σχολείων, στους γονείς τους και στις χιλιάδες των εκπαιδευτικών.

Όλον τον χρόνο που μας πέρασε γίνανε συζητήσεις τόσο στις Επιτροπές Μορφωτικών Υποθέσεων όσο και στην Ολομέλεια της Βουλής και σήμερα όσο καμιά άλλη φορά έχω καταλάβει πόσο βαθιά ιδεολογικός χώρος αντιπαράθεσης είναι ο χώρος της παιδείας για όλους εμάς.

Θυμάμαι πριν από λίγες μέρες, στο τέλος του προηγούμενου μήνα, πριν κλείσουμε για ολιγοήμερες διακοπές, τον ελεγκτή δημόσιας διοίκησης, ο οποίος είπε ότι σε μία μέρα διαπίστωσε δεκαεπτά παραβάσεις σε ιδιωτικό σχολείο των Αθηνών γνωστό κι επώνυμο. Δεν το ανέφερε, μας το είπε μετά. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να το κάνω εγώ. Αυτό έγινε μετά από μεγάλη δυσκολία και μάλιστα σε μια μέρα γιορτής για να μην έχουν εμπόδια από τους ανθρώπους που δεν επέτρεπαν την είσοδο σε αυτό.

Δεν είναι κάτι το οποίο μας ξενίζει ή μας παραξενεύει ή το ακούσαμε για πρώτη φορά. Είναι κάτι το οποίο επιχειρούμε με αυτό το νομοσχέδιο να θεραπεύσουμε, να τελειώνουμε με τον εργασιακό μεσαίωνα των ανθρώπων που προσφέρουν εκπαίδευση σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα και όχι σε μια επιχείρηση, γιατί ακριβώς έτσι αντιλαμβανόμαστε ότι είναι τα ιδιωτικά σχολεία. Και οι εργαζόμενοι αυτοί είναι καθηγητές και οι μαθητές, βεβαίως, δεν είναι πελάτες, αλλά είναι μαθητές.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτή η σχολική χρονιά θα είναι τέτοια που θα διαψεύσει τις αγωνίες των κομμάτων και πολλών συναδέλφων της αντιπολίτευσης σε αυτή την Αίθουσα. Θα ξεκινήσει πολύ καλά για έναν απλό λόγο, γιατί κάποιοι άνθρωποι στο Υπουργείο δούλεψαν, κάνανε έγκαιρα τις μεταθέσεις, έγκαιρα τις αποσπάσεις και πολύ γρήγορα θα κάνουν και τις προσλήψεις των αναπληρωτών. Έτσι, λοιπόν, θα έχουμε την ευκαιρία να χαρούμε όλοι μαζί την έναρξη μιας σχολικής χρονιάς έτσι όπως ακριβώς πρέπει, στην ώρα της.

Άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει -ούτε λίγο ούτε πολύ- ότι επειδή δεν θα κάνουμε προσλήψεις αναπληρωτών -οι οποίες ειρήσθω εν παρόδω θα είναι στον αριθμό τον περσινό, περίπου είκοσι με είκοσι μία χιλιάδες- αναμορφώνουμε το ωρολόγιο πρόγραμμα με αποτέλεσμα πάρα πολλοί εκπαιδευτικοί να περισσεύουν, να μην έχουμε τι να τους κάνουμε και φέρνουμε την τροπολογία για την ειδική αγωγή, στην οποία θα αναφερθώ πιο κάτω.

Βεβαίως, δεν είναι έτσι. Όντως αναμορφώνουμε το ωρολόγιο πρόγραμμα. Όντως το ολοήμερο σχολείο θα λειτουργήσει κανονικά. Στα νηπιαγωγεία δεν επέρχεται ο πανικός, που από τον Ιούνιο τρελαίνουν μερικοί την ελληνική κοινωνία. Σίγουρα δεν σκεφθήκαμε σε καμία περίπτωση να τους απολύσουμε, κάτι που πριν από λίγα χρόνια πολύ εύκολα ο κ. Μητσοτάκης το έκανε σε μια

νύχτα.

Αξιοποιούμε, λοιπόν, αυτούς τους εκπαιδευτικούς του δημόσιου σχολείου, τους δημόσιους εκπαιδευτικούς, τους ανθρώπους, που εμείς τους εμπιστευόμαστε να μορφώσουν τα παιδιά μας, εξορθολογίζοντας τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου.

Θυμάμαι τις αντιδράσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων πριν από τρεις μήνες. Υπάρχει τώρα απόλυτη σιωπή, λες και φοβούνται την επιτυχή έναρξη της σχολικής χρονιάς και ίσως κάποιοι να τη φοβούνται.

Θέλω να σταθώ ιδιαίτερα στο ζήτημα της ειδικής αγωγής, ένα ζήτημα που τα τελευταία χρόνια -επιτρέψτε μου τη λαϊκή έκφραση- έχει πολύ «ψωμί» για πολλούς και πολλοί σπεύδουν να πάρουν κάποιες ώρες ειδικής αγωγής, να κάνουν κάποια σεμινάρια ειδικής αγωγής μήπως και τους φανούν χρήσιμα το επόμενο διάστημα.

Τι ακριβώς γίνεται με την ειδική αγωγή και γιατί τις τελευταίες ημέρες βομβαρδίστηκαν τα mail σας με τις αγωνίες αδιόριστων συναδέλφων από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας; Τι ακριβώς έγινε;

Έχουμε ανάγκες για εννιά χιλιάδες εκπαιδευτικούς, που θα προσφέρουν υπηρεσίες στη δημόσια εκπαίδευση σε δομές, που έχουν σχέση με παιδιά με ειδικές ανάγκες. Έχουμε στη διάθεσή μας από τα πανεπιστήμια αυτά δύο χιλιάδες τριακόσιους, δυόμισι χιλιάδες. Ακουσθηκε πριν από λίγο από προηγούμενο ομιλητή «πως νομιμοποιείται ένας μεταπτυχιακός κάτοχος διπλώματος στην ειδική αγωγή να κάνει μάθημα». Μα, έχει κάνει γενική αγωγή πριν, έχει πτυχίο δασκάλου. Δεν ήρθε από το πουθενά. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού στην εκπαίδευση και αυτό ακριβώς επιχειρήθηκε και επιχειρείται με αυτήν την τροπολογία, η οποία θα ψηφιστεί τις επόμενες ημέρες, αύριο προφανώς.

Συνεπώς, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω από αυτό το βήμα και να κλείσω ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος ανησυχίας για τους συναδέλφους, που έχουν δώσει την ψυχή τους σ' αυτά τα παιδιά έως και δεκαέξι χρόνια σ' ένα άθλιο σύστημα που οι προηγούμενες κυβερνήσεις το συντήρησαν, το σύστημα των αναπληρωτών, σ' ένα άθλιο σύστημα, που πιστεύω και νομίζω ότι θα καταφέρουμε το 2017 και το 2018 να το τελειώσουμε οριστικά. Αυτοί οι άνθρωποι θα διοριστούν στις δομές της ειδικής αγωγής και οι άλλοι εκπαιδευτικοί στις δύο βαθμίδες εκπαίδευσης, οι οποίοι έχουν πρόσθετα προσόντα στην ειδική αγωγή, θα αξιοποιηθούν με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να καλύψουμε τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και των μαθητών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Στέφο.

Η κ. Μερσέ Τζούφη έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΕΡΣΕ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το παρόν νομοσχέδιο πρέπει να θεωρηθεί μέρος του ευρύτερου σχεδίου μας για τη στήριξη και αναβάθμιση της εκπαίδευσης γενικά με επιστροφή, όπως είπα και ο αρμόδιος Υπουργός, κατ' αρχήν στην κανονικότητα.

Το στρατηγικό μας σχέδιο βρίσκεται, πράγματι, στον αντίποδα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της απομόρφωσης του εκπαιδευτικού συστήματος με καινοτόμες πρακτικές στο πλαίσιο των αξιών της Αριστεράς και των αρχών της για δημοκρατία και ισονομία, αφού τίποτε δεν είναι πιο άνιστο από ένα σχολείο ίσο, αλλά για παιδιά άνισα.

Πρωταρχικό μέλημά μας, λοιπόν, αποτελεί η άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Στο πλαίσιο αυτό και με το παρόν νομοσχέδιο καταγράφεται η προτεραιότητα -θα μου επιτρέψετε να πω με ξεχωριστή έγνοια και φροντίδα- της εκπαιδευτικής ένταξης των ευάλωτων κοινωνικά ομάδων, μεταναστών, προσφύγων, παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και αναπηρίες.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, με τις διατάξεις, που αφορούν τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, της οποίας επείγει η άμεση αναβάθμιση, καθώς μετά από πέντε ολόκληρα χρόνια ασφυκτικής οικονομικής κρίσης υπάρχει -έστω και μειοψηφικά- έξαρση των ρατσιστικών αντιλήψεων και των ακροδεξιών φωνών στην ελληνική κοινωνία.

Στο νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό περιλαμβάνονται βασικές ρυθ-

μίσεις με στόχο την εμβάθυνση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου, για να γίνει πιο λειτουργικό, πιο αποτελεσματικό και πιο παρεμβατικό, με αλλαγή των ειδικών εκπαιδευτικών και διδακτικών προγραμμάτων και των διδακτικών εργαλείων και βιβλίων, με στόχο την απομόνωση των αρνητικών διακρίσεων, έτσι ώστε οι πολιτισμικές, εθνικές, γλωσσικές και θρησκευτικές διαφορές να αντιμετωπίζονται ενιαία και όμοια.

Στην κατεύθυνση αυτή τα σχολεία μετατρέπονται σε πειραματικά διαπολιτισμικά, ώστε να μπορούν να αποτελούν κέντρα παραγωγής εφαρμοσμένης εκπαιδευτικής πολιτικής με τη σταδιακή μετατροπή τους σε δίγλωσσα σχολεία και όχι χώρους παραγωγής στείρων ερευνητικών πορισμάτων.

Στο πνεύμα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και της ισοτιμίας των πολιτισμών είναι και το άρθρο 38, μέσω του οποίου χορηγείται νομοθετική εξουσιοδότηση στο Υπουργείο για να ρυθμίσει με υπουργικές αποφάσεις ζητήματα που αφορούν την εκπαίδευση των προσφύγων. Και εδώ υπήρξε αρκετή κριτική γιατί αυτό ανατίθεται στο Υπουργείο Παιδείας και η απάντηση είναι γιατί μόνο αυτό μπορεί να το πράξει γρήγορα, σωστά και αποτελεσματικά, όπως απαιτείται από τις πρωτόγνωρες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε, μετά όμως από μελέτη και αξιολόγηση πολλών παραμέτρων, αξιοποιώντας τη γνώση και την εμπειρία μιας πλήρως αντιπροσωπευτικής επιστημονικής Επιτροπής σε συνεργασία και με άλλα αρμόδια Υπουργεία, αλλά και με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Επιδίδει, λοιπόν, για το σχολικό έτος –και αυτά έχουν εξαγγελθεί και απορώ διότι διάφοροι συνάδελφοι λένε ότι δεν έχουν ακούσει τι σκεφτόμαστε να κάνουμε– με τρόπο έγκυρο και παιδαγωγικά ορθό να ενταχθούν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα τουλάχιστον δεκαοχτώ χιλιάδες προσφυγόπουλα. Μάλιστα, έχει εξαγγελθεί και η ένταξη τριών χιλιάδων ασυνόδευτων εφήβων σε ειδικό πιλοτικό πρόγραμμα στην τεχνική εκπαίδευση σε συνεργασία με ΚΑΝΕΠ/ΓΣΕΕ, ενώ ΜΚΟ, εκκλησία, τοπικές ΕΛΜΕ, σύλλογοι εθνικοτήτων μπορούν να βοηθήσουν στην εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα, με την προϋπόθεση της πιστοποίησης και της εγγραφής στο Ινστιτούτο Εθνικής Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Από την άλλη μεριά, οι προσλήψεις των εκπαιδευτών θα γίνουν με αντικειμενικά κριτήρια από τον πίνακα των αναπληρωτών.

Και πιο ειδικά, στον νομό από τον οποίο προέρχομαι το μέγεθος των χώρων φιλοξενίας και ο αριθμός των παιδιών, που φιλοξενούν φαίνεται ότι επιτρέπει τη δημιουργία τάξεων υποδοχής σε όμορα σχολεία και τη μετακίνηση των παιδιών σε αυτά. Και όπου χρειαστεί μπορούν να ανοίξουν και να επαναλειτούργησουν σχολεία, που ήταν κλειστά λόγω έλλειψης μαθητών, πράγμα που ζητούν και οι τοπικές κοινωνίες.

Και προχωρώ πολύ γρήγορα στο θέμα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, που κατατίθεται με τροπολογία, η οποία, όπως ειπώθηκε ήδη, προωθεί τις αρχές της συνεκπαίδευσης και του «σχολείου για όλους». Στο πλαίσιο αυτό προσπαθεί να ρυθμίσει κατ' αρχάς και με αντιτιθέμενες απόψεις θέματα, που αφορούν το εκπαιδευτικό προσωπικό, αλλά κυρίως αναβαθμίζοντας τις μονάδες επαγγελματικής εκπαίδευσης, αφού καθιερώνει το ενιαίο ειδικό επαγγελματικό γυμνάσιο και λύκειο.

Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η ειδική αγωγή αποτελεί προτεραιότητα των πολιτικών επιλογών της Κυβέρνησης, αφού ήδη από την προηγούμενη χρονιά οι προσλήψεις στην ειδική αγωγή αυξήθηκαν κατά 45% και φέτος –μετά από οχτώ χρόνια– ιδρύθηκαν πολλά νέα τμήματα ένταξης στα σχολεία όλης της χώρας, δηλαδή, σε συνθήκες κρίσης και δημοσιονομικών πιέσεων διαπιστώνεται αύξηση κατά 20% στα τμήματα ένταξης και 8% στα ειδικά σχολεία, ενώ ιδρύθηκαν κατά αίτημα και των γονέων και των ίδιων των παιδιών και δώδεκα ηλικιακές τάξεις στα υπάρχοντα ειδικά επαγγελματικά γυμνάσια.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στις ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση και την τροπολογία για τα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών, για τα οποία έγινε πολύ μεγάλη και παραγωγική συζήτηση στις προηγούμενες επιτροπές.

Οι συγκεκριμένες διατάξεις σηματοδοτούν, πράγματι, την προσπάθεια της Κυβέρνησης για την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων έναντι των επιθέσεων της αγοράς και την προσπά-

θεια για την κατοχύρωση της δημοκρατίας. Είναι αυτές ακριβώς, που ονομάστηκαν από κάποιους, κομψά, πολιτικούς μας αντιπάλους «δεοληψία» ή και «σοβιετοποίηση».

Αλήθεια, εμείς, οι «ύπουλοι Μπολσεβίκοι», τι πάμε να κάνουμε; Να επαναφέρουμε το αυτονόητο. Δηλαδή τι; Την εποπτεία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στο Υπουργείο Παιδείας, δηλαδή, να ρυθμίσουμε τον έλεγχο της ανασφάλιστης και αδήλωτης εργασίας στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, το εκπαιδευτικό ωράριο στα φροντιστήρια, να ισχύουν οι επίσημες αργίες και κυρίως, να υπάρχει επαρκής αιτιολόγηση των απολύσεων των εκπαιδευτικών από τα ιδιωτικά σχολεία.

Τι προσπαθούν να κάνουν αυτοί οι κανόνες; Φιλοδοξούν ναβάλουν τέλος σε φαινόμενα –εκεί που υπάρχουν– εργοδοτικής αυθαιρεσίας, «μαύρης» εργασίας, φοροδιαφυγής, παράνομων τίτλων σπουδών, νόθευσης βαθμολογιών, όπως επίσης να εξασφαλίσουν συνθήκες ποιότητας, νομιμότητας, διαφάνειας και δημοκρατίας στο σχολικό περιβάλλον των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και για τα παιδιά και για τους γονείς τους που τα επιλέγουν.

Κλείνω, λοιπόν, λέγοντας ότι η υλοποίηση του σχεδίου της συνολικής ανασυγκρότησης της εκπαίδευσης είναι βέβαιο ότι απαιτεί χρόνο, πρόβλεψη μεταβατικών σταδίων και δοκιμαστικές εφαρμογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ο μόνος τρόπος για να περιοριστούν άμεσα οι καταστροφικές συνέπειες και οι παθογένειες της εκπαιδευτικής πολιτικής του παρελθόντος, είναι η ψήφιση νόμων –ο παρών είναι ένα πρώτο βήμα– που θα καλύπτουν κάθε φορά τις ασυνέπειες και τις αντιφάσεις των προηγούμενων ετών, αλλά ταυτόχρονα θα εξασφαλίζουν την ποιοτική ανασυγκρότηση της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της, ως κοινωνικού αγαθού, που αναπτύσσεται στο δημόσιο χώρο, προστατεύεται από το Σύνταγμα και δεν αποτελεί εμπορικό αγαθό που πωλείται και αγοράζεται από τα άτομα-καταναλωτές.

Και στο πεδίο αυτό επιτρέψτε μου να πω ότι οι επεξεργασμένες θέσεις του χώρου της Αριστεράς γίνονται ευρέως αποδεκτές, παρά την αγωνιώδη προσπάθεια σε υψηλούς τόνους με σοφιστείες των εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας και δυστυχώς και του ΠΑΣΟΚ, να υπερασπιστούν στην ουσία τους σχολάρχες ή και τους μιντάρχες, σε μία κοινωνική πραγματικότητα που, ως συνέπεια της πολύπλευρης κρίσης, είναι ανοιχτή περισσότερο από κάθε άλλη περίοδο στην αποδοχή προτάσεων υπέρβασης του πνιγμού παρόντος και ένα τέτοιο είναι και το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Τζούφη.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Αυλωνίτου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημερινό νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», θέλω να σταθώ ιδιαίτερα στα ζητήματα της ιδιωτικής εκπαίδευσης και τη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών.

Τα ιδιωτικά σχολεία παρέχουν εκπαίδευση μέσα στο πλαίσιο του προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας και δίνουν τίτλους σπουδών απόλυτα αναγνωρισμένους από το κράτος. Είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις, όμως δεν παράγουν προϊόν της αρεσκείας τους. Παρέχουν εκπαίδευση με τις προδιαγραφές, που ορίζει το δημόσιο. Ασκούν μία δημόσια λειτουργία υπό την εποπτεία του κράτους, μία λειτουργία που προστατεύεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Στην εκπαίδευση, δημόσια και ιδιωτική, καθοριστικός είναι ο ρόλος του εκπαιδευτικού. Οι διδάσκοντες καθορίζουν περισσότερο από κάθε άλλον παράγοντα την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και αυτό δεν το αλλάζουν ούτε τα σχολικά προγράμματα ούτε τα τεχνικά μέσα ούτε τα ωραία κτίρια.

«Με όποιον δάσκαλο καθίσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις». Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα αυτή είναι μία σταθερά κάθε

εκπαιδευτικού συστήματος.

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να έχει το προσόν της γνώσης του αντικειμένου, που διδάσκει, αλλά δεν φτάνει αυτό. Πρέπει ακόμη να έχει ικανότητα επικοινωνίας, ενδιαφέρον που να φτάνει το πάθος για τη δουλειά του, ισχυρή προσωπικότητα που να εμπνέει τους μαθητές.

Πρέπει ακόμη να μπορεί να αφοσιωθεί απερίσπαστος στο έργο του, που δεν περιλαμβάνει μόνο τις ώρες διδασκαλίας μέσα στην αίθουσα, αλλά και τις ώρες προετοιμασίας για το μάθημα γενικά και για τον κάθε μαθητή ειδικά.

Πρέπει ακόμη να απολαμβάνει του σεβασμού της κοινωνίας στην οποία ζει, γιατί χωρίς αυτό δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του. Δεν γίνεται το πρωί να διδάσκει στο σχολείο και το βράδυ να μοιράζει πίτσες. Γιατί ο μαθητής αλλιώς θα δει τον καθηγητή του και αλλιώς θα δει τον πιτσαδόρο.

Πρέπει, λοιπόν, ο εκπαιδευτικός, είτε δουλεύει στη δημόσια εκπαίδευση είτε στην ιδιωτική, να απολαμβάνει αξιοπρεπείς όρους εργασίας. Αυτούς τους αξιοπρεπείς όρους εργασίας θέλει να εξασφαλίσει το άρθρο 28 του νομοσχεδίου, για να απαντήσω σε προλαλήσαντα Βουλευτή, προβλέποντας ότι οι διδάσκοντες στην ιδιωτική εκπαίδευση, μετά από δοκιμαστική περίοδο δύο ετών, θα εργάζονται με σύμβαση αορίστου χρόνου που δεν μπορεί να λυθεί χωρίς φανερή, σοβαρή και νόμιμη αιτία.

Έτσι ο εκπαιδευτικός δεν θα υπόκειται σε εκβιασμούς να μοιράζει χαριστικά βαθμούς ή να δουλεύει με εικονικό μισθό. Δεν θα εξαναγκάζεται να συμπράττει σε φοροδιαφυγή της ιδιωτικής επιχείρησης. Ακούσατε αυτό, κύριοι της Αντιπολίτευσης;

Δεν θα υποχρεώνεται να ευτελίζει το λειτούργημά του για να ζήσει. Και δεν θα κάνει παράλληλα τον πιτσαδόρο, ακόμη και αν αυτό θα ήταν ανεκτό και ίσως επιθυμητό από όσους εδώ μέσα θεωρούν υπέρτατη αξία την εξασφάλιση των κερδών του κάθε τυχάρπαστου, που παριστάνει τον επιχειρηματία σε οποιονδήποτε τομέα.

Μήπως, όμως, έτσι καταργείται το διευθυντικό δικαίωμα των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων; Μήπως οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί μετατρέπονται σε δημόσιους υπαλλήλους; Δεν καταργείται κανένα διευθυντικό δικαίωμα, αφού προβλέπεται και επιτρέπεται η απόλυση για σοβαρούς αντικειμενικούς λόγους. Παραμένει πιο εύκολη η απόλυση ιδιωτικού εκπαιδευτικού από ό,τι η απόλυση δημοσίου υπαλλήλου. Χρειάζεται, όμως, αντικειμενική δικαιολόγηση που να μην αποτελεί μέσο εκβιασμού.

Προκαλούν, όμως, εντύπωση οι διαμαρτυρίες όσων επικαλούνται το απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα στην ιδιωτική εκπαίδευση, γιατί αυτές οι επιχειρήσεις δεν παρέχουν κάποιο αυτόνομο προϊόν. Υπάρχει μήπως κανένα ιδιωτικό σχολείο, που θα είχε έστω και έναν μαθητή-πελάτη αν πουλούσε μόνο τις γνώσεις που παρέχει, χωρίς το δικαίωμα να παρέχει κρατικά αναγνωρισμένους τίτλους σπουδών;

Μήπως θα προτιμούσαν οι επιχειρηματίες της ιδιωτικής εκπαίδευσης εκείνο το παλιό σύστημα -θα το θυμούνται οι παλιότεροι- που ίσχυε πριν από δεκαετίες, όταν οι απόφοιτοί τους έπρεπε να δίνουν εξετάσεις στο δημόσιο μετά την αποφοίτησή τους για να τους αναγνωριστεί το απολυτήριο; Αμφιβάλλω.

Σε ανάλογη κατεύθυνση κινείται και η τροπολογία για τα φροντιστήρια, που ορίζει σε απλά ελληνικά ότι οι καθηγητές των φροντιστηρίων δεν θα δουλεύουν τζάμπα. Βέβαια, εδώ μέσα υπάρχουν κόμματα, που έχουν σχεδόν μοναδικό λόγο ύπαρξης το να δουλεύουν τζάμπα όλοι σχεδόν οι εργαζόμενοι. Οπότε για λόγους αρχής δεν μπορούν αν στηρίξουν μια τέτοια τροπολογία. Το καταλαβαίνω. Φωνάξε το, λοιπόν, δυνατό να σας ακούσει όλος ο κόσμος, μην μείνει κανένας που να μην το ξέρει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, θα μπορούσε να έχει υπότιτλο «Περί του δικαιώματος των εργαζομένων να πληρώνονται όταν δουλεύουν». Και φυσικά, ψηφίζω επί της αρχής και επί των άρθρων το σημερινό νομοσχέδιο. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αυλωνίτου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Είναι μια νομοτεχνική βελτίωση για τη συμμετοχή ενός εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ειδικού σε θέματα παιδείας και πολιτισμού, στον φορέα που θα έχει την ευθύνη συντονισμού της ξενόγλωσσας εκπαίδευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ ωραία. Να κατατεθεί και να μοιραστεί στους κυρίους συναδέλφους.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

CC

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»

1. Στο τρίο εδάφιο του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου η φράση « εξειδικευμένου φορέα ελληνικής γλώσσας» αντικαθίσταται από τη φράση « του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας (ΚΕΓ)» και προστίθεται η φράση «και ένας εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ειδικός σε θέματα Παιδείας και Πολιτισμού».

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2016

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Νικόλαος Φίλης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κόνσολα, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ επιχαίρω που ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο σήμερα συζητείται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και ειλικρινά θα περίμενα να αδράξει την ευκαιρία αυτή η Κυβέρνηση και με αυτό το νομοσχέδιο να υπάρχει ένα ευρύτερο πνεύμα συνεργασίας και συνεννόησης για τα θέματα της παιδείας.

Ήμασταν πολύ έγκαιροι και, πιστεύω, έγκυροι, όταν εμείς φωνάξαμε ότι στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου για την παιδεία θα έπρεπε να συζητηθούν ζητήματα σοβαρά, όπως αυτό που θέλει να συζητήσει το νομοσχέδιο. Όμως, η Κυβέρνηση δεν άδραξε την ευκαιρία και μονομερώς κατέθεσε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, που θα μπορούσε να ήταν αφιερωμένο στην εκπαίδευση των Ελλήνων του εξωτερικού και σε αυτό, κύριε Υπουργέ, έχετε εντάξει διάφορα ζητήματα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο για συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Είμαι σίγουρος ότι είναι πέρα από τη θέληση του κυρίου Υπουργού, του κ. Πελεγρίνη.

Ωστόσο, αυτό το νομοσχέδιο –και είμαστε υποχρεωμένοι να εστιάσουμε σε κάποια ζητήματα– δεν λύνει οριστικά τα προβλήματα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Αντιθέτως, μάλιστα, παρατείνει κάποια από αυτά και δημιουργεί και πρόσθετα ζητήματα.

Δεν είναι πρώτη φορά, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ιδιαίτερα η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα, αποκαλύπτει τις προθέσεις της για τα φοβικά σύνδρομα, που τη χαρακτηρίζουν απέναντι στους Έλληνες του εξωτερικού. Εξάλλου, αν η Κυβέρνηση αυτή ήθελε, πραγματικά, να εστιάσει το ενδιαφέρον της σε αυτούς τους συμπατριώτες μας, θα έπρεπε έγκαιρα να φέρει προς συζήτηση τα θέματα, που αφορούν την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού. Δεν το έπραξε ακόμα. Άρα, στο ίδιο έργο θεατές είμαστε και στα ζητήματα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Πριν προχωρήσουμε στη μετεξέλιξη των αμιγώς ελληνικών σχολείων του εξωτερικού σε δίγλωσσα –και βέβαια, πρέπει να τονίσω από την αρχή ότι σε αυτήν την κατεύθυνση εμείς είμαστε συναινετικοί και τη θεωρούμε άκρως θετική-, θα έπρεπε να υπάρχει ένα πλαίσιο συνεννόησης είτε με ειδικές διακρατικές συμφωνίες μεταξύ της Ελληνικής Κυβέρνησης και τις κυβερνήσεις του εξωτερικού όπου υπάρχουν ομογενείς είτε με σαφείς δεσμεύσεις για την τύχη ή την μετεξέλιξη των αμιγώς ελληνόγλωσσων σχολείων, τα οποία από το 2018 πολύ φοβάμαι ότι δεν θα είναι στην προοπτική ανάταξής τους. Αντιθέτως, μάλιστα, φοβάμαι ότι θα κλείσουν πολλά από αυτά.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε πόσο σημαντική μπορεί να είναι η μετεξέλιξη των αμιγώς ελληνικών σχολείων του εξωτερικού σε δίγλωσσα σχολεία, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι αλήθεια. Τι συμβαίνει, όμως, με τα δίγλωσσα σχολεία; Δείτε, για παράδειγμα, στη Γερμανία, που εκεί, μια προωθημένη χώρα με πολύ σημαντικό εκπαιδευτικό σύστημα, τι επιτάσσει; Φοβάμαι ότι επιτάσσει ότι τα σχολεία αυτά, για τα οποία εμείς σήμερα συζητούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα τα οδηγήσει σε μαρασμό, αφού οι απόφοιτοί τους δεν μπορούν να προχωρήσουν σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα παρά μόνο σε τεχνικές σχολές ή σχολές μαθητείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα, πραγματικά, αναβαθμισμένο δίγλωσσο σχολείο είναι αυτό που δίνει δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση όσων σε αυτό φοιτούν.

Δεν υπάρχει μια σειρά προϋποθέσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που σ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο τεκμηριώνεται αυτή η προοπτική. Αντιθέτως, φοβάμαι ότι σε λίγο οι Έλληνες του εξωτερικού, ιδιαίτερα για τη Γερμανία, που συζητούμε σήμερα, θα φοιτήσουν σε γερμανικά και μόνο σχολεία, σε αμιγώς γερμανικά σχολεία.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό δεν είναι κάτι το οποίο ευχόμαστε και επιδιώκουμε, αλλά θα πρέπει εμείς να συνδέσουμε κλείδες ασφαλείας, προκειμένου η παιδεία, η εκπαίδευση και ο πολιτισμός, που πολλοί από εσάς από αυτό το Βήμα, συζητήσαν σήμερα, να είναι αυτή η προϋπόθεση που θα μπορέσει να συνδέσει

το έθνος-κράτος σε μια ουσιαστική προοπτική βιωσιμότητάς του και στο εξωτερικό.

Εξάλλου, θέλω να θυμίσω επίσης σε αυτό το σημείο ότι η Κυβέρνηση φαίνεται πως συνεχίζει ιδεοληπτικές αγκυλώσεις σε αυτό το νομοσχέδιο, αφού για παράδειγμα η επιλογή στελεχών του εξωτερικού κινείται στην ίδια βάση όπως και στο εσωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος είναι αδυσώπητος. Θέλω να σταθώ και στην άλλη παράμετρο του νομοσχεδίου, που αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση. Πολλά έχουν συζητηθεί γι' αυτήν την παράμετρο. Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ ειλικρινά σε αυτήν τη διάταξη που δημιουργεί ένα κλίμα αναταραχής στην ιδιωτική εκπαίδευση, αλλά συνιστά παράλληλα και έναν ακραίο ιδεοληπτικό χαρακτήρα σε ό,τι αφορά την αλλοίωση της έννοιας της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που βιώσαμε τόσα χρόνια στη χώρα.

Είναι δεδομένο ότι η Κυβέρνηση έχει αλλεργία απέναντι σε τρεις, κυρίως, έννοιες που έχουμε συζητήσει και ο εισηγητής μας έχει πει, δηλαδή, την αριστεία, την αξιοκρατία και την αξιολόγηση. Αυτό το έχει δείξει και στο παρελθόν με άλλα νομοσχέδια. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές τις τρεις αξίες προσπαθεί να τις εξαφανίσει και να τις εξοβελίσει από τον χώρο της εκπαίδευσης. Αντί να δημιουργηθεί ένα κλίμα ευρύτερο σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, η Κυβέρνηση επιχειρεί με αυτό το νομοσχέδιο να ακυρώσει και την έννοια της αξιολόγησης και στην ιδιωτική εκπαίδευση. Βέβαια, το χειρότερο είναι ότι αυτό προσπαθεί να το επιβάλει με διοικητικά μέτρα στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Όμως, επειδή γνωρίζω πολύ καλά και από συναδέλφους της Αριστεράς, σε ό,τι αφορά την επιχειρηματολογία τους, για τη διαστρέβλωση που επιχειρείται να κάνει το άσπρο μαύρο και να δαιμονοποιεί την ιδιωτική εκπαίδευση. Θα μου επιτρέψετε να επισημάνω πως τα εργασιακά δικαιώματα, που επικαλούνται πολλοί συνάδελφοι, αλλά και η ηγεσία του Υπουργείου σε ό,τι αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση είναι απολύτως σεβαστά. Τα σεβόμαστε όλοι και υπάρχουν και νόμοι που προστατεύουν τα εργασιακά δικαιώματα.

Όμως, στα εργασιακά δικαιώματα δεν περιλαμβάνεται η κατάργηση της αξιολόγησης. Δεν περιλαμβάνεται η ακύρωση του δικαιώματος της διεύθυνσης ενός ιδιωτικού σχολείου να φροντίσει για την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Αυτό κάνετε με τη δήθεν επίκληση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Ο καλός και ο άριστος εκπαιδευτικός, που εργάζεται σε ιδιωτική μονάδα εκπαίδευσης δεν χρειάζεται προστάτες. Αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Είναι περιζήτητος, αφού τα ιδιωτικά σχολεία αυτούς επιζητούν, τους άριστους εκπαιδευτικούς. Επιδιώκουν την ενίσχυση της ποιότητας, για να μπορέσουν να προσελκύσουν μαθητές. Επιδιώκουν να έχουν τέτοιου είδους εκπαιδευτικούς.

Όμως, εσείς δεν τους επιτρέπετε να προχωρήσουν στην αντικατάσταση ενός εκπαιδευτικού, ο οποίος δεν αποδίδει σύμφωνα με τα στάνταρ που οι ίδιοι θέτουν. Σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο, που ίσχυε μέχρι σήμερα, ένα ιδιωτικό σχολείο μπορούσε να καταγγείλει τη σύμβαση με τον εκπαιδευτικό κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους. Μετά την παρέλευση της διετίας, η σύμβαση μετατρέπεται σε σύμβαση αορίστου χρόνου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να μιλήσω για ένα λεπτό μόνο.

Έρχεστε τώρα εσείς με τη διάταξη που φέρνετε προς ψήφιση και νομοθετείτε την απαγόρευση καταγγελίας της σύμβασης μέσα στη διετία. Δηλαδή, εάν ένας εκπαιδευτικός δεν αποδειχθεί κατάλληλος στον πρώτο χρόνο ή τους πρώτους μήνες, θα είναι ακλόνητος στη θέση του. Ουσιαστικά, με αυτόν τον τρόπο προστατεύεται και νομιμοποιείται για τη διετία ο ανεπαρκής και ακατάλληλος εκπαιδευτικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρξει παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων, υπάρχουν νόμοι να επιβάλουν το δίκαιο. Όμως, αυτές οι διατάξεις δεν συνιστούν εργασιακό δικαίωμα. Με μαθηματική ακρίβεια θα αυξηθεί ο αριθμός των απολύσεων στο τέλος της διετίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ επίσης σε μια αναφορά του IOBE, ο οποίος καταθέτει την άποψη ότι 350 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο από τον φορολογούμενο Έλληνα πολίτη αποταμιεύονται χάριν της λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε –και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας– επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην παράγραφο 4 της τροπολογίας, που αφορά το δικαίωμα αποφοίτων του Ενιαίου Ειδικού Επαγγελματικού Λυκείου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Κύριε Υπουργέ, σε ό,τι αφορά αυτά τα σχολεία θα πρέπει να δώσουμε μια διασταλτική ερμηνεία για τον αριθμό. Επειδή στις νησιωτικές περιοχές, όσον αφορά αυτόν τον αριθμό, είναι πολύ δύσκολο να μετακινηθεί ένα παιδί από ένα νησί σε ένα άλλο, θα πρέπει να υπάρχει ανοχή και μια ρύθμιση-προσαρμογή όσον αφορά στους μαθητές, δηλαδή, σε οκτώ το μάξιμουμ και από δύο έως τέσσερις μαθητές ανά ειδικότητα, προκειμένου να λειτουργήσουν αυτά τα σχολεία τη σχολική χρονιά που έρχεται.

Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι προτάσεις, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι είναι ένα πλαίσιο σύγκλισης και συνεννόησης και νομίζω ότι θα βρουν την κατανόηση από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κόνσολα.

Ο κ. Αντώνιος Γρέγος έχει τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα από τα μεγαλύτερα ψέματα, που έχουν πει οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ και εντός και εκτός Βουλής είναι ότι όλοι αυτοί που εισβάλλουν παράνομα στην πατρίδα μας καθημερινά θέλουν να φύγουν από εδώ και να πάνε σε κάποια άλλη χώρα. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα. Πολύ απλά, πού θα βρουν καλύτερα από εδώ; Η ελληνική Κυβέρνηση τους έχει υποσχεθεί ασφάλεια, υγεία, παιδεία με το νομοσχέδιο τώρα, εργασία, κοινωνική ασφάλιση και ό,τι άλλο δικαιούται ένας Έλληνας πολίτης.

Μια που μιλήσαμε για απολύσεις, καλό θα είναι κάποιοι «εκπαιδευτικοί» –σε πολλά εισαγωγικά το «εκπαιδευτικοί»– από κάποιες συγκεκριμένες ΕΛΜΕ και ΟΛΜΕ, που δεν έχουν άλλη δουλειά να κάνουν από το να κατηγορούν τη Χρυσή Αυγή, να ελεγχθούν πειθαρχικά, κύριε Υπουργέ, γι' αυτήν τη συμπεριφορά. Είναι μια φασιστική συμπεριφορά εκ μέρους αυτών των εκπαιδευτικών. Και αυτό το καταγγέλλουμε και από το Βήμα της Βουλής.

Δεν μπορώ φυσικά να μην ξεκινήσω με τον σχολιασμό της ομιλίας του Υπουργού Φίλη, από την οποία ξεχώρισα τα εξής τραγελαφικά. Μίλησε για φτωχό δημόσιο σχολείο. Θα έπρεπε να ξέρει ότι τα σχολεία γίνονται φτωχά για πολλούς λόγους, όπως όταν περικόπτονται οι δαπάνες εξαιτίας των μνημονίων, που έχετε υπογράψει και εσείς φαρδιά πλατιά, όταν εφαρμόζετε και εσείς πελατειακές σχέσεις και πολεμάτε την έννοια της αριστείας, όταν κυρίως θεωρείτε ως νεκρή γλώσσα τα αρχαία ελληνικά, την ώρα που αυτά διδάσκονται σε άλλες χώρες. Φτωχά γίνονται τα σχολεία, όταν εκτός από γνώση δεν προσφέρουν εθνική ιδεώδη στα παιδιά μαθητές και αργότερα πολίτες.

Ζητούσατε εθνικό διάλογο για την παιδεία. Το σωστό θα ήταν διάλογος για εθνική παιδεία, κάτι ανήκουστο φυσικά για εσάς. Και φυσικά δεν θα κάνουμε διάλογο μαζί σας για κάτι τέτοιο.

Ο Υπουργός μίλησε για μνημονιακές κυβερνήσεις. Μα, εσείς είστε η πιο μνημονιακή Κυβέρνηση που εκτελεί απαρέγκλιτα κάθε εντολή των ξένων τοκογλόφων.

Σχετικά με τις εργασιακές συνθήκες, τώρα, που επικρατούν όχι μόνο στα φροντιστήρια, αλλά και σε κάθε κλάδο εργαζομένων, θα ήθελα να πω ότι αυτό έχει άμεση σχέση με την οικονομία, μία οικονομία που καταρρέει από τις λάθος επιλογές σας. Φυσικά δεν βλέπουμε να πολεμάτε αποτελεσματικά την παραοικονομία στην εκπαίδευση, αλλά και γενικότερα. Μάλιστα, έχει γίνει και σχετική καταγγελία στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Όσον αφορά το θέμα των πτυχίων, θα αποφασίσει φυσικά η δικαιοσύνη και οι αρμόδιες αρχές, αλλά αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι και θέμα ηθικό.

Επίσης, ο Υπουργός μίλησε για αλληλεγγύη που δείχνει η ελ-

ληνική κοινωνία στους πρόσφυγες κατ' εσάς. Αυτό ήταν το πρώτο διάστημα. Τώρα οι Έλληνες ζητούν προστασία από τις εγκληματικές τους ενέργειες, οι οποίες είναι καθημερινές και οι οποίες μάλιστα έχουν και ρατσιστικό κίνητρο.

Στην τελευταία ομιλία μου πριν τη διακοπή των εργασιών της Βουλής είχα πει ότι μέσα στις βάρκες που έρχονται από την Τουρκία υπάρχουν και παιδιά δώδεκα έως δεκαοκτώ ετών, που έχουν στρατιωτική εκπαίδευση και είναι αποφασισμένα για όλα. Είδατε τι συνέβη στην Τουρκία με τον δωδεκάχρονο τρομοκράτη. Επίσης, είδατε δωδεκάχρονα παιδιά να εκτελούν ομήρους. Αν ένα τέτοιο παιδί μπει μέσα σε ένα σχολείο, μπορεί να προκαλέσει μακελειό, κάτι που είναι αρκετό. Για ό,τι συμβεί μέσα στα σχολεία, θα είστε αποκλειστικά υπεύθυνοι.

Μιλάτε για εκμάθηση ελληνικών και αγγλικών και αφομοίωση. Κανείς τους δεν θέλει να αφομοιωθεί και να απαρνηθεί τη θρησκεία και τον πολιτισμό του, όσες γενιές κι αν περάσουν.

Είχα πει επίσης στην τελευταία μου ομιλία –και το λέω, γιατί εμείς μιλάμε πάντα με στοιχεία και αποδείξεις– ότι έχουν αυξηθεί οι ροές των λαθρομεταναστών. Ο Υπουργός Καμμένος φώναζε τότε ότι είναι μηδενικές, κάτι στο οποίο συνηγορούσαν και οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Τετρακόσιοι τριάντα μέσα σε μία μόνο μέρα!

Λέτε ότι εξοικονομήσατε κονδύλια για τη μεταφορά τους, τη σίτιση και την εκπαίδευση. Ακόμα και επισκέψεις σε μουσεία και βιβλιοθήκες εξαγγέλλετε. Είναι γνωστή η άποψη των περισσοτέρων από αυτούς για τα μουσεία και τα ιστορικά μνημεία. Το είδαμε στην Παλμύρα, το βλέπουμε και από τις βεβηλώσεις των ναών μας.

Βέβαια, ο Υπουργός δεν είπε τίποτα για την άθλια εικόνα των ελληνικών πανεπιστημίων, που μία σύγκριση με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού μάς γεμίζει ντροπή – για τις εγκαταστάσεις και όχι για το έμφυχο δυναμικό.

Όσον αφορά τώρα ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, όπως είναι αυτό της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης, μειώθηκαν εδώ και πολλά χρόνια πάνω από 50% οι κρατικές δαπάνες για τη στήριξή της. Το αποτέλεσμα είναι οι τεράστιες ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό και υλικοτεχνικά μέσα. Έτσι, ειδικά στη Γερμανία τα ελληνικά σχολεία θα κλείσουν ή θα συγχωρευθούν.

Αυτά έχουν επισημανθεί και στην Επιτροπή Ελληνισμού της Διασποράς, αλλά τίποτα δεν έγινε. Ακόμα και οι έδρες Ελληνικών που υπάρχουν σε διάφορα πανεπιστήμια του εξωτερικού χρηματοδοτούνται πλέον μόνο από χορηγίες Ελλήνων της Διασποράς. Είναι απαραίτητο και τα παιδιά των Ελλήνων ομογενών να λαμβάνουν την ελληνική παιδεία, να μαθαίνουν την ελληνική ιστορία, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας μας.

Για την ειδική αγωγή ακούσαμε πολλά από τον Υπουργό. Ακούσαμε και για προσλήψεις, όπως και για αντιμετώπιση των δικαιών σε συγκεκριμένους κλάδους.

Εδώ θα καταθέσω προς ενημέρωσής σας επιστολή μέρους του Συλλόγου Αποφοίτων Τμημάτων Ειδικής Αγωγής, καθώς και πρόταση του Συλλόγου Αποφοίτων Ειδικής Αγωγής. Έχετε πάρει και εσείς ανάλογα mail.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτές τις ημέρες όλοι ασχολούνται με τις άδειες που θα πάρουν ή δεν θα πάρουν τα «βοθροκάναλα». Πέρα από τον κατάφωρα παράνομο ΕΝΦΙΑ, υπάρχουν κι άλλα πράγματα πολύ χειρότερα, όπως αυτά για τα οποία έχουμε μιλήσει επανειλημμένως εντός και εκτός Βουλής.

Αυτά έχουν να κάνουν με τα νομοσχέδια που φέρνετε, όπως αυτό με τα περιβόητα άρθρα 36 και 38, με τα οποία επιχειρείτε μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, την άμεση ισλαμοποίηση της πατρίδας μας με χρονικό όριο αυτό να γίνει μέχρι το 2019. Είναι οργανωμένο σχέδιο που έχετε εκπονήσει και εφαρμόζετε.

Εκφράζοντας τη θέληση όλων σχεδόν των Ελλήνων εμείς πιστεύουμε και απαιτούμε να δοθεί έμφαση στο μάθημα της ελληνικής ιστορίας, της αληθινής ελληνικής ιστορίας, της διδασκαλίας της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και γραμματείας σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, υποχρεωτική αθλητική παιδεία για

την ελληνική νεολαία με την επιλογή ατομικού ή ομαδικού αθλήματος από τις πρώτες σχολικές τάξεις.

Είμαστε σε συνεχή επαφή με εκπαιδευτικούς, που υπερασπίζονται τις ιδέες και ευτυχώς είναι πολλοί. Μετέχουμε ενεργά στους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων προκειμένου να ελέγχουμε άμεσα τα όσα συμβαίνουν στα σχολεία. Κυρίως, σαν γονείς ενημερωνόμαστε από τα παιδιά μας για ό,τι αντεθνικό μπορεί να ειπωθεί μέσα σε μία σχολική αίθουσα, ελέγχουμε τη διδασκεία ύλη, ειδικά στις μικρές ηλικίες, προκειμένου να μάθουν τα παιδιά για την γάγγραινα του πολυπολιτισμού και του διεθνισμού. Δεν εμπιστευόμαστε τη γνώση του παιδιού μας σε κανέναν φίλη και σε κανέναν θολοκουλουριάρη εκπαιδευτικό, γνωρίζουμε πολύ καλά τον σκοπό τους και να ενημερώνουμε και τα παιδιά και τους γονείς.

Η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς θα μας βρει ενωμένους και αποφασισμένους απέναντι στα σχέδιά σας. Τα ελληνικά σχολεία ανήκουν στον ελληνικό λαό. Σε αυτά πρέπει να ακούγεται η πρωινή χριστιανική προσευχή, να γίνεται ο αγιασμός και η έπαρση της σημαίας. Όποιος δεν του αρέσει μπορεί να φύγει να πάει στη χώρα του. Εάν δεν του αρέσει να πάει να αγωνιστεί για μία άλλη χώρα και όχι να απαιτεί να αλλάξουμε εμείς για χάρη του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα αγωνιστούμε για τα παιδιά μας και για τα παιδιά των παιδιών μας, όπως έχουμε πράξει μέχρι τώρα. Δίπλα μας, η περήφανη ελληνική νεολαία, μας στηρίζει έμπρακτα σε κάθε βήμα μας, γιατί για το μέλλον μας θα αποφασίσουμε εμείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει τώρα η Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Παναγιώτα Δριτσέλη, για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προτού εισέλθω στα ιδιαίτερα ζητήματα του νομοσχεδίου, τα οποία έχουμε αναλύσει αρκετά και στις αρμόδιες επιτροπές, θα ήθελα πολύ σύντομα να αναφερθώ και στα ζητήματα του προγραμματισμού της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, η οποία και ξεκινάει την επόμενη εβδομάδα.

Προφανώς και όλοι ευελπιστούμε να είναι η πρώτη φορά, που, τα τελευταία χρόνια, το δημόσιο σχολείο θα ξεκινήσει με τα λιγότερα δυνατά κενά, με τα βιβλία ήδη στα σχολεία, όπου και βρίσκονται, και χωρίς υποβαθμίσεις και καταργήσεις σχολικών μονάδων. Αυτή η νέα σχολική χρονιά να ξεκινά με ποιοτικά αναβαθμισμένη δημόσια εκπαίδευση και αυτό θα πρέπει όλοι να το αναγνωρίσουμε, όταν συμβεί.

Ακούστηκαν αρκετά, κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην επιτροπή. Ζητήθηκε εφ' όλης της ύλης συζήτηση για την πορεία της δημόσιας εκπαίδευσης. Σήμερα ίσως να είναι και η ευκαιρία να κάνουμε έναν πρώτο γενικό απολογισμό σε ό,τι αφορά την οργάνωση και τον προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας για τη νέα σχολική χρονιά.

Έτσι, ίσως να ήταν και χρήσιμο να συγκρίνουμε τη σημερινή εικόνα με την αντίστοιχη των τελευταίων τουλάχιστον τεσσάρων ετών, όπου καλούμασταν στα Θερινά Τμήματα να συζητήσουμε με εξαιρετικά πιεσμένο χρόνο κρίσιμα ζητήματα.

Όλοι θυμόμαστε για παράδειγμα πώς συζητήσαμε τις εκπαιδευτικές αλλαγές που αφορούσαν το λεγόμενο τότε νέο λύκειο. Μία ημέρα πριν από την έναρξη μαθημάτων οι μαθητές δεν ήξεραν με ποιο σύστημα θα εξεταστούν για την εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο. Αντίστοιχα, όλα τα προηγούμενα χρόνια μέχρι την τελευταία στιγμή δεν υπήρχαν πιστώσεις για αναπληρωτές, τα βιβλία δεν ήταν στη θέση τους, ενώ εκατοντάδες σχολεία συγχωνεύονταν και έκλειναν δημιουργώντας τεράστια προβλήματα σε μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Όλα αυτά τα θέματα καθιστούν απολύτως εμφανή την ποιτική διαφορά ανάμεσα στην εκπαιδευτική διακυβέρνηση των προηγούμενων ετών με τη σημερινή. Αυτό θα πρέπει να το τονίσουμε.

Αναφορικά με τα ιδιαίτερα ζητήματα του παρόντος νομοσχεδίου ρυθμίζονται δύο εξαιρετικά σημαντικοί και κρίσιμοι εκπαιδευτικοί τομείς: Η ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού και η διαπολιτισμική εκπαίδευση, που αποτελούν και τα κεντρικά πεδία παρέμβασης της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας. Στα δύο αυτά πεδία οι ρυθμίσεις είναι εξαιρετικά θετικές, γιατί συμβάλλουν κυρίως στην αναβάθμιση κρίσιμων πτυχών της δημόσιας εκπαίδευσης με βάση τις πιο σύγχρονες θεωρήσεις της παιδαγωγικής επιστήμης.

Στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού, η παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας κινείται κυρίως σε δύο βασικές κατευθύνσεις, ενσωματώνει τις πιο σύγχρονες εκπαιδευτικές εξελίξεις και θεσμοθετεί τη μετάβαση στη δίγλωσση εκπαίδευση για τα παιδιά της ελληνικής ομογένειας.

Αφ' ετέρου, διατηρεί και αναβαθμίζει τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού με στόχο τη στήριξη των ελληνοπαίδων, των οποίων οι οικογένειες αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό, κυρίως τα τελευταία χρόνια, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Έτσι, εισάγεται ένα πλαίσιο ευελιξίας αλλά και διαφάνειας στη λειτουργία των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού, με βασικό στόχο της εγχοροποίησης της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης αλλά και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς της.

Σε ό,τι αφορά τη διαπολιτισμική εκπαίδευση θα ήθελα να πω πως το παρόν νομοσχέδιο κινείται και στο θέμα αυτό με αφετηρία τις πιο σύγχρονες παραδοχές της παιδαγωγικής επιστήμης. Ο θεσμός της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης αναβαθμίζεται και ταυτόχρονα ακολουθεί και τις νέες κοινωνικές εξελίξεις.

Σήμερα τα περισσότερα σχολεία της χώρας, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα, είναι πολυπολιτισμικά και στο πλαίσιο αυτό η διαπολιτισμικότητα είναι απαραίτητο να αποτελεί κατεύθυνση στο εκπαιδευτικό τους πρόγραμμα. Με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου όλα τα σχολεία της χώρας θα μπορούν να προάγουν τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, διευρύνοντας έτσι έναν επιτυχημένο εκπαιδευτικό θεσμό και συνδυάζοντάς τον με τις αρχές της συνεκπαίδευσης και της εκπαιδευτικής ένταξης.

Το νομοσχέδιο, όμως, παρεμβαίνει και σε ένα ακόμα κρίσιμο ζήτημα, για το οποίο έγινε μία πρώτη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ενώ βέβαια το θέμα απασχόλησε και τον δημόσιο διάλογο. Το Υπουργείο Παιδείας ρυθμίζει μία πολύ σημαντική εκκρεμότητα σε σχέση με την ιδιωτική εκπαίδευση. Επαναφέρει ένα επαρκές πλαίσιο εποπτείας στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων, με στόχο τον περιορισμό της ασυδοσίας που είχε θεσμοθετηθεί με την προηγούμενη κυβέρνηση. Η αξιοπιστία της ιδιωτικής εκπαίδευσης επιτάσσει την ύπαρξη ενός πλαισίου δημοσίου ελέγχου στη λειτουργία της και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε αυτήν.

Χωρίς αυτό το πλαίσιο, η εργασιακή ζούγκλα μπορεί να επηρεάσει καταλυτικά την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και να πλήξει το εκπαιδευτικό αγαθό στο σύνολό του. Είναι ακατανόητο, λοιπόν, γιατί ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης ακόμη και την ύστατη στιγμή λειτουργούν ως δικηγόροι των σχολάρχων και κάποια στελέχη τους υποστηρίζουν τόσο ανοιχτά τα συμφέροντα εκείνων που θέλουν την ιδιωτική εκπαίδευση να μείνει για πάντα μία «μαύρη τρύπα» εργασιακών δικαιωμάτων.

Είναι, βέβαια, ακόμα πιο ακατανόητο το γεγονός ότι οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις, που επιδιώκουν την υποτιθέμενη εκπαιδευτική αριστεία, ξιφουλκούν σήμερα ενάντια στον περιορισμό της ασυδοσίας ορισμένων σχολάρχων, ενάντια στην κατάργηση πρακτικής εκδικητικών απολύσεων εκπαιδευτικών, ενάντια στον έλεγχο της λειτουργίας των θεσμών της ιδιωτικής εκπαίδευσης από τα ίδια όργανα που ελέγχουν και τη λειτουργία της δημόσιας.

Η δική μας οπτική βέβαια στο θέμα αυτό είναι ξεκάθαρη και σταθερή διαχρονικά. Κανένας εκπαιδευτικός θεσμός στο ιδιωτικό τομέα δεν μπορεί να λειτουργεί χωρίς δημόσια εποπτεία, χωρίς πλαίσιο για τις εργασιακές σχέσεις και φυσικά χωρίς έλεγχο της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Ο έλεγχος αυτός αποτελεί υποχρέωση του κράτους και καμμία οικονομική πίεση δεν μπορεί να υπερτερεί της διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος και της αξιοπιστίας της εκπαίδευσης στο σύνολό της.

Σε αυτήν την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε όπως ξεκινήσαμε και με αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, αλλά και με τις επόμενες που θα έρθουν. Η Κυβέρνηση έχει δείξει ότι είναι αποφασισμένη να ολοκληρώσει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια ανασυγκρότησης του εκπαιδευτικού αγαθού στο σύνολό του.

Οι προσπάθειες ορισμένων κύκλων για ανακοπή αυτής της πορείας είμαστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται να ευδοκιμήσουν και οι πολίτες φυσικά είναι βέβαιοι ότι, μετά από τουλάχιστον μια πενταετία διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης αλλά και απορρύθμιση της ιδιωτικής, η εκπαιδευτική πραγματικότητα στη χώρα θα βελτιώνεται καθημερινά.

Η Κυβέρνηση υλοποιεί ένα μεγάλο πρόγραμμα εκπαιδευτικών προοδευτικών μεταρρυθμίσεων και τα αποτελέσματά του είναι ήδη ορατά. Αυτή η προσπάθεια θα συνεχιστεί με αμείωτη ένταση, ώστε το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας να αποκτήσει μία νέα δυναμική και να συμβάλει καθοριστικά στην οικονομική και κοινωνική πρόοδο της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κυρία Δριτσέλη.

Η κ. Γεωργία Γεννιά, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητείται στη Βουλή το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων με θέμα: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

Με το πρώτο κεφάλαιο θεσπίζεται εκ νέου το νομοθετικό πλαίσιο για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, το ζήτημα αποτελεί κομβικό θέμα για την οργανωμένη παρουσία της ελληνικής παιδείας, της γλώσσας και του πολιτισμού στο εξωτερικό, καθώς και για την υποστήριξη των Ελλήνων της Διασποράς και τους δεσμούς τους με την πατρίδα Ελλάδα. Δεύτερον, διότι επιβάλλεται να υπάρξει τόνωση και ανάδειξη της διασύνδεσης της ελληνικής κουλτούρας με το ανθρωπιστικό και δημοκρατικό φρόνημα των σύγχρονων κοινωνιών.

Η ελληνική πολιτεία καλείται να συντονιστεί με τη σύγχρονη εκπαιδευτική, κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα. Προκύπτει, λοιπόν, αδήριτη η ανάγκη να σχεδιαστεί εκ νέου η πολιτική της Ελλάδας στον τομέα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, υπό το πρίσμα επικαιροποιημένων και σύγχρονων παραδοχών σχετικά με τη στόχευση, τις επιδιώξεις, τα μέσα και τα προσδοκώμενα αποτελέσματά της. Αντιμετωπίζονται σοβαρά προβλήματα που χρονίζουν και είναι απότοκα προεχόντως της μακροχρόνιας και κακής χρήσης του θεσμικού πλαισίου που παρήγαγε φαινόμενα αδιαφάνειας, σπατάλης και κακοδιοίκησης. Οι πρακτικές διάχυτης και ανεξέλεγκτης διάθεσης πόρων, εκπαιδευτικών και χρημάτων σε φορείς χωρίς σχεδιασμό, έλεγχο και επιβεβαίωση οποιουδήποτε είδους αποτελεσμάτων, διαπιστώνεται ότι αποτυγχάνει να εκπαιδεύσει τα παιδιά των Ελλήνων του εξωτερικού και οδηγεί τους Έλληνες της Διασποράς στην απομόνωση.

Είναι πολύ σημαντικό το ότι ρυθμίζονται πλέον θέματα λειτουργίας των θεμάτων ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού, στα οποία η διδασκαλία μπορεί να πραγματοποιείται και εξ αποστάσεως με τη χρήση νέων τεχνολογικών πληροφοριών και επικοινωνιών.

Μεταξύ άλλων συνιστάται και άμισθη Μόνιμη Επιτροπή Συνεργασίας από συναρμόδια Υπουργεία, για τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού στο εξωτερικό.

Με το δεύτερο Κεφάλαιο εισάγονται ρυθμίσεις για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, η οποία αφορά στην άρση των πολιτισμικών ανισοτήτων.

Συνάδελφοι, την τελευταία πενταετία παρατηρήθηκε ότι η επίταση των οικονομικών συνεπειών της κρίσης συνοδεύτηκε από την επανεμφάνιση και την ενίσχυση του ακροδεξιού εξτρεμισμού και ρατσιστικών αντιλήψεων και πρακτικών στην ελληνική κοινωνία. Το φαινόμενο αυτό είχε το ανάλογο του την ίδια χρονική πε-

ρίοδο στην εκπαίδευση, με χαρακτηριστικό σύμπτωμα την αύξηση περιστατικών ρατσιστικής βίας, σε περιορισμένο αριθμό σχολικών μονάδων οφείλω να ομολογήσω, όπως διαπιστώνουν μεταξύ άλλων και οι ετήσιες εκθέσεις του Συνγόρου του Παιδιού.

Έτσι, λοιπόν, μεταξύ άλλων προσδιορίζονται και οι σκοποί της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και τα μέσα με τα οποία επιδιώκονται, ενώ τα υφιστάμενα σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με τον ν. 1566/1985 μετατρέπονται και λειτουργούν πλέον ως πειραματικά σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης.

Με το πολυνομοσχέδιο, επίσης, τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας σχετικά με την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αντιμετωπίζονται έτσι προβλήματα στην ιδιωτική εκπαίδευση και ρυθμίζονται οι εργασιακές σχέσεις και οι συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών.

Ειδικότερα, με το άρθρο 28 προβλέπονται ρητά οι όροι και οι προϋποθέσεις καταγγελίας της σύμβασης ορισμένου χρόνου ή και αορίστου χρόνου, μεταξύ εκπαιδευτικών και ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων. Εφόσον η παροχή στους εκπαιδευτικούς σταθερού καθεστώτος απασχόλησης συνταράξει άμεσα με την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου που παρέχουν, τόσο προς ωφέλεια της εκπαιδευτικής κοινότητας όσο και του κοινωνικού συνόλου, οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων δεν μπορούν να προβαίνουν σε ανατιολόγητες και χωρίς περιορισμούς καταγγελίες συμβάσεων εργασίας ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Επίσης, απαγορεύεται η χορήγηση άδειας φροντιστηρίου και άδειας κέντρων ξένων γλωσσών στα ιδιωτικά σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Διασφαλίζονται, προστατεύονται και ενισχύονται έτσι οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες θα ήταν αδύνατον να μπορούσαν να ανταγωνιστούν μεγάλες και οικονομικά ισχυρότερες επιχειρήσεις. Παράλληλα, το εβδομαδιαίο ωράριο πλήρους διδασκαλίας στα φροντιστήρια και στα κέντρα ξένων γλωσσών καθορίζεται στις είκοσι μία ώρες, με απονομή είκοσι πέντε ενσήμων μηνιαίως. Καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό για τα ταμεία.

Όσον αφορά στην τροπολογία για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, τα ζητήματα που την αφορούν -και εδώ θα μιλήσω ως εκπαιδευτικός- είναι πολλά και είναι πάρα πολύ ευαίσθητα. Η λύση που πρέπει να δοθεί σε αυτόν τον τομέα πρέπει να είναι συνολική και όχι αποσπασματική, έχοντας πλήρη συνείδηση του χρέους μας απέναντι στα παιδιά που φοιτούν στα σχολεία ΕΑΕ. Έχω καταθέσει ήδη μία αναφορά προς το Υπουργείο Παιδείας. Θεωρώ δίκαιο το αίτημα των αποφοίτων τμημάτων ειδικής αγωγής να υπηρετούν στα σχολεία ΕΑΕ. Με έχει καλύψει, όμως, ο Υπουργός με την ομιλία του και από τη στιγμή που τα τμήματα αυτά υφίστανται, πρέπει να σεβαστούμε και τους αποφοίτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τον Αδαμάντιο Κοραή, πολιτεία που δεν έχει βάση την παιδεία είναι οικοδομή πάνω στην άμμο. Ως Κυβέρνηση θέλουμε να δημιουργήσουμε το σχολείο του μέλλοντος, το σχολείο που θα δημιουργήσει γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης, εθνολογικής και πολιτισμικής ταυτότητας, σεβόμενο την ιδιαιτερότητα και τη μοναδικότητα του ανθρώπου, το σχολείο που θα αναδείξει αρετές και θα υπερβεί τα ελαττώματα, καταπολεμώντας τον ρατσισμό και προετοιμάζοντας τα παιδιά μας σε μια κοινωνία ισότητας και ισονομίας, το σχολείο που θα ευνοεί την πρωτοβουλία, την έρευνα, που θα ενθαρρύνει τον διάλογο και τη δημιουργικότητα.

Στον εκπαιδευτικό έχουν αναθέσει η κοινωνία και η πολιτεία μία υψηλή αποστολή, να δημιουργήσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες, όμως δυστυχώς -και θα μιλήσω εκ πείρας- υπάρχουν στιγμές που ο εκπαιδευτικός αισθάνεται μόνος, χωρίς να μπορεί να μετουσιώσει τα οράματά του, βρίσκοντας μπροστά του κακές εκπαιδευτικές πολιτικές. Αυτές ήταν άλλωστε που καθιέρωσαν μεταξύ άλλων την αναγκαστική απομνημόνευση, τις εξαντλητικές και συνεχείς εξετάσεις -η χαρά της παραπαιδείας!- έναν τεράστιο όγκο διδασκτέας ύλης, κατώτερα των προσδοκιών αναλυτικά προγράμματα και βιβλία προχειρογραμμένα, κάτω του μετρίου.

Ευτυχώς, όμως, έχουμε να κάνουμε με ψυχές, με πρόσωπα που σου χαμογελούν και διψούν για μάθηση. Τα αγαπάμε τα παιδιά μας και αυτή η σχέση αγάπης γίνεται αμφιδρομή και αυτή

είναι η ευτυχία του εκπαιδευτικού.

Υποχρέωσή μας είναι να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα και αυτό κάνουμε. Υποχρέωσή μας είναι να αγωνιστούμε για τη νέα γενιά και να μην τους παραδώσουμε ξεθωριασμένα οράματα. Αποτελεί χρέος μας. Γι' αυτούς τους λόγους, επειδή βλέπω ότι κάτι αλλάζει, υπερψηφίζω και επί της αρχής και επί των άρθρων το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Γενιά.

Τελευταίος ομιλητής για σήμερα είναι ο κ. Κώστας Γαβρόγλου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το μεγάλο ζητούμενο, όπως επανειλημμένα έχουμε πει, ιδιαίτερα στη διαδικασία εξόδου από την κρίση, είναι να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε μία νέα κανονικότητα. Το λέμε, αλλά δεν είναι σαφές αν γίνεται κατανοητό, διότι μία νέα κανονικότητα δεν μπορεί να διαμορφωθεί μονάχα μέσα από νόμους ή υπουργικές αποφάσεις. Η νέα κανονικότητα απαιτεί κοινωνική και πολιτική συναίνεση, απαιτεί μια σιωπηλή συμφωνία ότι θα σεβαστούμε κανόνες δικαίου και κανόνες συνύπαρξης.

Κοιτάξτε, όμως, τι έχει γίνει τον τελευταίο καιρό. Τα ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια λίγους μήνες πριν, όταν συζητούσαμε το θέμα του ΦΠΑ, έλεγαν ότι δεν είναι κανονικές επιχειρήσεις, άρα δεν πρέπει να εφαρμόζεται σ' αυτούς. Όταν, όμως, σήμερα θέλουν να έχουν ελευθερία στις απολύσεις, το ξεχνάνε αυτό και λένε ότι είναι επιχειρήσεις οι οποίες πρέπει να δουν το καλό τους. Μέχρι τώρα ήταν με υπεύθυνες δηλώσεις το αν τηρούνται όλοι οι κανόνες υγιεινής στα σχολεία, οι κανόνες πυρασφάλειας κ.λπ.. Τώρα πάνε μηχανικοί και ελέγχουν και βρίσκουν μέχρι 80% των σχολείων να έχουν προβλήματα και τώρα δεν θέλουν να παίξουν με τους κανόνες του παιχνιδιού.

Στα πανεπιστήμια υπάρχει μία μερίδα καθηγητών η οποία έχει πλουτίσει λόγω του ιδιωτικού επαγγέλματος που κάνει, αλλά ο πλουτισμός τους οφείλεται στο γεγονός ότι εξαργυρώνουν το ότι είναι πανεπιστημιακοί. Αυτοί οφείλουν με τον νόμο να καταθέτουν ένα ποσοστό των κερδών τους στα πανεπιστήμια. Δεν το κάνουν.

Δεν μπορεί ο κανόνας της νέας κανονικότητας να είναι ο κανόνας που λέει «μονά-ζυγά, κερδίζω». Δεν υπάρχει τέτοιος κανόνας. Αυτός ήταν ο κανόνας που μας οδήγησε εδώ που μας οδήγησε.

Το νομοσχέδιο αυτό βάζει μία τάξη, προσπαθεί να «κανονικοποιήσει» πράγματα, δηλαδή αυτά τα οποία είναι αυτονόητα. Δεν κάνει τίποτα πέραν τούτου.

Μ' αυτήν, λοιπόν, τη λογική δεν θέλουμε να ενοχοποιήσουμε όλα τα ιδιωτικά σχολεία ούτε όλα τα φροντιστήρια. Όμως είναι δυνατόν νέα παιδιά –που όλοι κοπτόμαστε για τα νέα παιδιά– όταν πηγαίνουν στα φροντιστήρια να παίρνουν κάτω από 3 ευρώ την ώρα, με το αντίστοιχο στις ασφαλιστικές τους εισφορές;

Το βασικό, όμως, στοιχείο μιας κοινωνίας στην οποία μπορούν διαφορετικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις να συνυπάρχουν είναι ότι δεν μπορεί ένα κομμάτι πολιτικό να υπερασπίζεται το δικαίωμα στην απόλυση και όχι το δικαίωμα στην εργασία. Εδώ, λοιπόν, είμαστε μπροστά σε ένα παράλογο φαινόμενο όπου ένα τεράστιο φάσμα των πολιτικών δυνάμεων υπερασπίζεται το δικαίωμα στην απόλυση και όχι το δικαίωμα στην αξιοπρεπή εργασία.

Ένα δεύτερο θέμα που πρέπει να θίξουμε μετά το θέμα της κανονικότητας είναι ο επαναπροσδιορισμός στην κοινωνία μας δύο πολύ σοβαρών θεμάτων. Το ένα είναι ο επαναπροσδιορισμός του δημοσίου τομέα και το δεύτερο ο επαναπροσδιορισμός του τι συνιστά κοινωνικό λειτουργήμα. Δεν μπορεί η έννοια του κοινωνικού λειτουργήματος να ευτελίζεται γραφειοκρατικοποιώντας καθημερινότητες στα σχολεία, στα πανεπιστήμια ή οπουδήποτε αλλού.

Προφανώς, το νομοσχέδιο προσπαθεί να βάλει μία τάξη σ' αυτά που με μεγάλη ευχέρεια και συστηματικότητα μίλησαν διάφοροι συνάδελφοι. Είναι όλα καλά; Προφανώς και δεν είναι όλα

καλά. Υπάρχουν εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα που υπονομεύουν ακόμη και αυτά τα αυτονόητα. Δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Παραδείγματος χάριν, ο συντεχνιασμός που εμφανίζεται είναι ένα παραλυτικό φαινόμενο στην κοινωνία μας. Μην πει κάποιος «ο ΣΥΡΙΖΑ τότε τον καλλιεργούσε» κ.λπ.. Αν θέλετε να κάνουμε αυτή την ιστορική κουβέντα να την κάνουμε. Όμως κανείς δεν είναι άμοιρος αυτών των φαινομένων.

Δεύτερον, το θέμα της αδράνειας των κεκτημένων. Εγώ προσωπικά είμαι πολύ υπέρ σε κεκτημένα που γίνονται με μαζικούς όρους, σε κεκτημένα που έχουν περιεχόμενο κ.λπ., αλλά πάντα αυτά σε ένα νέο κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο. Η αδράνεια των κεκτημένων και αυτή είναι ένα πράγμα που δεν μας πάει πολύ μπροστά.

Θέλω να αναφερθώ για πολύ λίγο, κύριε Πρόεδρε, σε ένα θέμα το οποίο γίνεται ένα «μπαλάκι» σ' αυτή την Αίθουσα. Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που θεωρούν ότι είναι ιδιοκτήτες της έννοιας της αξιολόγησης και δυνάμεις που θεωρούνται ότι φοβούνται να πουν αυτή τη λέξη. Δεν υπάρχει αυτό το θέμα. Η αξιολόγηση είναι σίγουρο ότι πρέπει να γίνει. Το ερώτημα είναι με ποιους όρους πρέπει να γίνει. Γιατί όταν αξιολογούνται οι σχολικές μονάδες θα πρέπει να αξιολογούνται και οι υποχρεώσεις της Κυβέρνησης, αν τυχόν η Κυβέρνηση έχει δώσει αυτά που πρέπει να έχει δώσει στα σχολεία, αν έχει κάνει τις αντίστοιχες επιμορφώσεις κ.λπ.. Άρα δεν μπορεί η αξιολόγηση να είναι μονοσήμαντη. Ας συζητήσουμε την αξιολόγηση, αλλά ας μην θεωρούμε ότι κάποιοι φοβόμαστε την αξιολόγηση και κάποιοι είναι ιδιοκτήτες αυτής της αξιολόγησης.

Τελειώνω, απαντώντας στον κ. Χαρακόπουλο, ο οποίος συνήθως είναι πάρα πολύ προσεκτικός. Δυστυχώς, στο θέμα των Εισαγωγικών πέρασε έξω. Τι γίνεται με τις Εισαγωγικές; Έχουμε μία παγκόσμια πρωτοτυπία. Το σύστημα των Εισαγωγικών έχει ακυρώσει τις τελευταίες δύο τάξεις του σχολείου. Αυτό δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο. Αυτό, λοιπόν, που λέμε είναι ότι αναβαθμίζουμε τις τελευταίες δύο τάξεις του λυκείου. Οι εξετάσεις, πια, πανελλαδικού χαρακτήρα γίνονται μέσα στο σχολείο και άρα δεν υπάρχει λόγος για εισαγωγικές εξετάσεις.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Με τράπεζα θεμάτων, κύριε Καθηγητά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Υπάρχουν άπειροι τρόποι. Η τράπεζα θεμάτων είναι ένας απ' αυτούς. Εγώ προσωπικά θεωρώ ότι υπάρχουν και πολλοί άλλοι. Η τράπεζα θεμάτων, αν θυμάστε, οδήγησε σε μία περιέργη κωδικοποίηση της παρεχόμενης γνώσης.

Άρα δεν ήταν μία λύση η τράπεζα θεμάτων.

Σε αυτό που πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι -κι εγώ είμαι σίγουρος ότι θα συμφωνήσετε- είναι το εξής: Πρώτον, ότι δεν υπάρχουν οι τελευταίες δύο τάξεις του λυκείου. Είναι ακυρωμένες αυτές. Άρα να βρούμε τρόπο να τις αναβαθμίσουμε και να τις αναβαθμίσουμε με έναν τρόπο ώστε οι παθογένειες αυτές των εισαγωγικών εξετάσεων να σταματήσουν και επί της ουσίας τα παιδιά να αξιολογούνται μέσα στο σχολείο σε πανελλαδικό επίπεδο. Είναι συστήματα πολυδοκιμασμένα και στην Ευρώπη και σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να πάμε.

Κάτι τελευταίο και κλείνω, πραγματικά: Υπάρχει ένα θέμα και λέχθηκε ότι με αυτά που πάμε να κάνουμε, με τα φροντιστήρια και τα ιδιωτικά κ.λπ., θα ανθίσει η «μαύρη εργασία» διαφόρων που δίνουν μαθήματα στις οικογένειες και πάνε και δεν κόβουν αποδείξεις κ.λπ.. Κοιτάξτε, η κοινωνία πρέπει να αυτοστοχαστεί. Δηλαδή, αν η κοινωνία στο σύνολό της είναι συνυπεύθυνη στο να κάνει κομπίνες, δεν μπορείς σε κάθε σπίτι να έχεις έναν αστυνομικό έξω για να δεις αν θα έρθει ο καθηγητής να κάνει μάθημα στα παιδιά χωρίς απόδειξη.

Κάνουμε, λοιπόν, μία έκκληση: Ο κόσμος να βασιστεί στους δημόσιους εκπαιδευτικούς, στους εκπαιδευτικούς συνολικά, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που κάνουν εκπαιδευτικό έργο στα φροντιστήρια σε αυτήν τη φάση και να μην προσπαθεί με τις όποιες κομπίνες να ακυρώνει με αυτήν την συνενοχή το σχολείο σήμερα στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

κ. Γαβρόγλου, τελευταίο ομιλητή για σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρα-

σκευής 3 Ιουνίου 2016, της Δευτέρας 6 Ιουνίου 2016, της Πέμπτης 9 Ιουνίου 2016 και της Παρασκευής 10 Ιουνίου 2016 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 3 Ιουνίου 2016, της Δευτέρας 6 Ιουνίου 2016, της Πέμπτης 9 Ιουνίου 2016 και της Παρασκευής 10 Ιουνίου 2016 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.02' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 31 Αυγούστου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ